

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 10. – 11., 17. – 18. a 26. června 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Zelenky a soudkyň JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D. a JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D. v trestní věci obžalovaných 1. **MUDr. D. R.**, narozeného xxx, 2. **MUDr. P.K.**, narozeného xxx, 3. **MUDr. K.K.**, narozené xxx, 4. **L.N.**, narozené xxx, 5. **Ing. I.S.**, nar. xxx, 6. **Ing. P.D.**, narozeného xxx, 7. **Ing. T.M.**, narozeného xxx, 8. **Ing. V.K.**, narozeného xxx, 9. **Ing. M.J.**, narozeného xxx, 10. **MUDr. J.Ř.**, narozeného xxx, 11. **MUDr. J.H.**, narozeného xxx, odvolání **nezl. D. R.**, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze a obžalovaných **MUDr. D.R.**, **MUDr. P.K.**, **MUDr. K.K.**, **L.N.**, **Ing. P.D.**, **Ing. T.M.**, **Ing. V.K.**, **Ing. M.J.**, **MUDr. J.Ř.** a **MUDr. J.H.** proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 T 21/2013 - 33778 a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr. řádu se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze, obžalovaných **MUDr. K.K.**, **MUDr. P.K.**, **L.N.**, **MUDr. D.R.**, **Ing. M.J.**, **MUDr. J.Ř.**, **MUDr. J.H.**, **Ing. P.D.**, **Ing. T.M.**, **Ing. V.K.** a **nezl. D. R.** **zrušuje v celém rozsahu.**

II.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu a ohledně obžalované **Ing. I.S.** i podle § 259 odst. 4 tr. řádu **se znovu rozhoduje**

takto:

Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se ohledně obžalované **Ing. I.S.** **zrušuje** výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad z rozsudku

Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 57 T 10/2014-9214 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2019 č. j. 5 To 40/2018-9382.

Obžalovaní

1) MUDr. D.R.,

narozený xxxxx, bytem xxx

2) MUDr. P. K.,

narozený xxx, bytem xxx

3) MUDr. K. K., roz. P.

narozená xxx, trvale bytem xxx

4) L. N.

narozená xxx, státní příslušnice Slovenské republiky, bytem xxx

5) Ing. I. S.,

narozená xxx, bytem xxx, **jako spolupracující obviněná podle § 178a odst. 1 trestního řádu,**

6) Ing. P. D.,

narozený xxx, bytem xxx,

7) Ing. T. M.,

narozený xxx, bytem xxx,

8) Ing. V. K.,

narozený xxx, bytem xxx,

jsou vinni, že

v období nejméně od srpna 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a dalších místech zejména Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek: **„Gymnázium Hostivice – Rekonstrukce gymnázia“**, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, **„Rekonstrukce zámku Buštěhrad“**, zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095,

MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje a MUDr. P. K., s částečným pracovním úvazkem v oblastních nemocnicích Středočeského kraje, využili své úzké osobní vazby a vlivu na hejtmana Středočeského kraje MUDr. D.R. a tím získali přístup k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení zadavatele Středočeský kraj a jako ti, kdo koordinovali a řídili trestnou činnost, se předem dohodli, kterému soutěžiteli v souvislosti se zadáním konkrétních veřejných zakázek sjednají výhodu spočívající v tom, že jeho zástupci umožní se podílet na stanovení rozsahu veřejné zakázky případně též technické specifikaci požadovaných dodávek v rámci veřejné zakázky, zprostředkovali mu kontakt na zástupce pořadatele zadávacího řízení, kterým byla ERINYES, s.r.o., zastoupená L. N. a předem vybranému soutěžiteli umožnili ve spolupráci s tímto pořadatelem se podílet na tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala právě takto předem vybranému soutěžiteli, kdy věděli a byli srozuměni s tím, že tak jednájí na úkor dalších soutěžitelů, vše s úmyslem opatřit takto předem vybranému soutěžiteli prospěch spočívající v samotném získání veřejné zakázky, nejméně finančně vyčísleném v podobě čistého zisku z následné realizace takové zakázky, ale též v podobě zajištění práce pro zaměstnance soutěžitele, zvyšováním obrátu firmy, upevnění postavení na trhu apod., přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat pro sebe, případně též pro MUDr. D.R.,

majetkový prospěch ve formě finanční hotovosti ve výši odpovídající cca 10ti% z následně vysoutěžené ceny, který si po jeho převzetí mezi sebou rozdělili a vzájemné role si při jednání s předem vybranými zástupci soutěžitele rozdělili tak, že MUDr. K.K.vždy jednala a konkrétní podmínky sjednání výhody a výše požadované úplaty dohodla se zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku staveb a MUDr. P.K.jednal vždy s takto předem vybraným zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku technologií, kdy v souvislosti s konkrétními, shora popsáním způsobem ovlivněnými zadávacími řízeními, pro sebe, případně pro MUDr. D.R. po jednotlivých zástupcích soutěžitelů požadovali v dále popsanych skutcích celkem 26 800 000 Kč, kdy z této celkové částky skutečně převzali 16 800 000 Kč, přičemž zbytek již slíbeného úplatku nestihli převzít z důvodu jejich zadržení Policií České republiky dne 14. 5. 2012,

L.N., vystupující za spol. ERINYES, s.r.o., IČ: 284 88 075, jehož byla do 18. 1.2012 jediným společníkem spol. ML Compet, a.s., se sídlem Revoluční 655/1, Praha 1, jakožto pořadatele veřejných zakázek, vždy na základě uzavřené mandátní smlouvy se zadavatelem, se řídila instrukcemi, které jí dávali obžalovaní MUDr. K.K.a MUDr. P.K.ohledně postupu při ovlivnění průběhu těchto veřejných zakázek, tak jak bylo výše popsáno, a která na základě těchto instrukcí a dohody s těmito obžalovanými sjednala výhodu vždy předem vybranému soutěžiteli tím, že mu umožnila podílet se na tvorbě zadávací dokumentace stanovením si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala takto předem vybranému soutěžiteli, poskytovala mu informace o průběhu konkrétního zadávacího řízení, jako např. o počtu přihlášených uchazečů, umožnila mu sestavovat odpovědi na dodatečné dotazy dalších uchazečů a též na zdůvodnění případného vyloučení dalších uchazečů, v případě užšího výběrového řízení v bodě 1), kde k omezení počtu účastníků docházelo losem, pak přesně nezjištěným způsobem za využití služeb spol. VE-ZAK, s.r.o. zajistila, aby byli vybráni předem domluvení uchazeči, a v souvislosti se zadáním takto ovlivněných veřejných zakázek v některých případech i sama žádala od zástupců soutěžitelů majetkový prospěch v podobě finanční hotovosti, kdy celkem pro sebe a další neustanovenou osobu či osoby požadovala 600 000 Kč, přičemž z této celkové částky skutečně převzala nejméně 200 000 Kč,

MUDr. D.R. jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování těchto investic, tedy jako úřední osoba v souvislosti s konkrétními, shora popsáním způsobem ovlivněnými a dále popsányi zadávacími řízeními, kdy o průběhu ovlivnění těchto veřejných zakázek za úplatky věděl, byl s tím srozuměn a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K. přispíval k dokonání popsané trestné činnosti, si po vzájemné dohodě nechal slíbit od obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K. částku minimálně ve výši 7 000 000 Kč, kterou od jmenovaných skutečně převzal jako svůj podíl z úplatků, získaných předtím MUDr. K. K. a MUDr. P. K. od zástupců soutěžitelů za ovlivněná zadávací řízení, přičemž zbytek jeho podílu z již slíbeného úplatku nestihl převzít z důvodu jeho zadržení Policií České republiky dne 14. 5. 2012,

a

Ing. I.S., jako jednatelka spol. FISA, s.r.o., se sídlem Ctiborova 407, Kladno, IČ: 475 41 733, **Ing. P.D.**, jako generální ředitel a člen představenstva spol. Konstruktiva Branko, a.s., IČ: 186 296 28, **Ing. T.M.**, jako obchodní ředitel spol. Konstruktiva Branko, a.s., IČ: 186 296 28, **Ing. V.K.**, jako člen představenstva spol. POHL cz, a.s., IČ: 256 06 468, každý samostatně jako zástupce předem vybraného soutěžitele, v souvislosti se zadáním vždy konkrétní dále popsané veřejné zakázky, přijali nabídku MUDr. K.K. a MUDr. P.K., za součinnosti L.N., na sjednání výhody spočívající v tom, že se podíleli na stanovení rozsahu veřejné zakázky, případně též technické specifikace požadovaných dodávek v rámci konkrétní veřejné zakázky, dále, že vešli přímo či zprostředkovaně v kontakt s pořadatelem zadávacího řízení, kterým byla ERINYES, s.r.o., v případě zadavatele Středočeský kraj, a ve spolupráci s tímto pořadatelem se podíleli na

tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče s úmyslem získat prospěch pro společnost, kterou zastupovali ve formě předpokládaného čistého zisku z následné realizace zakázky, či podílení se na ní ve formě subdodávek, kdy za zprostředkování popsané výhody v souvislosti se zadáním konkrétní veřejné zakázky Ing. I.S., Ing. P.D., Ing. V.K. vždy slíbili a také poskytli úplatek ve formě finanční hotovosti určené pro MUDr. K. K. MUDr. P.K., L. N. a v případě bodu 2) i pro MUDr. D.R., a to konkrétně tak, že

1) obžalování MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. I. S. a Ing. V. K. jako organizovaná skupina

MUDr. K.K. a MUDr. P. K., oba bez oficiální vazby na Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095, jako zadavatele podlimitní veřejné zakázky na stavební práce, vyhlášené v užším řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci: **„Gymnázium Hostivice – Rekonstrukce gymnázia“**, s předpokládaným omezením počtu zájemců na 5 losem, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 9. 9. 2011 pod evidenčním číslem 6006506502001, oba však s osobní vazbou a vlivem na hejtmana Středočeského kraje MUDr. D.R. jako statutárního zástupce tohoto zadavatele a tím s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení a L.N., jednající za společnost ERINYES, s.r.o., IČ: 284 88 075, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, která byla Středočeským krajem pověřena pořádáním uvedeného zadávacího řízení, se předem v Kladně, případně na jiných místech Středočeského kraje dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění pro MUDr. K. K. a MUDr. P.K. ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, pro L. N. v předem neupřesněné výši, a dle této dohody následně nejpozději v září 2011 oslovila MUDr. K.K.s vědomím a souhlasem MUDr. P.K. a L.N. Ing. I.S.s nabídkou sjednání této výhody pro společnost POHL cz, a.s., IČ: 256 06 468, se sídlem Nádražní 25, Roztoky tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu v přesně neurčené výši pro MUDr. K. K., MUDr. P.K. a L. N. a poté, co Ing. I.S. po společné dohodě s Ing. V. K., jako členem představenstva společnosti POHL cz, a.s., s touto nabídkou zvýhodnění v rámci zadávacího řízení za poskytnutí majetkového prospěchu pro jmenované obžalované společně souhlasili, MUDr. K. K., MUDr. P.K. a L. N. společně zajistili výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení společnosti POHL cz, a.s. na úkor všech ostatních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L.N. přesně nezjištěným způsobem za využití spol. VE-ZAK, s.r.o., IČ: 286 00 983, kterou za tím účelem najala pro omezení počtu uchazečů losem, sjednala a zajistila ovlivnění průběhu omezení počtu zájemců losováním tak, aby v něm byli vylosováni předem určení zájemci, konkrétně společnost POHL cz, a.s. a další čtyři společnosti jednající s ní po vzájemné dohodě, konkrétně spol. PEGISAN, s.r.o., KONSTRUKTIVA BRANKO, a.s., STAVITELSTVÍ Kladno, spol. s r.o., INGBAU CZ s.r.o., dále umožnili Ing. I.S.a Ing. V. K. přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace, konkrétně ve stanovení podmínek pro uchazeče a poskytli jí další potřebné informace k tomu, aby společnost POHL cz, a.s. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla nabídka společnosti POHL, cz, a. s. s nabídkovou cenou 26 620 126 Kč bez DPH, tedy 31 944 151,20 Kč včetně DPH skutečně dne 13. 12. 2011 Radou Středočeského kraje na základě doporučení hodnotící komise vybrána jako nejvýhodnější, přičemž MUDr. K.K.požadovala po Ing. I.S.finanční plnění ve výši 2 800 000 Kč jako odměnu za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti POHL cz, a. s., a to pro sebe a MUDr. P.K. a L.N. požadovala po Ing. I.S.finanční plnění ve výši 200 000 Kč jako odměnu za ovlivnění zadávacího řízení, Ing. I.S. společně podle vzájemné dohody s Ing. V. K. s těmito požadavky souhlasili a po uzavření smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností POHL cz, a.s. na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předala Ing. I.S. finanční

hotovost, na kterou se rovným dílem s Ing. V. K. složili a v požadované výši ji poskytli jednak MUDr. P. K. a jednak L. N., kdy uvedeného jednání se obžalovaní dopustili s úmyslem získat prospěch mimo jiné ve formě finančně vyjádřitelného čistého zisku pro dodavatele, tedy společnost POHL cz a.s., z realizace této zakázky po zohlednění daně z příjmu právnických osob ve výši nejméně 296 302 Kč

2) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. I. S., Ing. P. D., Ing. T. M. a MUDr. D.R. jako organizovaná skupina

v době nejpozději od června 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech zejména Středočeského kraje v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „**Rekonstrukce zámku Buštěhrad**“ zadavatele Středočeský kraj, Zborovská 11, Praha 5, IČ: 708 91 095 zadané v užším řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění účinném do 11. 9. 2011 a zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 7. 2011 pod registračním číslem 600 628 390 2001, která měla být hrazena z 85 % z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy financovaného z prostředků Evropské unie a z 15 % z vlastních prostředků Středočeského kraje, nejprve MUDr. K.K.a MUDr. P. K., přestože nebyli v žádném zjevném formálním vztahu ke Středočeskému kraji jako zadavateli této veřejné zakázky, měli však silné osobní vazby na MUDr. D.R., hejtmana Středočeského kraje, jako zástupce tohoto zadavatele veřejné zakázky a díky nim měli přístup k informacím o průběhu zadávacího řízení a možnost jeho ovlivnění, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci o veřejnou zakázku pro sebe a MUDr. D.R. žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky, kdy MUDr. D.R. jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K. přispíval k dokonání trestné činnosti, přičemž současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání této veřejné zakázky, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice a podle této dohody, kdy MUDr. K.K.a MUDr. P.K.byli těmi, kdo celé jednání organizovali a řídili prostřednictvím Ing. I.S., kterou o své dohodě a úmyslu zvýhodnit vybraného zájemce oba informovali, a která měla mít pro svoji společnost FISA s.r.o., se sídlem Ctiborova 407, Kladno z následné realizace rekonstrukce zámku Buštěhrad též prospěch ve formě subdodávek pro vítěze zadávacího řízení a jejíž role spočívala ve zprostředkování kontaktů mezi MUDr. K. K. a MUDr. P. K. a dalšími v úvahu přicházejícími osobami z řad předem vybraného uchazeče, kontaktovali Ing. P.D., generálního ředitele a člena představenstva společnosti Konstruktiva Branko, a.s., se sídlem Mikuleckého 1308, Praha 4, IČ: 186 29 628, jemuž nabídli zajištění výhry v tomto zadávacím řízení pro společnost Konstruktiva Branko a.s. za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě úplatku v tehdy ještě přesně neurčené výši pro MUDr. K. K., MUDr. P.K. a MUDr. D.R. jako zástupce zadavatele, a když Ing. P.D. s jejich nabídkou vyslovil souhlas, MUDr. K.K.a MUDr. P.K.společně s L. N., zastupující společnost ERINYES s.r.o., se sídlem Revoluční 1, Praha 1, pověřenou Středočeským krajem pořádáním uvedeného zadávacího řízení, která nejpozději od této chvíle byla s jejich předchozí dohodou o ovlivnění zadávacího řízení seznámena a souhlasila s tím, avšak za ovlivnění tohoto zadávacího řízení také požadovala pro sebe a event. pro další neustanovené osoby finanční prospěch ve formě úplatku, zajistili společně MUDr. K. K., MUDr. P.K.a L. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení společnosti Konstruktiva Branko a.s., na úkor všech ostatních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že L.N. na pokyn MUDr. K.K. a MUDr. P.K. umožnila Ing. P. D. a Ing. T. M. jako obchodnímu řediteli společnosti Konstruktiva Branko a.s., který byl o ovlivnění tohoto zadávacího řízení informován Ing. P. D., přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace a poskytla jim veškeré potřebné informace k tomu, aby tato společnost podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se vítězem zadávacího řízení, takže účast dalších

soutěžitelů se stala čistě formální, a to zejména tím, že L.N. opět podle pokynů MUDr. K.K. a MUDr. P.K. ovlivnila průběh omezení počtu zájemců stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení, tj. profesních, kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti tak, aby stanovené podmínky vyhovovaly zejména již vybrané společnosti Konstruktiva Branko a.s., dále Ing. P. D. a Ing. T. M. zprostředkovali kontakt na Ing. P. N., REAL GARANT, se sídlem Ústí nad Labem, Pivovarská 1513/1, jako zástupce subdodavatele projekční kanceláře ARIA s.r.o., Kladno, zpracovávající pro Středočeský kraj projektovou dokumentaci na rekonstrukci zámku Buštěhrad, včetně výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž této projekční kanceláři současně MUDr. K.K. a MUDr. P.K. doporučili společnost Konstruktiva Branko a.s., jako subdodavatele pro zpracování výkazů výměr a položkového rozpočtu, přičemž Ing. P.D. a Ing. T.M. po předchozí domluvě minimálně s MUDr. K. K. a L. N. a s vědomím MUDr. P.K. a Ing. I.S. sami nechali pro společnost ARIA s.r.o. zpracovat výkaz výměr, včetně položkového rozpočtu k projektu rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou cenou zakázky ve výši přibližně 218 000 000 Kč včetně DPH, která však neodpovídala zpracovávanému projektu a byla úmyslně navýšena, avšak společnost ARIA s.r.o. tento položkový rozpočet sama přepracovala tak, aby odpovídal skutečnosti, obvyklým cenám a projektové dokumentaci zpracované touto společností a Středočeskému kraji poté předala projektovou dokumentaci s předpokládanou reálnou cenou zakázky ve výši přibližně 161 000 000 Kč včetně DPH, a proto Ing. P.D. a Ing. T.M. po předchozí dohodě s MUDr. K. K. a L. N. a s vědomím MUDr. P.K., MUDr. D.R. a Ing. I.S. v úmyslu opět navýšit předpokládanou cenu této veřejné zakázky tak, aby nabídková cena společnosti Konstruktiva Branko a.s. v jimi ovlivněném zadávacím řízení mohla být co nevyšší a bylo tak odčerpáno z rozpočtu Středočeského kraje a evropských fondů jimi původně předpokládané množství finančních prostředků, ale přesto nižší než ostatních zájemců, rozpočet projektu rekonstrukce opět mimo jiné do projektování vybavení interiérů objektu účelově navýšili až na částku přibližně 218 000 000 Kč včetně DPH, ačkoliv si byli všichni obžalovaní vědomi toho, že výkaz výměr a položkový rozpočet odevzdaný Středočeskému kraji společností ARIA s.r.o. je reálný a správný a odpovídá projektové dokumentaci, přičemž zároveň všichni tito obžalovaní věděli, že v této účelově navýšené podobě neodpovídající skutečnosti bude rozpočet rekonstrukce zámku Buštěhrad předložen Středočeským krajem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, financovaného z prostředků Evropské unie, tento navýšený rozpočet předložili Středočeskému kraji jako údajně správný, odpovídající obvyklým cenám a projektové dokumentaci, z nabídek do zadávacího řízení, jimiž byly i společnosti Moravostav a.s., Subterra a.s., PSG – International a.s., a BAK stavební společnost a. s, následně byla dne 28. 2. 2012 nabídka společnosti Konstruktiva Branko a. s. s nabídkovou cenou zakázky 178 932 974 Kč bez DPH, tedy 214 719 569 Kč včetně DPH skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější tak, jak bylo výše popsáným způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto, a po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace této zmanipulované veřejné zakázky včetně účelově navýšeného výkazu výměr a všech ostatních dokladů vyhotovených obžalovanými předložena dne 13. 4. 2012 zadavatelem ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/2.2.00/3a.01491 s názvem projektu Rekonstrukce zámku Buštěhrad s předpokládanou výší dotace 150 111 929,50 Kč financované z rozpočtu Evropské unie, přičemž od počátku výše popsáného jednání byl Ing. P.D. po dohodě nejméně s MUDr. K. K. a s vědomím MUDr. P.K. a MUDr. D.R. domluven s Ing. I.S. na tom, že její společnost FISA s.r.o. se bude na realizaci zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad podílet formou subdodávek pro společnost Konstruktiva Branko a.s., za což přispěje rovným dílem na odměnu ve formě finanční hotovosti, tj. úplatku za ovlivnění zadávacího řízení ve prospěch společnosti Konstruktiva Branko a.s. pro MUDr. K. K., MUDr. P.K., MUDr. D.R. a L. N., kdy MUDr. K.K. konkretizovala výši požadovaného úplatku Ing. I.S. částkou ve výši 24 000 000 Kč splatnou po podpisu smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a společností Konstruktiva Branko a.s., a která měla být dle předchozí vzájemné dohody

dělena mezi MUDr. D. R., MUDr. K. K. a MUDr. P. K., L. N. konkretizovala výši plnění požadovaného pro sebe jako úplatek Ing. I.S. částkou ve výši 400 000 Kč, k realizaci této dohody pak začalo postupně docházet nejméně od 12. 3. 2012, kdy Ing. P.D. společně s Ing. I.S. shromáždili částku ve výši 14 000 000 Kč jako první splátku úplatku, kterou dne 14. 5. 2012 společně předali MUDr. K. K. v její kanceláři v areálu Nemocnice Kladno jako zálohu ze slíbené odměny v celkové výši 24 000 000 Kč za ovlivnění předmětné veřejné zakázky a následně podle předchozí dohody téhož dne těsně před zadržením Policí České republiky před svým bydlištěm na adrese xxx předali MUDr. P.K. a MUDr. K.K. podíl ve výši 7 000 000 Kč MUDr. D. R., kdy v důsledku jejich zadržení k předání zbylé již slíbené části odměny nedošlo a stejně tak nedošlo k předání odměny ve formě úplatku ve výši 400 000 Kč L. N. Ing. P. D. a Ing. I.S. rovněž z důvodu jejich zadržení, přičemž obžalovaní jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného přepokládaného čistého zisku pro dodavatele, tj. firmu Konstruktiva Branko a.s. z realizace zakázky rekonstrukce zámku Buštěhrad ve výši nejméně 9 410 758 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob, kdy vzhledem k výše popsanému zvýhodnění jednoho z dodavatelů v souvislosti s touto veřejnou zakázkou by v případě realizace rekonstrukce dle uzavřené smlouvy o dílo vznikla investorovi, tj. Středočeskému kraji škoda ve výši nejméně 2 268 547 Kč odpovídající rozdílu mezi cenou obvyklou zjištěnou znaleckým posudkem z oboru stavebnictví znaleckého ústavu ÚRS Praha a.s. při zohlednění zisku ve výši 15% a úmyslně navýšenou cenou dle uzavřené smlouvy o dílo na podkladě zmanipulovaných dokladů a obžalovaní zároveň současně věděli a byli srozuměni s tím, že popsaným jednáním by byly na základě nepravdivých podkladů předložených při žádosti o schválení dotace v případě uzavření smlouvy o dotaci nesprávně a neoprávněně vyčerpány a použity finanční prostředky ke škodě rozpočtu Evropské unie a to ve výši 150 111 929,50 Kč, přičemž k realizaci této veřejné zakázky ke dni podání obžaloby nedošlo, zejména z důvodů výše popsaných a následného zadržení obžalovaných Policí České republiky,

a tím obžalovaní

MUDr. D.R.

jednáním pod bodem 2

- a) chtěl získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejné zakázky ve výši nejméně 9 410 758 Kč,
- b) způsobil by škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky, nedošlo, z důvodu odhalení této trestné činnosti,
- c) žádal jako úřední osoba majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši nejméně 7 000 000 Kč, který v této výši skutečně přijal,
- d) hodlal způsobit výše popsanou manipulaci s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

MUDr. K.K. a MUDr. P. K.

pokračujícím jednáním pod body 1, 2

- a) získali a v bodě 2 chtěli získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně 9 707 060 Kč
- b) žádali majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši 26 800 000 Kč a z toho skutečně přijali majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši 16 800 000 Kč, z čehož obžalovanému MUDr. D.R. bylo určeno a předáno 7 000 000 Kč
- c) jednáním pod bodem 2 by způsobili škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné

zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky, nedošlo, z důvodu zadržení obžalovaných Policií ČR,

d) jednáním pod bodem 2 hodlali způsobit podílením se na vyhotovení nepravdivých dokladů vztahujícím se k výdajům rozpočtu Evropské unie nesprávným použitím finančních prostředků z tohoto rozpočtu celkem škodu ve výši 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení trestné činnosti popsané ve výrokové části tohoto rozsudku,

L.N.

pokračujícím jednáním pod body **1, 2**

a) získala pro jiného a v bodě 2 chtěla získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně 9 707 060 Kč

b) žádala majetkový prospěch ve formě úplatku v celkové výši nejméně 600 000 Kč a z toho skutečně přijala majetkový prospěch ve formě úplatku ve výši nejméně 200 000 Kč,

c) jednáním pod bodem 2 by způsobila škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky, nedošlo, z důvodu odhalení této trestné činnosti,

d) jednáním pod bodem 2 hodlala způsobit výše popsanou manipulaci s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie celkem škodu ve výši 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení trestné činnosti výše popsané,

Ing. I.S.

pokračujícím jednáním pod body **1, 2**

a) v bodě 1 získala pro sebe a jiného a v bodě 2 chtěla získat pro sebe a jiného celkový čistý prospěch z veřejných zakázek ve výši nejméně 9 707 060 Kč,

b) jednáním pod bodem 2 by způsobila škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázky, nedošlo, z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) pokračujícím jednáním v bodech 1, 2 slíbila či poskytla úplatek jinému v celkové výši 27 400 000 Kč s tím, že se na něm podílela vždy jednou polovinou, a to s Ing. V. K. v bodě 1 a s Ing. P. D. v bodě 2

d) jednáním v bodě 2 hodlala způsobit či byla minimálně srozuměna s tím, že může způsobit výše popsanou manipulaci s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. P.D.

jednáním v bodě **2**

a) pro sebe a jiného chtěl získat čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 9 410 758 Kč,

b) Středočeskému kraji chtěl způsobit škodu úmyslným předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, k realizaci zakázky však nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) slíbil a poskytl úplatek jinému v celkové výši 24 400 000 Kč s tím, že se na něm podílel jednou polovinou s Ing. I. S.,

d) hodlal způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. T.M.

jednáním v bodě 2

a) pro sebe a jiného chtěl získat čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 9 410 758 Kč,

b) Středočeskému kraji chtěl způsobit škodu úmyslným předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, k realizaci zakázky však nedošlo z důvodu odhalení této trestné činnosti,

c) hodlal dále způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie škodu ve výši nejméně 150 111 919,50 Kč, přičemž k profinancování této částky z rozpočtu Evropské unie již nedošlo z důvodu odhalení této výše popsané trestné činnosti,

Ing. V.K.

jednáním pod bodem 1

a) pro sebe a jiného získal čistý prospěch z této veřejné zakázky ve výši nejméně 296 302 Kč,

b) poskytl jinému úplatek v celkové výši 3 000 000 Kč s tím, že se na něm podílel jednou polovinou s Ing. I. S.,

a obžalovaná **Ing. I.S.** dále podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 57 T 10/2014-9214 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2019 č. j. 5 To 40/2018-9382

společně s odsouzenými Ing. T. K., nar. xxx, Ing. J. P., nar. xxx, R. K., nar. xxx, Ing. M. J., roz. K., nar. xxx, J. K., nar. xxx, M. H., nar. xxx, Ing. V. P. nar. xxx, R. M., nar. xxx, Ing. D. K., nar. xxx, Ing. J. Š., nar. xxx, Ing. P. P., nar. xxx, P. F., nar. xxxa P. H., nar. xxx

při zadávacích řízeních na veřejné zakázky, financované zčásti z dotací z rozpočtu Evropské unie a zčásti z dotací z národních rozpočtů, v úmyslu obcházet podmínky pro udělení a čerpání těchto dotací a v úmyslu obcházet postupy dané zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, zejména při řízení o omezení počtu zájemců v užším řízení podle § 61 odst. 4 cit. zákona pro omezení počtu zájemců tzv. náhodným výběrem za pomoci elektronického losovacího zařízení, ovlivňovali losování tak, aby s využitím nepřipustné upraveného losovacího zařízení byli do další účasti v zadávacím řízení, tedy k podání nabídkové ceny, vyžváni výlučně již před losováním dohodnutí zájemci, a to

jako zájemce o veřejné zakázky, příp. osoba jednající za takové zájemce, kteří byli po vzájemné předchozí dohodě za pomoci zmanipulovaného elektronického losování vybráni k další účasti v zadávacím řízení,

v době nejméně od ledna 2011 do 18. října 2011 ovlivňovala proces zadávání veřejných zakázek takovým způsobem, aby veřejnou zakázku získala předem určená obchodní společnost za obcházení postupů při omezování počtu zájemců v užším řízení podle § 61 odst. 4 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tak, že po vzájemné předchozí dohodě obžalovaná S. a odsouzení P., F. a H., jako zástupci zájemců o veřejnou zakázku (dodavatelských firem) využívající kontaktu s odsouzenými K. nebo P., od kterých cíleně získávali neveřejné informace o připravovaných či probíhajících zadávacích řízeních, za znalosti a využití toho, že je možné prostřednictvím jich a osob činných ve spol. KLERIS CZ a.s. zařídít, aby v případech zadávacích řízení, kdy byl okruh zájemců o veřejnou zakázku omežován losem, byli k další účasti v řízení podvodně vylosováni předem určení zájemci o veřejné zakázky, přímo přípravu a průběh zájemových zadávacích řízení nepřipustným způsobem ovlivňovali s cílem zjednat pro obchodní společnost, kterou zastupovali, prospěch spočívající v předem dohodnutém vylosování,

příčemž všichni shora popsaným jednáním úmyslně nepřijatelným způsobem ovlivnili proces zadávání veřejných zakázek dále specifikovaných pod body 1 až 11, cíleně potlačili hospodářskou soutěž a omezili konkurenční prostředí ve prospěch zvýhodňovaných zájemců použitím elektronických losovacích zařízení upravených tak, aby bylo možné vylosovat předem určené zájemce o zakázku, a takovým úmyslným ovlivněním výsledku zadávacího řízení způsobili, že provedené úkony zadavatele, zejména omezení počtu zájemců o zakázku losem, byly úkony netransparentními a diskriminačními, tedy úkony v rozporu s § 6 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, obžalovaní K. a P. navíc s vědomím ostatních obžalovaných postupovali v rozporu s požadavkem nepodjatosti ve smyslu ust. § 74 odst. 7 a § 151 odst. 1 cit. zákona,

všichni zároveň věděli, že dokumentace zadávacího řízení, zejména pak notářské zápisy, jimiž losování přítomní notáři osvědčovali řádný průběh každého losování, obsahuje nepravdivé údaje o skutečném průběhu zadávacího řízení a že notářské zápisy jsou spolu s další dokumentací zadávacího řízení nezbytným podkladem pro rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a uvolnění finančních prostředků z veřejných rozpočtů,

a zároveň všichni věděli, že jde o zakázky hrazené s využitím národních a unijních dotací a že nezbytnou podmínkou pro přiznání a čerpání dotací je provedení zadávacího řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a že v důsledku jejich protiprávního jednání dojde k nesprávnému použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie a národních rozpočtů, neboť o průběhu zadávacího řízení pořizovaná dokumentace, obsahující mj. i notářské zápisy a protokoly o průběhu losování, kterou zadavatel dokladuje výběr nejvhodnější nabídky a uzavření smlouvy s řádně vybraným zájemcem, je nezbytným podkladem pro rozhodnutí o přiznání dotace, případně pro následné rozhodnutí o možnosti čerpat finanční prostředky z rozpočtu Evropské unie a národních rozpočtů, specifikovaných konkrétně u jednotlivých zakázek pod body 1-11, bez nichž by k poskytnutí finančních prostředků z těchto zdrojů nedošlo,

příčemž v případě zadávacích řízení na veřejné zakázky hrazené dílem z regionálních operačních programů - dotace s příspěvkem z rozpočtu Evropské unie (zakázky pod body 2, 4, 5, 10 a 11) byl příjemce dotace v návaznosti na podanou žádost o dotaci povinen předkládat dokumentaci zadávacího řízení jako povinnou přílohu nejbližší monitorovací zprávy svého projektu, jak vyplývá z pokynů pro příjemce dotací vydaných na základě programového dokumentu, kterým je podle čl. 37 Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 příslušný operační program,

a v případě zadávacích řízení na veřejné zakázky spolufinancované výlučně z národních dotací (zakázky pod body 3, 6, 7, 8 a 9) byl veřejný zadavatel a zároveň žadatel o dotaci povinen dokládat řádný průběh zadávacího řízení doložením dokumentace zadávacího řízení k žádosti před rozhodnutím o poskytnutí dotace, jak se i stalo v případě zakázek pod body 7 a 9 a jak by se stalo i v případě zakázky pod bodem 8, pokud by byl veřejný zadavatel k podání žádosti vyzván, a v případě veřejných zakázek pod body 3 a 6 byl zadavatel povinen přiložit k žádosti o dotaci čestné prohlášení o jeho zákonném průběhu zpracované na základě dokumentace zadávacího řízení,

přítom vylákání dotací od jejich poskytovatelů ve prospěch zadavatelů dotčených veřejných zakázek, z nichž měli zadavatelé ubrátit dílo zvýhodněným dodavatelům, bylo nezbytnou podmínkou pro dosažení společného záměru obžalovaných, a v důsledku jejich jednání veřejný zadavatel dokládá poskytovateli dotace řádný průběh zadávacího řízení v mylném domnění o jeho zákonném průběhu, jak je nabyl ze zpracované dokumentace zadávacího řízení,

a všichni se protiprávního jednání dopouštěli s vědomím, že jejich jednání je dílčím článkem dobře zorganizovaného skrytého řetězce na sebe navzájem navazujících činností, rozdělených na základě ustálených dohod mezi zvýhodňovanými zájemci, administrátory a osoby zajišťující losování, s pevně nastaveným způsobem utajované související komunikace,

příčemž takto byla zmanipulována zadávací řízení na veřejné zakázky:

3) – dříve bod 6)

„Revitalizace společenského zařízení“, ev. č. zakázky 60061947, zadavatel Obec Cítov, administrátor Tercier, spol. s r.o., datum losování 27. 7. 2011, předpokládaná hodnota zakázky 11.100.225 Kč bez DPH,

při zadávacím řízení na veřejnou zakázku zadavatele Obec Cítov, se sídlem Cítov 203, IČ 00236764, zadávanou podle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve formě užšího řízení, uveřejněného dne 1. 7. 2011 v IS VZ pod evidenčním číslem: 60061947 a názvem „Revitalizace společenského zařízení“, s předmětem plnění stavební úpravy společenského domu v předpokládané hodnotě 11.100.225 Kč bez DPH, s předpokládaným financováním dílem z finančních prostředků obce a dílem z účelové dotace ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst, Velké projekty ve výši 10.000.000 Kč,

z podnětu obž. I. S., s cílem této skutečnosti později využít, se odsouzený K. ucházel o administraci uvedeného zadávacího řízení a uzavřel následně s Obcí Cítov mandátní smlouvu, na jejímž základě se dne 16. 5. 2011 stala spol. Tercier, spol. s r.o. zástupcem zadavatele,

průběh administrace ve skutečnosti řídila obž. I. S., a to tak, že poté, co odsouzený K. zpracoval a odeslal zadavateli připravený formulář „oznámení o zakázce“, kontaktovala jej 27. 6. 2011 obž. I. S. s požadavkem, aby zkrátil předpokládaný termín ukončení zadávacího řízení (19. 9. 2011), čemuž odsouzený K. vyhověl, změnil datum ukončení zadávacího řízení na den 29. 8. 2011 a teprve následně nechal zadávací řízení uveřejnit na centrální adrese v IS VZ dne 1. 7. 2011, obž. I. S. následně zajistila zpracování a podání žádosti o účast v zadávacím řízení společností FISA, s r.o., žádost byla dne 12. 7. 2011 doručena společnosti Tercier, spol. s r.o.,

obž. I. S. se téhož dne 12. 7. 2011 sešla ve Slaném s odsouzeným K. a předala mu požadavek na výsledek losování, kterým měl být dne 27. 7. 2011 omezen počet zájemců o zakázku na 5 vylosovaných zájemců, přičemž jednou z těchto firem měla být dle jejího požadavku i spol. FISA, s r.o.,

odsouzený K. požadavek obž. I. S. dále předal odsouzeným K. a K., se kterými se sešel dne 25. 7. 2011 u Poděbrad, a odsouzená K. pak tento požadavek předala odsouzené J., která dne 26. 7. 2011 připravila pro losování plánované na 27. 7. 2011 losovací zařízení – notebook Acer TravelMate 5542-P344G50Mnss, S/N: LXTZG02003106205951601,

dne 27. 7. 2011 na adrese Radlická 61, Praha 5, odsouzená J. dle předchozí dohody vylosovala 5 z celkem 7 zájemců, a to POHL cz a.s., Konstruktiva Branko a.s., Stavitelství Kladno spol. s r.o., FISA s.r.o. a MSO servis spol. s r.o.,

vylosované zájemce ještě též den odsouzený K. vyzval jako administrátor zadávacího řízení k podání cenové nabídky, ačkoliv o zmanipulovaném losování věděl, obž. I. S. převzala osobně dne 1. 8. 2011 zadávací dokumentaci, jejíž součástí byl i návrh smlouvy o dílo, a dne 2. 8. 2011 požádala odsouzeného K., aby změnil v čl. III. „Čas plnění díla“ bod 3.1 termín ukončení a předání díla z původně uvedených a předtím v IS VZ uveřejněných 6 měsíců od zahájení prací na den 30. 6. 2012, čemuž odsouzený K. opět vyhověl tím, že provedl požadovanou změnu termínu v oznámení o zakázce,

v období do 12. 8. 2011 obž. I. S. zařídila, aby nejnížší cenovou nabídku ze všech 5ti vylosovaných zájemců podala spol. FISA s.r.o., a to s cenou díla ve výši 14.610.000,42 Kč bez DPH, která pak byla hodnotící komisí dne 16. 8. 2011 vyhodnocena jako nejnižší nabídka,

obž. I. S. poté jménem spol. FISA, s.r.o. uzavřela dne 23. 8. 2011 smlouvu o dílo č. 59/2011 s termínem zahájení prací dne 1. 9. 2011 a s termínem ukončení díla do 15. 5. 2012 v celkové ceně 17.532.000 Kč včetně DPH, dílo bylo dokončeno dne 13. 8. 2012 a bylo financováno s využitím shora uvedené dotace ve výši 7.500.000 Kč, která byla vyplacena v rozporu s podmínkami pro její udělení, a to na základě žádosti o dotaci podané 20. 12. 2010, jejíž dodatečnou přílohou bylo čestné prohlášení o zákonném průběhu zadávacího řízení, zpracované na základě dokumentace zadávacího řízení a předložené 25. 8. 2011, které však neodpovídalo skutečnosti,

4) – dříve bod 8)

„Kanalizace Jimlín – Zeměchy, IV. etapa“, ev. č. zakázky 60063748, zadavatel Obec Jimlín, Louny, administrátor Tercier, spol. s r.o., datum losování 7. 9. 2011, předpokládaná hodnota zakázky 16.427.000 Kč bez DPH,

při zadávacím řízení na veřejnou zakázku zadavatele Obec Jimlín, se sídlem Jimlín 7, Louny, IČ 00556327, zadávanou podle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve formě užšího řízení, uveřejněného dne 5. 8. 2011 v IS VZ pod evidenčním číslem 60063748 a názvem „Kanalizace Jimlín – Zeměchy, IV. etapa“, s předmětem plnění výstavba kanalizace v předpokládané hodnotě 16.427.000 Kč bez DPH a podmínkou zadavatele, že Obec Jimlín získá potřebnou dotaci v rámci programu Ministerstva zemědělství 129 180, podprogram 129 183 – Podpora výstavby a obnovy kanalizací pro veřejnou potřebu, s požadavkem na dotaci ve výši 15.770.000 Kč,

nejprve dne 20. 5. 2011 iniciovala obž. I. S., jednatelka spol. FISA s.r.o., u odsouzeného K., aby se jako zástupce spol. Tercier spol. s r.o. ucházel o administraci uvedeného zadávacího řízení, a odsouzený K. posléze dne 20. 6. 2011 uzavřel s Obcí Jimlín mandátní smlouvu, na jejímž základě se stala spol. Tercier spol. s r.o. zástupcem zadavatele,

odsouzený K. poté zvýhodnil obž. S. oproti jiným zájemcům o zakázku tím, že jí dne 1. 8. 2011, tedy ještě před zveřejněním zadávacího řízení, předal při osobní schůzce ve Slaném v té době neveřejnou zadávací dokumentaci a připravený formulář Oznámení o zakázce, který nechal zveřejnit až po projednání jeho obsahu a úpravě podle připomínek obž. I. S., oznámení o zakázce bylo uveřejněno na centrální adrese v IS VZ teprve dne 5. 8. 2011,

dne 16. 8. 2011 požádal odsouzený K. odsouzenou K. o zajištění losování za účelem omezení počtu zájemců o zakázku na den 7. 9. 2011 a před tímto datem se ve dnech 1. 9. a 5. 9. 2011 odsouzený K. setkal s obž. S. v Obchodním centru Šestka v Praze 6, kde mu obž. I. S. sdělila svůj požadavek na výsledek losování,

dne 6. 9. 2011 se odsouzený K. osobně sešel s odsouzenými K. a K. u Poděbrad, kde jim předal požadavek obž. I. S., který odsouzený K. následně zprostředkoval odsouzené J.,

dne 7. 9. 2011 změnila obž. I. S. své požadavky tak, aby na místo zájemce přihlášeného do zadávacího řízení pod pořadovým č. 4 byl vylosován k podání cenové nabídky zájemce přihlášený pod pořadovým č. 9, odsouzený K. emailem a souběžně telefonicky oznámil změnu požadavku z čísla 4 na číslo 9 odsouzené K., která následně zprostředkovala změnu požadavku na výsledek losování odsouzené J.,

odsouzená J. v rámci přípravy losovacího zařízení – notebooku Acer TravelMate 5542-P344G50Mnss, S/N: LXTZG02003106205951601 na losování dne 7. 9. 2011 vytvořila za účelem zmanipulování losování pomocný soubor „uconfig.ini“, do něhož vložila identifikační údaje zájemců, kteří měli být dne 7. 9. 2011 dle požadavku odsouzeného K. a obž. I. S. vylosováni k podání cenové nabídky,

dne 7. 9. 2011 v zasedací místnosti na adrese Radlická 61, Praha 5, provedla odsouzená J. losování za účelem omezení počtu zájemců o zakázku a z 20 zájemců, kteří podali žádost o účast a splnili kvalifikační kritéria, vylosovala předem dohodnuté zájemce, a to POHL cz a.s., KVINT Vlachovo Březí s.r.o., RISL s.r.o., EKOSTAVBY Louny s.r.o. (který obdržel po doručení žádosti o účast zástupci veřejného zadavatele pořadové č. 9), SWIETELSKY stavební s.r.o., FIRESTA – Fišer, rekonstrukce, stavby a.s. a TRUBMONT s.r.o., zatímco zájemce přihlášený do zadávacího řízení pod pořadovým č. 4 (Severočeská stavební a.s.) vylosován nebyl,

dne 9. 9. 2011 odsouzený K. jako administrátor zadávacího řízení vyzval vylosované zájemce k podání cenové nabídky, ačkoliv o vadách provedeného losování věděl, následně se dne 3. 10. 2011 zúčastnil jednání hodnotící komise a jako její člen se podílel na výběru cenové nabídky společnosti SWIETELSKY stavební s.r.o. ve výši 16.664.043,95 Kč bez DPH, jako nabídky pro zadavatele nejnižší, aniž by ostatní členy hodnotící komise či zadavatele na vady předcházejícího řízení upozornil,

smlouva o dílo však nebyla s vybraným zájemcem uzavřena, neboť zadavatel obdržel sdělení poskytovatele dotace, že předmětná stavební akce nebyla zařazena do seznamu prioritních akcí, z tohoto důvodu nebyla Obec Jimlín poskytovatelem dotace ani vyzvána k předložení žádosti o dotaci, jejíž nezbytnou přílohou by v opačném případě byla povinně i dokumentace zadávacího řízení,

tedy:

obžalovaný MUDr. D.R.

pod bodem 2

- v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch zjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny, takovým činem získal pro sebe a jiného značný prospěch a majetkový prospěch žádal a přijal jako úřední osoba, v bodě 2 se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaný dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

– dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu jako člen organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K.

pod body 1, 2

- v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednali některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchali jako členové organizované skupiny a takovým činem dále získali pro jiného značný prospěch a za těchto okolností žádali a přijali majetkový prospěch, v bodě 2 se dále dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání způsobení takovým činem značné škody, čehož se dopustili v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem 2

- se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaná L.N.

pod body 1, 2

- v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchala jako pořadatel veřejné soutěže a jako člen organizované skupiny a takovým činem dále získala pro jiného značný prospěch a za těchto okolností žádala a přijala majetkový prospěch, v bodě 2 se dále dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaná dopustila v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem 2

- se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaná Ing. I.S.

pod body 1, 2

-v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednala některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchala jako člen organizované skupiny a takovým činem získala pro sebe a jiného značný prospěch, v bodě 2 se

dále dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání způsobení takovým činem značné škody, čehož se obžalovaná dopustila v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

-jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbila a poskytla úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a takový čin spáchala vůči úřední osobě,

pod bodem 2

-se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

pod body 3, 4

- v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě nebo jinému prospěch sjednala některému dodavateli přednost na úkor jiných dodavatelů, tento čin spáchala jako členka organizované skupiny a způsobila takovým činem značnou škodu, dle se dopustila jednání, které k dokonání tohoto trestného činu směřovalo, avšak k jeho dokonání nedošlo,

- umožnila jinému, aby ten v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje, tento čin spáchala jako člen organizované skupiny a způsobila jím škodu velkého rozsahu, přičemž zčásti k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný Ing. P.D.

pod bodem 2

-se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjedná některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchá jako člen organizované skupiny a takovým činem získá pro sebe a jiného značný prospěch a způsobí takovým činem značnou škodu, čehož se obžalovaný dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

-jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu slíbil a poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,

- a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaný Ing. T.M.

pod bodem 2

-se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že společným jednáním v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjedná některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchá jako člen organizované skupiny a takovým činem získá pro sebe a jiného značný prospěch a způsobí takovým činem značnou škodu, čehož se obžalovaný dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

-a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání předložení nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie a tím k umožnění nesprávného použití finančních prostředků z takového rozpočtu, ke spáchání činu členem organizované skupiny a způsobení škody velkého rozsahu v úmyslu tento čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaný Ing. V.K.

pod bodem 1

-v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch sjednal některému soutěžiteli výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny,

-jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytl úplatek

tím spáchali

obžalovaný MUDr. D.R.

- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 4 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/)

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaný MUDr. P. K.

- pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 1/, 2/),

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaná MUDr. K. K.

- pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 1/, 2/),

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaná L. N.

- pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 1/, 2/),

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaná Ing. I.S.

- pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) tr. zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 1/, 2/), resp. *zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, dílem dokonaný (ad 3/, dříve 6/), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 4/, dříve 8/), ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,*

- pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku,

-zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 1/, 2/),

- *pomoc ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonáný (ad 3, dříve 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 4/, dříve 8/),*

obžalovaný Ing. P.D.

- zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

- zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (ad 2/),

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaný Ing. T.M.

- zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (ad 2/),

obžalovaný Ing. V.K.

- zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku (ad 1/),

- zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku (ad 1/),

a odsuzují se

obžalovaný MUDr. D.R.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **7 (sedm) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře **10 000 000 (deset milionů) Kč** (500 denních sazeb po 20 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** – částky **7 000 000 Kč** zajištěné při osobní prohlídce obžalovaného dne 14. 5. 2012.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce a zaměstnání ve výkonných orgánech veřejné správy a územní samosprávy včetně funkce a zaměstnání v Regionálních radách Regionálních operačních programů na dobu **7 (sedmi) let**.

Obžalovaný MUDr. P. K.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **6 (šest) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře **15 000 000 (patnáct milionů) Kč** (500 denních sazeb po 30 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zplnomocnění na dobu **7 (sedmi) let.**

MUDr. K. K.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **6 (šest) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** ve výměře **15 000 000 (patnáct milionů) Kč** (500 denních sazeb po 30 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá trest **zákazu činnosti** spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zplnomocnění na dobu **7 (sedmi) let.**

Obžalovaná L.N.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **5 (pět) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** ve výměře **250 000 (dvě stě padesát tisíc) Kč** (100 denních sazeb po 2 500 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev **na dobu 5 (pěti) let.**

Obžalovaná Ing. I.S.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku § 45 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 58 odst. 4 tr. zákoníku a za použití § 259 odst. 4 tr. řádu ke společnému úhrnnému trestu **odnětí svobody na 3 (tři) roky**, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba 5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalované ukládá **peněžitý trest** ve výměře **2 000 000 (dvou milionů) Kč** (400 denních sazeb po 5 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu **3 (tři) let.**

Obžalovaný Ing. P.D.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **5 (pět) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci** částky **2 579 000 Kč** zajištěné při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře **500 000 (pět set tisíc) Kč** (100 denních sazeb po 5 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu **2 (dvou) let**.

Obžalovaný Ing. T.M.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody** na **5 (pět) let**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře **500 000 (pět set tisíc) Kč** (100 denních sazeb po 5 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zplnomocnění na dobu **2 (dvou) let**.

Obžalovaný Ing. V.K.

podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody** na **3 (tři) roky**, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba 4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře **300 000 (tři sta tisíc) Kč** (60 denních sazeb po 5 000 Kč).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **9 (devíti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev **na dobu 2 (dvou) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená obec Cítov, 277 04 Cítov čp. 203, zast. zmocněncem JUDr. Petrem Zikmundem, AK Mělník, Macharova 376 odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

III.

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalování

bytem xxx

1) MUDr. P. K.,

narozený xxx, bytem xxx

2) MUDr. K.K.(dříve P.),

narozená xxx, trvale bytem xxx

3) L. N.

narozená xxx, státní příslušnice Slovenské republiky, soukromá podnikatelka, bytem xxx

4) Ing. M. J.

narozený xxx, bývalý místopředseda představenstva společnosti PURO-KLIMA, a.s., bytem xxx

5) MUDr. J. Ř.

narozený xxx, jednatel společnosti HOSPIMED s.r.o., bytem xxx

6) MUDr. J. H.

narozený xxx, zaměstnanec společnosti B. Braun Medical s.r.o., bytem xxx

zprošťují obžaloby, která je vinila ze spáchání skutků spočívajících v tom, že

v období nejméně od srpna 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a dalších místech zejména Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek: **„Stomatologický robot“**, zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, a. s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, **„Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno a.s.“** zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537, **„Nové technologie -součást modernizace křídla D3 monobloku“** zadavatele - Oblastní nemocnice Příbram, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, **„Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“**, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a.s., nemocnice Středočeského kraje, **„Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“**, zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391, **„Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“** zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391,

obž. **MUDr. K.K.**(dále též jako P.), jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje a **obž. MUDr. P. K.**, s částečným pracovním úvazkem v oblastních nemocnicích Středočeského kraje, tedy Oblastní nemocnici Kladno, a.s., Oblastní nemocnici Kolín, a.s., Oblastní nemocnici Příbram, a.s., Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a.s. a Oblastní nemocnici Benešov, a.s., fakticky oba mj. za využití ovládací smlouvy uzavřené mezi Oblastní nemocnicí Kladno, a.s., na straně jedné a Oblastními nemocnicemi Kolín, Příbram, Mladá Boleslav a Benešov, nemocnicemi Středočeského kraje a smluv o poradenství uzavřených vždy mezi Oblastní nemocnicí Kladno na straně jedné a uvedenými Oblastními nemocnicemi Středočeského kraje na straně druhé a vzhledem k zavedenému faktickému fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a.s., společně rozhodovali a řídili chod těchto nemocnic v oblasti plánovaných investičních akcí, a to jak v oblasti výstavby, tak v oblasti technologického vybavení, tedy nejen že měli k těmto plánovaným investicím informace, ale fakticky rozhodovali, kdy se která investiční akce má předložit k projednání či schválení statutárním orgánům oblastních nemocnic Středočeského kraje, konkrétně Oblastní nemocnice Kladno, a.s., Oblastní nemocnice Příbram, a.s., Oblastní nemocnice Kolín, a.s., Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s., nemocnice Středočeského kraje a současně oba pak využili své úzké osobní vazby a vlivu na hejtmana Středočeského kraje MUDr. D.R. a tím získali přístup k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení zadavatele Středočeský kraj a jako ti, kdo koordinovali a řídili trestnou činnost, se předem dohodli, kterému soutěžiteli v souvislosti se zadáním konkrétních veřejných zakázek sjednají výhodu spočívající v tom, že jeho zástupci umožní se podílet na stanovení rozsahu veřejné zakázky případně též technické specifikaci požadovaných dodávek v rámci veřejné zakázky, zprostředkovali mu kontakt na zástupce

pořadatele zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a.s., v případě zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje zastoupená obž. L. N. a předem vybranému soutěžiteli umožnili ve spolupráci s tímto pořadatelem se podílet na tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala právě takto předem vybranému soutěžiteli, kdy věděli a byli srozuměni s tím, že tak jednají na úkor dalších potencionálních soutěžitelů, vše s úmyslem opatřit takto předem vybranému soutěžiteli prospěch spočívající v samotném získání veřejné zakázky, nejméně finančně vyčísleném v podobě čistého zisku z následné realizace takové zakázky, ale též v podobě zajištění práce pro zaměstnance soutěžitele, zvyšováním obrátu firmy, upevnění postavení na trhu apod., přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat pro sebe, případně též pro MUDr. D.R., majetkový prospěch ve formě finanční hotovosti ve výši odpovídající cca 10ti% z následně vysoutěžené ceny, který si po jeho převzetí mezi sebou rozdělili a vzájemné role si při jednání s předem vybranými zástupci soutěžitele rozdělili tak, že MUDr. K.K.vždy jednala a konkrétní podmínky sjednání výhody a výše požadované úplaty dohodla se zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku staveb a MUDr. P.K.jednal vždy s takto předem vybraných zástupcem soutěžitele, pokud se jednalo o veřejnou zakázku na dodávku technologií, kdy v souvislosti s konkrétními, shora popsáním způsobem ovlivněnými zadávacími řízeními, pro sebe, případně pro MUDr. D.R. po jednotlivých zástupcích soutěžitelů požadovali ve všech skutcích podané obžaloby celkem 51 000 000 Kč, kdy z této částky skutečně převzali 41 000 000 Kč, přičemž zbytek již slíbeného úplatku do částky 51 000 000 Kč nestihli převzít z důvodu jejich zadržení Policií ČR dne 14. 5. 2012,

obž. L.N., jednající za spol. ML Compet, a.s., IČ: 276 27 136, jako jediný člen představenstva se sídlem Revoluční 655/1, Praha 1, jakožto pořadatele veřejných zakázek, vždy na základě uzavřené mandátní smlouvy se zadavatelem, se řídila instrukcemi, které jí dávali obž. MUDr. K.K.a obž. MUDr. K. ohledně postupu při ovlivnění průběhu těchto veřejných zakázek, tak jak bylo výše popsáno, a která na základě těchto instrukcí a dohody s obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. sjednala výhodu vždy předem vybranému soutěžiteli tím, že mu umožnila podílet se na tvorbě zadávací dokumentace stanovením si podmínek pro uchazeče tak, aby vyhovovala takto předem vybranému soutěžiteli, poskytovala mu informace o průběhu konkrétního zadávacího řízení, jako např. o počtu přihlášených uchazečů, umožnila mu sestavovat odpovědi na dodatečné dotazy dalších uchazečů a též na zdůvodnění případného vyloučení dalších uchazečů, v případě užších výběrových řízení, kde k omezení počtu účastníků docházelo losem, pak přesně nezjištěným způsobem za využití služeb spol. VE-ZAK, s.r.o. zajistila, aby byli vybráni předem domluvení uchazeči, a v souvislosti se zadáním takto ovlivněných veřejných zakázek v některých případech i sama žádala od zástupců soutěžitelů majetkový prospěch v podobě finanční hotovosti, kdy celkem pro sebe a další neustanovenou osobu či osoby požadovala ve všech skutcích podané obžaloby 600 000 Kč, přičemž z této celkové částky skutečně převzala nejméně 200 000 Kč,

obž. MUDr. D.R. jako hejtman Středočeského kraje a člen Rady Středočeského kraje schvaloval materiály týkající se investičních akcí oblastních nemocnic Středočeského kraje předkládaných Radě Středočeského kraje, jako výkonnému orgánu jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady oblastních nemocnic Středočeského kraje, akciových společností a též přímo sám předkládal materiály týkající se žádostí o dotace na jednotlivé investiční akce pro oblastní nemocnice Středočeského kraje do Rady Středočeského kraje, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek zadavatelů oblastní nemocnice Středočeského kraje, akciových společností a zadavatele Středočeského kraje, jejichž průběh byl ve všech uvedených případech ovlivněn vždy ve prospěch jednoho z předem vybraných soutěžitelů obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a obž. N., tak jak je výše popsáno, přičemž o průběhu ovlivnění těchto veřejných zakázek za úplatky MUDr. R. věděl, byl s tím srozuměn a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání popsané trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání veřejných zakázek, včetně materiálů

souvisejících s navrhovaným způsobem financování těchto investic, tedy jako úřední osoba v souvislosti s konkrétními, shora popsaným způsobem ovlivněnými a dále popsanými zadávacími řízeními, si po vzájemné dohodě ve všech skutcích podané obžaloby nechal slíbit od obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. převzetí celkem částky 22 011 186 Kč, přičemž z této slíbené částky od obou těchto obžalovaných skutečně převzal finanční hotovost ve výši 16 011 186 Kč jako svůj podíl z úplatků, které předtím převzali obž. MUDr. K.K. a obž. MUDr. K. od zástupců soutěžitelů za ovlivněná zadávací řízení, zbytek jeho podílu z již slíbeného úplatku do částky 22 011 186 Kč nestihl převzít z důvodu jeho zadržení Policií ČR dne 14. 5. 2012,

obž. Ing. M.J., jako místopředseda představenstva spol. PURO-KLIMA, a.s., se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, **obž. MUDr. J.Ř.**, jako jednatel společnosti HOSPIMED, spol. s r.o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, **obž. MUDr. J.H.**, jako projektový manažer společnosti B. Braun Medical s.r.o., se sídlem V parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285, každý samostatně jako zástupce předem vybraného soutěžitele, v souvislosti se zadáním vždy konkrétní dále popsané veřejné zakázky, přijali nabídku obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K., za součinnosti obž. N., na sjednání výhody spočívající v tom, že se podíleli na stanovení rozsahu veřejné zakázky, případně též technické specifikace požadovaných dodávek v rámci konkrétní veřejné zakázky, dále, že vešli přímo či zprostředkovaně v kontakt s pořadatelem zadávacího řízení, kterým byla spol. ML Compet, a.s., v případě zadavatelů Oblastní nemocnice Středočeského kraje a ve spolupráci s tímto pořadatelem se podíleli na tvorbě zadávací dokumentace v části stanovení si podmínek pro uchazeče s úmyslem získat prospěch pro společnost, kterou zastupovali ve formě předpokládaného čistého zisku z následné realizace zakázky, či podílení se na ní ve formě subdodávek, kdy za zprostředkování popsané výhody v souvislosti se zadáním konkrétní veřejné zakázky obž. Ing. J., obž. MUDr. Ř. a obž. MUDr. H. vždy slíbili a také poskytli úplatek ve formě finanční hotovosti určené pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a ve většině případů i pro obž. MUDr. R. a případně obž. N., a to konkrétně tak, že

1) obž. MUDr. P. K.

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Stomatologický robot“ jako veřejné zakázky malého rozsahu dle ust. § 12 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011, zadavatele Oblastní nemocnice Kladno, nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, IČ: 272 56 537, za něhož jednal, pravděpodobně v Kladně a v Praze sjednal společnosti B. Braun Medical s.r.o., se sídlem V Parku 2335/20, Praha 4, IČ: 485 86 285 výhodu spočívající v tom, že nejprve po předchozí dohodě o možnosti ovlivnění průběhu zadání této veřejné zakázky v přesně nezjištěné době v roce 2011 nabídl a umožnil zástupci uvedené společnosti MUDr. J. H., nar. xxx, jehož vědomá přímá či nepřímá účast na ovlivnění této zakázky však nebyla vyšetřováním prokázána, aby sám zpracoval technickou specifikaci požadovaného systému stomatologického robota tak, aby vyhovovala možnostem společnosti B. Braun Medical, s.r.o. a tuto specifikaci následně obž. MUDr. P.K. použil jako součást zadávací dokumentace v rámci výzvy jednotlivým soutěžitelům ze dne 16. 10. 2011, přičemž na pokyn obž. MUDr. P.K. byly v rámci této veřejné zakázky, dosud přesně nezjištěnou osobou jednající za zadavatele, vyzvány k podání nabídek vedle společnosti B. Braun Medical s.r.o. společnost JANDA-DENTAL, s.r.o., Husova 2708, Louny a 2 T engineering s.r.o., V. P. Čkalova 502/14, Praha 6, jejichž účast v zadávacím řízení byla čistě formální z důvodu, že obě tyto společnosti obž. MUDr. P.K. nechal vyzvat k podání nabídek na základě informace od společnosti B. Braun Medical, s.r.o., že jako další uchazeči o předmětnou veřejnou zakázku mají být osloveni právě tyto společnosti, když společnost JANDA-DENTAL, s.r.o. jednala se společností B. Braun Medical ve shodě a o získání zakázky od oblastní nemocnice fakticky neusilovala, když danou technologii posléze jako subdodavatel dodala právě společnosti B. Braun Medical s.r.o., obž. MUDr. P. K., navíc jako člen hodnotící komise takto jednal v úmyslu zvýhodnit společnost B. Braun Medical, s.r.o. jako soutěžitele na úkor dalších potencionálních dodavatelů, k čemuž také došlo, když nabídka společnosti B. Braun Medical s.r.o. s nabídkovou cenou ve výši 1 998 550 Kč vč. DPH následně

byla vybrána jako nejvýhodnější a veřejná zakázka byla této společnosti zadána, která tím získala prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku z realizace této zakázky po zohlednění daně z příjmu právnických osob ve výši nejméně 106.598,-Kč,

2) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. M. J. a MUDr. D.R. jako organizovaná skupina

obž. MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, obž. MUDr. P. K., jako náměstek Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Vančurova 1548, Kladno, IČ: 272 56 537 a zároveň i člen hodnotící komise, tedy oba jako zástupci této nemocnice v Kladně, v Praze, případně též na dalších místech Středočeského kraje, se předem dohodli a rozdělili si své role při ovlivnění zadání veřejné zakázky na dodávky v otevřeném řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „Vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno a.s.“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 1. 12. 2011 pod evidenčním číslem 7000000002207, jejímž zadavatelem byla tato nemocnice, a obž. L.N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a.s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, a obž. MUDr. R. jako hejtmán a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti a současně jako hejtmán a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání této veřejné zakázky, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice, dle této předchozí dohody obž. MUDr. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. nejpozději v listopadu 2011 vešel v osobní kontakt s obž. M. J., nar. xxx, místopředsedou představenstva společnosti PURO-KLIMA, a.s., Štěchovická 2266/2, Praha 10, IČ: 001 49 331, kterému nabídl možnost zvýhodnění společnosti PURO-KLIMA, a.s. v uvedeném zadávacím řízení tak, aby se tato společnost stala jeho vítězem, a to za požadovanou odměnu ve formě majetkového prospěchu jako úplatek pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a obž. MUDr. R., a poté, co obž. J. tuto nabídku akceptoval, zajistili obž. MUDr. P.K. a obž. MUDr. K. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a.s. na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. dle pokynu obžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení – profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení a obž. Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a.s. umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a.s. a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a.s. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a.s. s nabídkovou cenou 25 370 013,90 Kč vč. DPH byla skutečně dne 27. 1. 2012 vyhodnocena jako nejvýhodnější, kdy obž. K. byl členem komise pro hodnocení nabídek, a zadavatel s ní tak uzavřel smlouvu kupní na dodávky zdravotnické technologie, kdy obž. MUDr. P. K., s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K.K. nejpozději dne 7. 3. 2012 ve své kanceláři v Oblastní nemocnici Kladno, a.s., nemocnici Středočeského kraje, konkretizoval obž. M. J. výši požadovaného úplatku za zvýhodnění společnosti PURO KLIMA, a.s. v uvedeném zadávacím řízení na částku ve výši nejméně 2 000 000 Kč v hotovosti určeného pro obž. MUDr. K., MUDr. K. a MUDr. R., a následně po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a.s., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, obž. MUDr. P.K. osobně od obž. M. J. převzal dne 26. 3. 2012 kolem 20:00 hod. v Praze, v obchodním centru Metropole Zličín, finanční hotovost

ve výši 2 000 000 Kč, kterou pak převezl do místa svého bydliště na adrese xxx, kde si takto získané finanční prostředky v souladu s jejich předchozí dohodou rozdělil s obž. MUDr. K. a následně dle předchozí dohody dne 2. 4. 2012 v době kolem 19.00 hod v domě xxx, předal obž. MUDr. K. předem sjednaný podíl ve výši nejméně 666 666 Kč obž. MUDr. D. R., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě získání předmětné zakázky a tím mimo jiné faktického upevnění obchodního postavení dodavatele spol. PURO-KLIMA, a.s. obecně na trhu a v příslušném zdravotnickém zařízení.

3) obžalování MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. M. J. jako organizovaná skupina

v době nejpozději od srpna 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech Středočeského kraje, obž. MUDr. K. K., jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje a obž. MUDr. P. K., s částečným pracovním úvazkem mj. i v Oblastní nemocnici Příbram, a.s., nemocnice Středočeského kraje, v Praze, v Kladně, event. na dalších místech Středočeského kraje, kteří z pozice svých funkcí a vzhledem k zavedenému faktickému fungování a řízení oblastních nemocnic Středočeského kraje, a.s. společně rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Příbram, a.s., nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele - Oblastní nemocnice Příbram, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Podbrdská 269, Příbram, IČ: 270 85 031, a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené jako otevřené řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění, na akci „Nové technologie -součást modernizace křídla D3 monobloku“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 2. 9. 2011 pod evidenčním číslem 60064804, financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, podporované aktivity – zavádění moderních technologií a dalších inovací, pořízení vybavení s ohledem na zvýšení a zajištění kvality poskytovaných služeb, a ve výši 15% z vlastních zdrojů zadavatele, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky a obž. L. N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a.s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním této veřejné zakázky, dle této předchozí dohody obž. MUDr. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. nejpozději v září 2011 oslovil obž. M. J. jako místopředsedu představenstva společnosti PUROKLIMA, a.s., IČ: 001 49 331, se sídlem Štěchovická 2266/2, Praha 10, s nabídkou sjednání této výhody pro společnost, kterou zastupuje, tak, aby se tato společnost stala vítězem daného zadávacího řízení za požadovanou odměnu ve formě úplatku a poté, co obž. M. J. s touto nabídkou souhlasil, zajistili obž. MUDr. P.K. a MUDr. K. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. PURO-KLIMA, a.s. na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. dle pokynu obžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení -profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a obž. Ing. M. J. jako zástupci uchazeče spol. PURO-KLIMA, a.s. umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti PURO-KLIMA, a.s. a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost PURO-KLIMA, a.s. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, a tak nabídka společnosti PURO-KLIMA, a.s. s nabídkovou cenou 45 888 366 Kč včetně DPH byla skutečně

dne 17. 10. 2011 vyhodnocena jako nejvýhodnější, přičemž konkrétní výši finančního plnění, požadovaného jako odměna za ovlivnění uvedeného zadávacího řízení ve prospěch společnosti PURO-KLIMA, a.s., sdělil obž. MUDr. P.K.obž. M. J. nejpozději dne 5. 12. 2011, a to ve výši 4 000 000 Kč, určenou pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K., obž. M. J. s tímto požadavkem souhlasil a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a společností PURO-KLIMA, a.s. na realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal osobně obž. MUDr. P. K. sjednanou finanční hotovost ve dvou splátkách, a to dne 19. 12. 2011 v Praze – Zličíně ve výši 2 000 000 Kč a dne 27. 12. 2011 v Praze na náměstí Republiky také ve výši 2 000 000 Kč, kdy obž. MUDr. P.K. převzatou finanční hotovost vždy odvezl do místa svého bydliště xxx, kde se rozdělil s obž. MUDr. K. K., přičemž po skončení zadávacího řízení byla kompletní dokumentace veřejné zakázky včetně dokladů o výše uvedeným způsobem ovlivněném zadávacím řízení, vyhotovených obžalovanými, obž. N. jako zástupcem pořadatele předložena v říjnu 2011 ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, registrovanému projektu č. CZ.1.15/3.2.00/62.01250 s názvem projektu Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku, dle smlouvy o dotaci č. S/0004/RRSC/2012 uzavřené dne 25. 1. 2012 mezi Regionální radou regionu Soudržnosti Střední Čechy a Oblastní nemocnicí Příbram se schválenou výší dotace 38 218 569,55 Kč financované z rozpočtu Evropské unie, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace finanční prostředky ve výši 28 678 581,80 Kč a to Ministerstvem pro místní rozvoj jako část prostředků odpovídajících podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu ČR na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty z rozpočtu Evropské unie dle § 44 odst. 2 písm. f) zákona č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. PURO-KLIMA, a.s. z realizace předmětné veřejné zakázky, činil podle znaleckého posudku nejméně 89 370 Kč po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

4–5) obžalování MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., MUDr. J. Ř. a MUDr. D.R. jako organizovaná skupina

v době nejpozději od září 2011 do 16. 2. 2012 v Kladně, v Praze a na dalších místech Středočeského kraje, obž. MUDr. K. K., nar. xxx, jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje, a obž. MUDr. P. K., nar. xxx, jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje a současně Oblastní nemocnice Kolín, a.s. nemocnice Středočeského kraje, oba s přímou vazbou na tehdejšího hejtmána Středočeského kraje obž. MUDr. D.R., fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a.s. nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele Oblastní nemocnice Kolín, a.s., nemocnice Středočeského kraje, Žižkova 146, Kolín, IČ: 272 56 391 a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacích řízení veřejných zakázek na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011, na akce „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“ (bod 6), zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 21. 11. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 7000000001079 a „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ (bod 7), zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách 26. 09. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 60065707, a v případě této veřejné zakázky financované ve výši 85% z prostředků Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, prioritní osy – Integrovaný rozvoj území, oblast podpory – rozvoj měst, a ve výši 15% z vlastních

zdrojů zadavatele, kdy tento způsob financování byl obžalovaným MUDr. K. a MUDr. K. předem znám, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, přičemž se rovněž předem dohodli, že za toto jednání budou pro sebe a MUDr. D.R. s jeho vědomím po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázek bez DPH, a obž. L.N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K. jako člen představenstva spol. ML Compet, a.s., IČ: 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, a obž. MUDr. R. jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání těchto veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice ke schválení, tedy dle této předchozí dohody obž. MUDr. K. s vědomím a souhlasem obž. MUDr. K. a MUDr. R. nejpozději v září 2011 kontaktoval obž. MUDr. J.Ř., nar. xxx, jednatele společnosti HOSPIMED, spol. s r.o., se sídlem Malešická 2251/51, Praha 3, IČ: 006 76 853, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázek, určené pro obž. MUDr. K., MUDr. K. a také pro MUDr. D.R., nar. xxx, a když obž. MUDr. Ř. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili obž. MUDr. K. a obž. MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. HOSPIMED, s.r.o. na úkor ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. dle pokynu obžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k těmto veřejným zakázkám tak, že úmyslně stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení - profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a obž. MUDr. J. Ř. jako zástupci uchazeče spol. HOSPIMED, s.r.o. umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti HOSPIMED, s.r.o., a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost HOSPIMED, s.r.o., podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, konkrétně v zadávacím řízení „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora, s nabídkovou cenou zakázky 12 677 260 Kč bez DPH, tedy 15 212 712 Kč včetně DPH, a v zadávacím řízení „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“, s nabídkovou cenou zakázky 117 428 670 Kč bez DPH, tedy 130 580 297 Kč včetně DPH, a v souvislosti se zadáním těchto veřejných zakázek uchazeči HOSPIMED, s.r.o. dle předchozí dohody obž. MUDr. Ř. předal obž. K. ve dvou postupných splátkách finanční hotovost, konkrétně tak, že dne 27. 12. 2011 v době kolem 12:00 hod v restauraci – pizzerie, umístěna v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal obž. MUDr. Ř. zálohu ve výši nejméně 4 000 000 Kč obž. MUDr. K. a dne 10. 2. 2011 v době kolem 12.00 hod opět v restauraci – pizzerie, umístěna v 1. patře, ul. Revoluční 1, Praha 1, předal obž. MUDr. Ř. doplatek ve výši nejméně 8 000 000 Kč obž. MUDr. K., kdy částečně tato finanční hotovost byla v bankovkách měny Kč a částečně měny EUR, jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětných veřejných zakázek, určenou pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a také pro MUDr. D.R., tuto finanční hotovost pak obž. MUDr. P.K. převezl do místa společného bydliště obž. K. a obž. K., na adrese xxx, kde se rozdělil s obž. MUDr. K. a následně dne 16. 2. 2012 v době kolem 20.30 hod. tamtéž, předal obž. MUDr. K. sjednaný podíl ve výši 168 000 EUR obž. MUDr. D. R., přičemž po skončení zadávacího řízení na akci „Technologie pro objekt SO 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ byla kompletní dokumentace této veřejné zakázky, včetně dokladů o

výše uvedeným způsobem ovlivněném zadávacím řízení, vyhotovené obžalovanými nebo dosud nezjištěnými osobami podle jejich pokynů, zadavatelem nejpozději v prosinci 2011 předložena ke schválení financování v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, název projektu „Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – pavilon N – v Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnice Středočeského kraje“, č. projektu CZ.1.15/3.2.00/33.00691, financované ze Strukturálních fondů Evropské unie, přičemž na základě uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace ze dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatelem dotace a Oblastní nemocnicí Kolín a.s., nemocnicí Středočeského kraje jako příjemcem dotace, měly být příjemci dotace poskytnuty finanční prostředky pouze na část rekonstrukce, a to technologického vybavení v celkové výši 110 465 120 Kč, kdy dosud byly proplaceny příjemci dotace na tuto konkrétní zakázku finanční prostředky ve výši 29 796 016,40 Kč, a to Ministerstvem pro místní rozvoj ČR jako část prostředků odpovídající podílu prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu České republiky na předfinancování výdajů, které měly být následně kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie podle § 44 odst. 2 písm. f) zák. č. 218/2000 Sb., k čemuž již z důvodu pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR z důvodu výše uvedeného ovlivnění veřejné zakázky nedošlo, kdy obžalovaní jednali dále v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele společnost HOSPIMED s.r.o. z realizace předmětných veřejných zakázek činil dle znaleckého posudku nejméně 3 381 847,55 po zohlednění daně z příjmů právnických osob.

6) obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., MUDr. J. H. a MUDr. D.R. jako organizovaná skupina

v době nejpozději od listopadu 2011 do 3. 5. 2012 v Kladně, Praze a na dalších místech Středočeského kraje, obž. MUDr. K. K., nar. xxx, jako ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje na základě ovládací smlouvy a smlouvy o poradenské činnosti řídila mj. Oblastní nemocnici Mladá Boleslav a.s., a obž. MUDr. P. K., nar. xxx, jako koordinátor pro vznik neziskových organizací Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje a současně Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. nemocnice Středočeského kraje, oba s úzkým vztahem na tehdejšího hejtmana Středočeského kraje obž. MUDr. D.R., fakticky rozhodovali a řídili činnost související se zadáváním veřejných zakázek zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. nemocnice Středočeského kraje, tedy oba jako zástupci zadavatele Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. nemocnice Středočeského kraje, se sídlem V. Klementa 147, Mladá Boleslav, IČ: 272 56 456 a tím i s přístupem k informacím o průběhu a podmínkách zadávacího řízení veřejné zakázky na dodávky, vyhlášené v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2011 resp. do 31. 3. 2012, na akci „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“, zveřejněné v informačním systému o Veřejných zakázkách dne 22. 12. 2011 jako řádné oznámení o zakázce, resp. dne 25. 1. 2012 jako opravné oznámení o zakázce, pod evidenčním číslem zakázky 103906, se předem dohodli, kterého zájemce o uvedenou veřejnou zakázku zvýhodní v zadávacím řízení tak, aby se stal jeho vítězem, a že za toto jednání budou pro sebe a MUDr. D.R. s jeho vědomím po vybraném zájemci žádat majetkový prospěch ve formě finančního plnění ve výši kolem 10% z následně vysoutěžené ceny zakázky bez DPH, a obž. L.a N., která přistoupila na tuto předchozí vzájemnou dohodu obž. MUDr. K. a MUDr. K., jako člen představenstva spol. ML Compet, a.s., IČ 276 27 136, pověřené pořádáním těchto veřejných zakázek, a obž. MUDr. R. jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje, tedy jako úřední osoba, který byl od počátku s touto dohodou srozuměn a souhlasil s ní a sám svým utvrzováním obžalovaných MUDr. K. a MUDr. K. přispíval k dokonání trestné činnosti a současně jako hejtman a člen Rady Středočeského kraje sám předkládal materiály vztahující se k průběhu a zadání těchto veřejných zakázek, včetně materiálů souvisejících s navrhovaným způsobem financování této investice ke schválení, tedy dle této předchozí dohody nejpozději v říjnu 2011 obž. MUDr. K. kontaktoval obž. MUDr. J. H., nar. xxx, projektového manažera společnosti B. Braun Medical, s.r.o., se sídlem V Parku 2335/20,

Praha 4, IČ: 485 86 285, jemuž nabídl zajištění výhry v zadávacím řízení pro jím zastupovanou společnost za poskytnutí majetkového prospěchu ve formě finanční hotovosti jako úplatku, jejíž výše se bude odvíjet od vysoutěžené ceny zakázky, určené pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a také pro obž. MUDr. D.R., a když obž. MUDr. H. s jejich nabídkou souhlasil, zajistili obž. MUDr. K. a MUDr. K. a obž. N. výhodnější podmínky v uvedeném zadávacím řízení pro spol. B. Braun Medical, s.r.o., na úkor všech ostatních potencionálních zájemců o tuto veřejnou zakázku tím, že obž. L. N. dle pokynu obžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. vyhotovila či svým podřízeným zadala vyhotovit zadávací dokumentaci k této veřejné zakázce tak, že úmyslným stanovením podmínek k samotné účasti v zadávacím řízení - profesních kvalifikačních předpokladů dodavatelů a jejich ekonomické, finanční a technické způsobilosti, omezila počet potencionálních uchazečů v rámci zadávacího řízení fakticky pouze na hlavní ekonomické subjekty v daném oboru zabývající se tzv. kompletačními zakázkami, které spolu zpravidla jednaly ve vzájemné shodě o rozdělení zakázek a obž. MUDr. J. H. jako zástupci uchazeče spol. B. Braun Medical, s.r.o. umožnila podílet se přímo na podobě této zadávací dokumentace, nejméně v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti B. Braun Medical, s.r.o. a poskytla mu též další potřebné informace k tomu, aby společnost B. Braun Medical, s.r.o. podala nejvýhodnější nabídku s nejnižší cenou a stala se tak vítězem zadávacího řízení, takže se účast dalších soutěžitelů stala čistě formální, následně byla dne 24. 2. 2012 nabídka společnosti B. Braun Medical, s.r.o., s nabídkovou cenou zakázky 68 204 259,21 Kč bez DPH, tedy 81 845 111 Kč včetně DPH skutečně vyhodnocena jako nejvýhodnější, jak bylo výše popsáným způsobem mezi obžalovanými předem dohodnuto a po uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a vybraným uchazečem spol. B. Braun Medical, s.r.o., tedy v souvislosti se zadáním této veřejné zakázky, předal dle předchozí společné dohody obž. MUDr. H. dne 25. 4. 2012, v době kolem 08:00 hod., v kanceláři užívané MUDr. P. K. v Oblastní nemocnici Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, se sídlem Vančurova 1548, Kladno, budova G, přízemí, obžalovanému MUDr. P. K. finanční hotovost ve výši 6 200 000 Kč jako slíbenou odměnu za ovlivnění a zadání předmětné veřejné zakázky, určenou pro obž. MUDr. K., obž. MUDr. K. a také pro MUDr. D.R., tuto finanční hotovost pak obž. MUDr. P.K.převezl do místa společného bydliště obž. K. a obž. K., na adrese xxx, kde se rozdělil s obž. MUDr. K. a následně dne 27. 4. 2012 v době kolem 07.00 hod v Hostivici, na adrese xxx, předal obž. K. předem slíbený podíl ve výši 3 100 000 Kč MUDr. D. R., a dále dne 3. 5. 2012 v době kolem 20.20 hod na adrese xxx, předal obž. K. další část sjednaného podílu ve výši 1 000 000 Kč v hotovosti MUDr. D. R., kdy obžalovaní dále jednali v úmyslu získat pro jiného prospěch mimo jiné ve formě finančně vyčíslitelného čistého zisku, který pro dodavatele spol. B. Braun Medical, s.r.o. z realizace předmětné veřejné zakázky, činil dle znaleckého posudku nejméně 3 963 936 Kč, po zohlednění daně z příjmů právnických osob,

které byly právně kvalifikovány v případě

obžalovaného MUDr. D.R.

jako součást pokračujícího zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku,

obžalovaného MUDr. P.K.

jako součást

-pokračujícího zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

-pokračujícího zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalované MUDr. K.K.

jako součást

-pokračujícího zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

-pokračujícího zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalované L.N.

jako součást

-pokračujícího zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

-pokračujícího zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaného Ing. M.J.

jako součást

-pokračujícího zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku,

-pokračujícího zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku

a jako

-zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaného MUDr. J.Ř.

jako součást

-pokračujícího zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c) tr. zákoníku,

-pokračující zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a jako

-zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaného MUDr. J.H.

jako

-zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c) tr. zákoníku a

-zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byli obžalovaní stíháni.

IV.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze ohledně obžalovaných L.N. a MUDr. J.H. **zamítá.**

Odůvodnění:

1. **Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 T 21/2013 – 33778** (*dále jen napadený rozsudek*) byli obžalovaní **MUDr. D.R., MUDr. P. K., MUDr. K. K.** (dříve P.), **L. N., Ing. I. S., Ing. P. D., Ing. T. M., Ing. V. K., Ing. M. J., MUDr. J. Ř., MUDr. J. H.** uznáni vinnými: **MUDr. D.R.** pokračujícím zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, **MUDr. P.K.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pokračujícím zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **MUDr. K. K.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pokračujícím zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **L. N.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pokračujícím zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, **Ing. I.S.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, pokračujícím zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **Ing. P.D.** zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **Ing. T.M.** zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **Ing. V.K.** zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2, písm. a) tr. zákoníku, zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku, **Ing. M.J.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2, písm. a) tr. zákoníku, pokračujícím zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **MUDr. J.Ř.** pokračujícím zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2, písm. a), c) tr. zákoníku, pokračujícím zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, **MUDr. J.H.** zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2, písm. a), c) tr. zákoníku, zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Za to jim byly uloženy následující tresty: **MUDr. D.R.** podle § 331 odst. 4 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí majetku v rozsahu: částky 8 678 300 Kč zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného na adrese xxx, částky 44 500 Euro zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného na

adrese xxx, částky 5 000 000 Kč na bankovním účtu vedeném na jméno advokáta JUDr. Adama Černého u GE Money Bank a.s., č. účtu 201826626/0600, podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to částky 7 000 000 Kč zajištěné při osobní prohlídce obžalovaného dne 14. 5. 2012, **MUDr. P. K.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí majetku v rozsahu: částky 14 851 500 Kč zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného, 78 500 Euro zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného, 1487,5 USD zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného, - finančních prostředků ve výši 1 800 000 Kč na účtu vedeném u Komerční banky a.s., č. účtu 439759550287/0100, finančních prostředků ve výši 200 000 Kč na účtu vedeném u Komerční banky a.s., č. účtu 439759450227/0100, cenných papírů, které pro obžalovaného spravuje společnost Patria Direct a.s.: 5 000 ks cenných papírů emitenta Calvalley Pete, 541 ks cenných papírů emitenta ERSTE GROUP BANK AG, 2779 ks cenných papírů emitenta UniCredit, 861 ks cenných papírů emitenta Nova Measuring, 2 500 ks cenných papírů emitenta Patriot Coal, 3 000 ks cenných papírů emitenta Zogenix, **MUDr. K. K.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku jí byl dále uložen trest propadnutí majetku v rozsahu: částky 14 851 500 Kč zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalované, 78 500 Euro zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalované, 1487,5 USD zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalované, finančních prostředků ve výši 2 000 000 Kč na účtu vedeném u Komerční banky a. s., č. účtu 438689710227/0100, finančních prostředků ve výši 1 000 000 Kč zajištěných v bankovní bezpečnostní schránce č. 398 v pobočce Komerční banky a.s., Praha 1, Pohorelec 152, **L. N.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč (200 denních sazeb po 2 500 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán jí byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let, podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 5 let, **Ing. I. S.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 58 odst. 4 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalované dále uložen peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč (200 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán jí byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let, podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalované uložen též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 3 let, **Ing. P. D.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 70 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty – částky 2 579 000 Kč zajištěné při domovní prohlídce v místě bydlíště obžalovaného, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč (100 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán mu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku, podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému též uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 2 let, **Ing.**

T. M. podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč (100 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, mu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku, **Ing. V. K.** podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen dále peněžitý trest ve výměře 300 000 Kč (60 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, mu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 2 let, **Ing. M. J.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí majetku v rozsahu částky 2 203 600 Kč zajištěné při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného, podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 3 let, **MUDr. J. Ř.** podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč (200 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, mu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let, podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 3 let, **MUDr. J. H.** podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč (100 denních sazeb po 5 000 Kč), pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, byl mu stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.

2. Obžalovaná **Ing. I.S.** byla navíc rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 57 T 10/2014-9214 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2019 č. j. 5 To 40/2018-9382 uznána vinnou zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a pomocí ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (popis skutku viz shora), za což jí byl uložen podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 1 000 000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 200 denních sazeb ve výši 5000 Kč a podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku, pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, jí byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku.
3. **Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze a to ve prospěch obžalované Ing. I. S. a v neprospěch**

obžalovaných MUDr. D.R., MUDr. P.K., MUDr. K.K., L. N., Ing. T. M. a MUDr. J. H., dále obžalovaní MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., MUDr. D.R., Ing. M. J., MUDr. J. Ř., MUDr. J. H., Ing. P. D., Ing. T. M., Ing. V. K. a za svého otce obžalovaného MUDr. D.R. jeho syn nezl. D. R.

4. **Státní zástupce** konkrétně podal odvolání proti výrokům o trestech ve vztahu k obžalovaným MUDr. D. R., MUDr. P. K., MUDr. K. K., L. N., Ing. I. S., Ing. T. M. a MUDr. J. H. v jejich neprospěch a dále ve prospěch obžalované Ing. I. S. Státní zástupce se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně ohledně skutkového stavu a právní kvalifikace skutků, avšak namítl, že při ukládání trestů nebylo soudem prvního stupně v případě výše jmenovaných obžalovaných, ohledně nichž bylo odvolání podáno v jejich neprospěch, důsledně přihlédnuto k zásadám pro ukládání trestů ve smyslu § 39 odst. 1, 2, 7 tr. zákoníku ve vztahu k posuzování podmínek pro uložení majetkových trestních sankcí a trestů zákazu činnosti. V případě obžalované Ing. I.S. pak dle státního zástupce nebyla dodržena zákonem stanovená pravidla pro ukládání souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku.
5. U obžalovaného MUDr. D.R. státní zástupce vyjádřil souhlas s uloženým nepodmíněným trestem odnětí svobody a trestem propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to částky ve výši 7 000 000 Kč převzaté obžalovaným jako část úplatku za veřejnou zakázku rekonstrukce Zámku Buštěhrad. Státní zástupce k této majetkové trestní sankci uplatnil pouze formální výhradu týkající se označení trestu, neboť s ohledem na časovou působnost trestního zákoníku měl být obžalovanému uložen trest propadnutí věci podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, ve znění zákona č. 55/2017 Sb. Odvoláním státního zástupce je u obžalovaného MUDr. D.R. napadáno především uložení trestu propadnutí pouze části majetku obžalovaného v napadeném rozsudku vymezeném rozsahu dle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku a dále neuložení trestu zákazu činnosti dle § 73 tr. zákoníku.
6. Soud prvního stupně uložil podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku toliko trest propadnutí části majetku obžalovaného, a to jen domovní prohlídkou zajištěných peněz v hotovosti v trezoru obžalovaného MUDr. D.R. a částky 5 000 000 Kč, které byly převedeny z jeho účtu na účet obhájce JUDr. Adama Černého (dohromady cca 15 000 000 Kč). Pro úplnost státní zástupce uvedl, že částka 7 000 000 Kč získaná obžalovaným jako úplatek za rekonstrukci Zámku Buštěhrad a s níž byl obžalovaný zadržen, nepravomocně propadla státu nikoli jako majetek obžalovaného, ale jako výnos z trestné činnosti jím páchané, a tedy nelze tuto část majetkové trestní sankce uložené podle § 70 tr. zákoníku do celkové propadlé částky jeho majetku obžalovaného započítávat.
7. Dle názoru státního zástupce neuložení trestu propadnutím celého majetku obžalovaného soud prvního stupně postupoval v rozporu s konkrétními ustanoveními trestního řádu, přičemž připomněl, za jakých okolností lze trest propadnutí majetku uložit. Dle jeho názoru nebyla reflektována povaha a závažnost spáchaného trestného činu jako hlavní a neopomenutelná kritéria pro uložení trestu, dlouhodobost nejzávažnější trestné činnosti, kdy obžalovaný MUDr. D.R. stál od počátku na samém vrcholu celé organizované skupiny, celý rozsah úplatků, které si obžalovaný nechal slíbit a z podstatné části i získal (celkem 22 000 000 Kč), přičemž z mnohamilionových úplatků přebíral jejich podstatnější část a také osoba obžalovaného, jeho poměry, zjištěná motivace jednání a ani postavení obžalovaného při úspěšném završení páchané sofistikované trestné činnosti, tj. jeho nezastupitelná a klíčová role. Byl to právě obžalovaný, kdo byl osobně a aktivně zapojen do rozsáhlého korupčního mechanismu při soustavném ovlivňování veřejných zakázek na úrovni krajského územněsprávního celku, proto, aby tento systém mohl z pohledu obžalovaných úspěšně fungovat. Státní zástupce poukázal na finanční situaci obžalovaného v době páchaní trestné činnosti, která byla díky dlouhodobě vysokým příjmům, plynoucím mu každoměsíčně i z veřejných rozpočtů, velmi výrazně nadprůměrná, z čehož vyplývá, že se trestné činnosti nedopouštěl z důvodu akutní finanční nouze, ale že jedinou pohnutkou byla jeho ziskuchtivost. Státní zástupce se vyjádřil k účelovosti tvrzení obžalovaného

o tom, že téměř 9 mil. Kč v hotovosti, které byly nalezeny v rámci domovní prohlídky u obžalovaného, patřily jeho otci.

8. Skutečnost, že se měl obžalovaný MUDr. D.R. trestné činnosti dopustit v pozici poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a hejtmána kraje, když si vlastní politickou kariéru postavil právě na jím tvrzeném boji proti korupci, a že se z této pozice podílel na nastavení a zaštitování daného korupčního systému, namísto toho, aby mu z pozice veřejně činné osoby a s tím spojenou pravomocí, odpovědností a autoritou zabránil, představuje podstatně zvyšující závažnost protiprávního jednání a společenskou škodlivost s negativními následky s tím spojenými z hlediska negativního vnímání veřejnosti ohledně fungování veřejné správy.
9. Státní zástupce zrekapituloval polehčující okolnost spočívající v dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a řadu přitěžujících okolností jako je spáchání trestné činnosti s rozmyslem a po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, po delší dobu, jako člen organizované skupiny, za zneužití postavení a funkce a získání vyššího prospěchu. Státní zástupce se též pozastavil nad možnostmi nápravy obžalovaného a jeho chování po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, přičemž shrnul, že u obžalovaného nenastala žádná sebereflexe, neprojevila jakoukoli lítost nad svým jednáním a ani se nikterak nesnažil nahradit způsobenou škodu. Vzhledem k těmto okolnostem, využití přístupu k funkci k veřejné správě a na rozsah trestné činnosti, lze dle státního zástupce učinit závěr, že v posuzovaném případě jsou jednoznačně splněny zákonné podmínky k uložení trestu propadnutí celého majetku obžalovaného MUDr. D.R., aniž by s ohledem na zákonná hlediska pro ukládání trestů, předmět trestního řízení a osobu obžalovaného byl trest propadnutí celého majetku trestem nepřiměřeně přísným. Přiměřenost této sankce státní zástupce spatřuje i s ohledem na individuální působení daného trestu jako reakce na zjištěné páchaní trestné činnosti úřední osobou, tak z hlediska generální prevence ve vztahu k postihu korupčního jednání úředních osob.
10. Státní zástupce upozornil, že hlavním korektivem možného uložení trestu propadnutí majetku ve vztahu k veškerému majetku obžalovaného je především ohled na oprávněný zájem poškozených na náhradě škody v rámci adhezního řízení, který však v předmětné věci je neaplikovatelný, když nedošlo k připojení se do adhezního řízení. Státní zástupce odkázal na odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 72/2017 a nad rámec doplnil, že rozsahem a okolnostmi podobné věci byl nedávno pravomocně uložen rovněž trest propadnutí celého majetku (*rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 11. 2018, č. j. 4 To 8/2018-11320*), když v daném případě celková délka trestního řízení přesáhla 15 let.
11. Státní zástupce rovněž polemizoval, za co jiného by tento trest mohl být jinak uložen a uzavřel, že soud prvního stupně měl k dispozici dostatečné informace o majetku obžalovaného a zajištění majetku vytvářelo procesní podmínky pro možnost uložení výše uvedeného trestu ve vztahu celému majetku obžalovaného. Dle názoru státního zástupce, pokud by byl uložen trest propadnutí majetku pouze v rozsahu dle napadeného rozsudku, fakticky by došlo pouze k odčerpání té části prostředků, která byla získána trestnou činností, a vůbec by nedošlo k potrestání pachatele.
12. K navrhovanému trestu zákazu činnosti výkonu státní zástupce namítl, že návrh plně respektoval soudem prvního stupně zmíněnou judikaturu, prezentovanou zejména rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 848/2010, neboť nebyl spojen se zásahem do pasivního volebního práva obžalovaného, tedy práva být volen občany do funkce zastupitele obce apod., ale mělo se jednat o trest zákazu činnosti výkonu funkce spojený s činností ve státní správě a v samosprávě s výjimkou výkonu mandátu voleného člena zastupitelstva obcí, měst a územních samosprávných celků. Dle názoru státního zástupce trestní sankcí podle § 73 tr. zákoníku lze a je nutno zabránit tomu, aby zvolený zastupitel obce apod. mohl vykonávat konkrétní výkonnou funkci v příslušném územněsprávním celku, tedy například funkci starosty, místostarosty obce či města,

člen rady obce, či jako v nyní posuzovaném případě ve funkci hejtmana kraje. Tímto zákazem není dotčeno právo obžalovaného zůstat nadále v řádných volbách zvoleným zastupitelem toho kterého zastupitelstva s právy s tím spojenými, např. zúčastňovat se jednání, předkládat návrhy a hlasovat. Státní zástupce v tomto směru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 877/2013 a sp. zn. 7 Tdo 829/2008. Státní zástupce poukázal i na aktuální rozhodovací praxi, a to na jednak rozhodnutí Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 3 T 5/2017, jehož výrok o „*trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce starosty obce, případně člena rady obce*“ obstál i u vyšších soudních instancí, a na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 7 Tdo 80/2012.

13. Státní zástupce shrnul, že smyslem navrhovaného uložení trestu zákazu činnosti nebylo zabránit obžalovanému MUDr. D.R. být volen ve volbách do zastupitelstev obcí, měst a krajů, popř. do některé z komor Parlamentu České republiky, ale neumožnit - zakázat jmenovanému, aby jako případně zvolený člen zastupitelstva obce či vyššího územněsprávního celku mohl být jmenován do výkonné funkce, v níž by mohl znovu rozhodovat např. o veřejných prostředcích tak, jak to činil ve funkci hejtmana Středočeského kraje či z tohoto titulu předsedy regionální rady ROP Střední Čechy. Uvedený postup směřující k uložení zákazu činnosti, v již výše zmíněném rozsahu by byl v souladu se závěrem soudu prvního stupně o vině, podle kterého se měl obžalovaný MUDr. D.R. trestné činnosti dopouštět také v souvislosti s působením ve funkci hejtmana Středočeského kraje, a tedy za logické lze považovat, aby ukládaný trest omezil do budoucna možnost obžalovaného podobné funkce vykonávat.
14. U obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K. státní zástupce vyjádřil souhlas s uloženým nepodmíněným trestem odnětí svobody. Jeho odvoláním je u těchto obžalovaných napadáno uložení trestu propadnutí části majetku obou obžalovaných dle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku a dále neuložení trestu zákazu činnosti. U obžalovaných Ing. T.M. a MUDr. J.H. je rozsudek napadán toliko jen do neuložení trestu zákazu činnosti.
15. Vzhledem k rozsahu, povaze a závažnosti prokázané trestné činnosti obžalovaných MUDr. K.K. a P. MUDr. K. má státní zástupce za to, že jsou splněny veškeré zákonné podmínky stanovené v § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku, aby oběma obžalovaným byl uložen trest propadnutí celého majetku, přičemž současně existuje i přehled o majetku obou obžalovaných jako podklad pro postup soudu jak při rozhodování o přiměřenosti uvedené majetkové trestní sankce, tak pro následný postup soudu při výkonu uvedeného trestu. Státní zástupce nesouhlasí s argumentací soudu, že přiměřený trest propadnutí majetku by měl být jen takový, který „pokrývá“ výši prokázaného majetkového prospěchu obou obžalovaných. Soud by měl při své úvaze hodnotit i okolnosti spáchání zvláště závažného zločinu, celkového majetkového prospěchu plynoucího pro obžalované i pro další osoby. Kromě obžalovaného MUDr. D.R. to byli právě obžalovaní K., kteří měli zásadní a rozhodující význam pro „řádné fungování“ organizovaného korupčního systému a pro získávání úplatků z něj plynoucích, tvořili z hlediska řízení základ organizované struktury vazeb při páčání trestné činnosti a k páčání trestné činnosti zneužívali své pracovní zařazení. Právě u těchto dvou obžalovaných bylo nepochybně prokázáno, že veškerým smyslem jejich působení v oblastních nemocnicích Středočeského kraje bylo ovlivňovat výběrová řízení a brát za to úplatky, přičemž u obžalovaného MUDr. P.K. to byla dokonce jediná náplň jeho činnosti.
16. Pokud soud odsuzuje oba obžalované za rozsáhlé systémově nastavené a prokázané korupční jednání, jehož smyslem bylo pouze vysávání veřejných rozpočtů a finančních prostředků z Evropské unie pro vlastní obohacení a obohacení dalších osob, pak nelze dle názoru státního zástupce uvažovat jen o trestu propadnutí majetku v rozsahu přibližně odpovídajícím prokázané výši obohacení těchto obžalovaných, ale z důvodu individuální a generální prevence uložit trest propadnutí celého majetku.
17. Obžalovaným MUDr. P.K., MUDr. K. K., Ing. T. M. a MUDr. J. H. by dle názoru státního zástupce měl být uložen i trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a

družstev. Nálezací soud jeho neuložení v rozsudku odůvodnil tím, že ve statutárních orgánech obchodních společností v souvislosti se stíhanou trestnou činností nepůsobili. Státní zástupce namítá, že není a priori striktně nutné, aby tento navrhovaný trest mohl být uložen jen tehdy, když v této funkci fakticky působili a jen v této funkci trestnou činnost páchali, postačí, pokud za „svoje firmy“ při páchání trestné činnosti fakticky vystupovali, jednali a vytvářeli tak podmínky k páchání stíhané trestné činnosti. Státní zástupce odkázal mimo jiné na řídicí pravomoci obžalované MUDr. K.K. a na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 1085/2012, 6 Tdo 410/2018 a 5 Tdo 930/2014.

18. Vzhledem k předmětu trestního řízení a prokázané účasti těchto obžalovaných na trestné činnosti v rámci organizované skupiny lze učinit závěr, že trestné činnosti se tito obžalovaní dopustili v souvislosti se svým působením a postavením v obchodních společnostech, resp. nemocnicích, přičemž k trestné činnosti mělo ze strany obžalovaných dojít s cílem protiprávním jednáním prosadit zájmy obchodní společnosti, které při jednání v rámci zadávacích řízení na veřejnou zakázku fakticky zastupovali. Existuje proto reálné riziko, že by působení obžalovaných na pozici statutárních orgánů obchodních společností nebo družstev nebo při jejich zastupování na základě dohody o plné moci vytvářelo těmto obžalovaným i do budoucna prostor pro k typově obdobné protiprávní jednání při zajišťování činnosti obchodní společnosti nebo družstva při účasti na veřejných zakázkách nebo veřejné soutěži, a proto by zmíněné riziko mělo být vyloučeno či redukováno právě uložením navrhovaného trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Trest zákazu činnosti je dle státního zástupce přiměřenou reakcí na aktivity obžalovaných při faktickém zastupování obchodních společností s tím, že tento trest by měl obžalovaným zabránit působit ve statutárních orgánech obchodních společností či družstev, které by si s ohledem na předchozí působení za tímto účelem mohli založit a v trestné činnosti pokračovat dále, využívaje svých bohatých kontaktů a vazeb, které při páchání nepravomocně odsouzené trestné činnosti získali.
19. U obžalované L.N. státní zástupce s uloženými tresty souhlasí, vyjma odvolání napadnutého výroku o uložení peněžitého trestu ve výměře 200 denních sazeb po 2 500 Kč (celkem 500 000 Kč), který považuje za nepřiměřeně mírný, neodpovídající povaze, závažnosti a rozsahu trestné činnosti, vysoké společenské škodlivosti jednání a zjištěnosti při páchání trestné činnosti. Přestože státní zástupce ve shodě se soudem konstatuje, že profit obžalované L.N. z předávaných úplatků byl ve srovnání s celkovou výší úplatků malý, nelze dle státního zástupce přehlédnout, že právě aktivita obžalované a její role při páchání trestné činnosti byla podstatná i pro dosažení zisku dalších obžalovaných. V tomto smyslu by bez postavení a zapojení obžalované L.N. do trestné činnosti nedošlo k páchání trestné činnosti tak, jak bylo provedeným dokazováním zjištěno. Dle státního zástupce má obžalovaná jako výkonná složka organizované skupiny přímou odpovědnost i ve vztahu k celkovým ziskům dosahovaným při páchání trestné činnosti a rozdělovaných mezi dalšími obžalovanými.
20. Státní zástupce poukazuje na účel peněžitého trestu, kterým není pouze odčerpání majetku obžalované, když z trestné činnosti obžalovaná chtěla získat nebo získala finanční prospěch z manipulace s veřejnými zakázkami ve výši nejméně 17 142 213 Kč a sama žádala na úplatcích jen ve dvou ze žalovaných skutků částku v celkové výši 600 000 Kč, ale v zájmu individuálního působení trestu a generální prevence zasáhnout majetkové poměry obžalované tak, aby bylo zřejmé, že zjištěné jednání při aktivní účasti na korupčním jednání se nevyplácí a že postih nespočívá jen v odnětí hodnoty ve výši trestnou činností opatřeného prospěchu, ale citelně postihuje majetkové poměry obžalované jako pachatelky zvláště závažné hospodářské a majetkové trestné činnosti.
21. U obžalované Ing. I.S. státní zástupce namítl, že výrok o jejím trestu je nezákonný, neboť soud prvního stupně při ukládání trestu nepostupoval v souladu s právní úpravou obligatorního postupu při ukládání souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že před rozhodnutím o trestu u obžalované Ing. I.S. nevyšel soud prvního stupně právní moci

odsuzujícího rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 57 T 10/2014-9214 za její trestněprávní jednání z roku 2011 a neprovedl důkaz uvedeným trestním spisem Městského soudu v Praze, ani věc obžalované nevyloučil k samostatnému projednání, bylo rozhodnuto v neprospěch obžalované v rozporu se zákonem, neboť namísto předpokládaného uložení jednoho souhrnného trestu za trestnou činnost spáchanou v době před 19. 1. 2018, byla postižena dvěma souběžně uloženými tresty. Vzhledem k tomu, že aplikace § 43 odst. 2 tr. zákoníku je při splnění zákonem stanovených podmínek pro soud rozhodující o trestu obligatorním postupem, nelze opomenutí aplikace uvedeného ustanovení trestního zákoníku omluvit ani rychlostí řízení, ani poukazem na hospodárnost trestního řízení, neboť obě tyto zásady se mohou uplatnit pouze v rámci zásady obsažené v § 2 odst. 1 tr. řádu.

22. Státní zástupce upozornil, že v mezidobí došlo k procesnímu posunu, když Vrchní soud v Praze dne 31. 1. 2019 rozsudkem č. j. 5 To 40/2018 – 9382 odvolání obžalované Ing. I.S. i státního zástupce zamítl a výrok o vině i trestu z rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 57 T 10/2014 – 9214 je tedy již pravomocný. S ohledem na uvedené státní zástupce navrhl, aby odvolací soud provedl důkaz spisovým materiálem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 40/2018, resp. Městského soudu v Praze sp. zn. 57 T 10/2014, toliko však v rozsahu, který je nezbytný pro posouzení hlediska ukládaného trestu. Státní zástupce dále navrhl v návaznosti na zrušení výroku o trestu i z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 57 T 10/2014 – 9214 obžalované Ing. I. S. by měl být dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložení souhrnného trestu tak, aby při zachování současné výše podmíněně odloženého trestu odnětí svobody (tzn. trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon je podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let), byla zvýšena výměra peněžitého trestu a odpovídajícím způsobem i délka souvisejícího náhradního trestu, při zachování (event. při zvýšení) délky ukládaného trestu zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev. Ve prospěch obžalované Ing. I.S. by měla být zohledněna skutečnost, že tato obžalovaná v postavení spolupracující obviněné ve smyslu 178a odst. 1 tr. řádu výrazně přispěla k objasnění a prokázání trestné činnosti ostatních obžalovaných, a to nejen ve vztahu k okolnostem zadávání veřejné zakázky ohledně Gymnázia Hostivice a Buštěhradského zámku, ale také ve vztahu k celkovému mechanismu postupu obžalovaných a procesu, jak se tyto veřejné zakázky ve Středočeském kraji domlouvaly pro předem určeného vítěze výběrového řízení, včetně s tím spojené úlohy administrátorky obžalované L.N..

23. Závěrem státní zástupce navrhl, aby odvolací soud ohledně obžalovaného MUDr. D.R. zrušil výrok o trestu propadnutí části majetku a sám rozhodl rozsudkem tak, že se obžalovanému MUDr. D.R. ukládá vedle již uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody a trestu propadnutí věci také trest propadnutí celého majetku obžalovaného podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku a dále podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce a zaměstnání ve výkonných orgánech veřejné správy - státní správy a samosprávy, včetně funkcí a zaměstnání v Regionálních radách Regionálních operačních programů s výjimkou výkonu mandátu člena zastupitelstva územního samosprávného celku s tím, že takto vymezený trest zákazu činnosti by měl být obžalovanému MUDr. D.R. uložen při horní hranici zákonné trestní sazby stanovené v § 73 odst. 1 tr. zákoníku.

24. Ohledně obžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. státní zástupce navrhl, aby odvolací soud zrušil toliko výrok o uložení trestu propadnutí části majetku obou obžalovaných a sám rozhodl rozsudkem tak, že se oběma obžalovaným vedle již uložených nepodmíněných trestů odnětí svobody ukládá podle § 66 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest propadnutí celého majetku a dále podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě dohody o plné moci ve výměře při horní hranici trestní sazby trestu zákazu činnosti.

25. U obžalovaných Ing. T.M. a MUDr. J.H. státní zástupce navrhl, aby odvolací soud doplnil sám výrok o trestu tak, že vedle již uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody uloží oběma obžalovaným rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev, nebo jejich zastupování na základě dohody o plné moci, a to u obžalovaného Ing. T.M. v trvání 3 až 4 let a u obžalovaného MUDr. J.H. 2 až 3 let.
26. U obžalované L.N. státní zástupce navrhl, aby odvolací soud zrušil toliko výrok o uloženém peněžitém trestu a náhradním trestu odnětí svobody a vedle již uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti sám obžalované uložil podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku znovu peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč, a to uložením 200 denních sazeb se stanovením výše denní sazby po 5 000 Kč a pro případ jeho nezaplacení ve stanovené lhůtě stanovit jí náhradní trest odnětí svobody v trvání tří let.
27. Obžalovaní MUDr. D.R., MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. V. K., Ing. M. J., Ing. T. M., MUDr. J. Ř., Ing. P. D. a L. N. v odvoláních namítli, že řízení před soudem prvního stupně postiženo podstatnou vadou. Vyjádřili se k řízení před Nejvyšším soudem o stížnosti ministra spravedlnosti pro porušení zákona a k povaze výroku rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 Tz 3/2017-I-693, který má dle jejich názoru pouze akademickou povahu, nedotýká se právní moci rozsudku, o němž jde, je v této věci irelevantní, nemá žádné účinky, nemůže zhoršit postavení obžalovaných a nelze k němu přihlížet. Na podporu tohoto názoru obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. V. K., Ing. M. J. a MUDr. J. Ř. odkázali na judikaturu Ústavního soudu (*sp. zn. I. ÚS 1284/17, Pl. ÚS 15/01, I. ÚS 615/2001 a III. ÚS 269/99*), názory odborníků na ústavní právo (*prof. Holländer*), na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tz 79/2011 a obecně na současnou úpravu institutu stížnosti pro porušení zákona.
28. Dle názoru obžalovaných K. bylo rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tz 3/2017 vydáno pod tlakem prezidenta republiky a dalších předních představitelů státu, což zakládá dle judikatury ESLP porušení práva na spravedlivý proces. Předmětné rozhodnutí Nejvyššího soudu nikterak nekoresponduje s ustálenou rozhodovací praxí senátu Nejvyššího soudu, který se specializuje na problematiku zákonnosti odposlechů, přičemž obžalovaní odkázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 3/2013, 4 Pzo 10/2015 a 4 Pzo 14/2016, a též na judikaturu Ústavního soudu, a to rozhodnutí pod sp. zn. II. ÚS 615/06, II. ÚS 789/06 a Pl. ÚS 24/11. Obžalovaní uzavřeli, že postup senátu Nejvyššího soudu 6 Tz se opíral o nesprávné právní názory, byl nezákonný, když dotyčný senát věc nepředložil velkému senátu postupem dle § 20 odst. 1 zákona o soudech a soudcích přesto, že si měl být vědom existence aktuální judikatury Nejvyššího soudu.
29. Obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. T. M., Ing. V. K. a L. N. mají za to, že podání stížnosti pro porušení zákona v neskončené věci je vysoce problematický akt, jedná se o zásah do fair procesu narušující rovnost zbraní a o zásah výkonné moci do moci soudní. Rovněž obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. T. M. a MUDr. J. Ř. poukázali na celou argumentaci Ústavního soudu (*sp. zn. I. ÚS 1284/17*) odůvodňující zrušení § 272 tr. řádu, která se zabývá celkově problematikou rovnováhy sil v trestním řízení, právní jistotou, danou hierarchií soudních rozhodnutí a jejich vzájemného působení a celkově i principů spravedlivého procesu. Uvedeným rozhodnutím Ústavního soudu byla po zrušení ustanovení § 272 tr. řádu pravomoc Nejvyššího soudu rušit v neprospěch obžalovaného rozhodnutí napadená stížností pro porušení zákona a tím, jakkoliv zvrátit právní účinky z nich vyplývající, odstraněna. Ústavní soud tak zbavil Nejvyšší soud oprávnění zhoršit v řízení o stížnosti pro porušení zákona právní situaci obviněného, neboť akademický výrok nemůže sám o sobě právní moc dřívějších rozhodnutí prolomit. Dle obžalovaného MUDr. J.Ř. způsob, jakým vykládá nalézací soud rozhodnutí Nejvyššího soudu, navrácí do systému českého trestního procesu asymetrii opravných prostředků, neboť přiznává státu opravný prostředek, jenž nepřináleží obviněnému a v jehož důsledku se vytváří možnost

přijetí nepříznivých právních důsledků ve vztahu k obviněnému. Dle obžalovaného soud prvního stupně svým postupem přiznal rozhodnutí Nejvyššího soudu povahu skryté kasace.

30. Obžalovaný MUDr. D.R. podotkl, že proti předmětnému rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 6 Tz 3/2017-I-693 podal ústavní stížnost, která je vedena Ústavním soudem pod sp. zn. II. ÚS 2285/17.
31. V návaznosti na uvedené obžalování MUDr. D.R., MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. V. K., Ing. M. J., Ing. T. M., MUDr. J. Ř., Ing. P. D. a L. N. namítli, že se soud prvního stupně neřídil závaznými právními názory a pokyny odvolacího soudu a nerespektoval akademickou povahu výroku rozhodnutí Nejvyššího soudu, přičemž opět odkázali na související judikaturu. Obžalování namítli, že nebyly provedeny žádné nové relevantní důkazy, soud se nevypořádal s námitkami odvolacího soudu, nebyl doplněn důkazní stav v potřebném rozsahu. Dle obžalovaného Ing. T.M. tím byla způsobena nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
32. Obžalování MUDr. P.K. a MUDr. K. K. namítli, že argumentace soudu prvního stupně o tom, proč se neřídil rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015 je nezákonná, podřívá a znevažuje autoritu odvolacího soudu v této věci a Vrchního soudu v Praze jako celku a jednoznačně prokazuje, že nalézací soud v této věci sehrál roli pouhého pomocníka obžaloby. Argumentace soudu prvního stupně, že pokud by se řídil právním názorem odvolacího soudu, tak by Nejvyšší soud v rámci dovolacího řízení takové rozhodnutí zrušil, je hrubě účelová, alibistická, ryze spekulativní a neakceptovatelná. Obdobně se vyjádřil též obžalovaný Ing. V.K. a Ing. P.D..
33. Obžalovaný Ing. M.J. a MUDr. J.Ř. namítli, že soud prvního stupně neprovedl úkony a doplnění, jejichž provedení Vrchní soud v Praze nařídil. Zejména ze spisu neodstranil záznamy telefonických a prostorových odposlechů, včetně veškerých na ně navazujících dokumentů a důkazních prostředků získaných na základě skutečností zjištěných z předmětných záznamů telefonických a prostorových odposlechů. Proto navrhli, aby odvolací soud Krajskému soudu v Praze jejich odstranění a zničení nařídil, resp. aby odvolací soud v odůvodnění svého nového rozhodnutí uvedl, že důkazní báze podkladového trestního řízení týkající se záznamů telefonických a prostorových odposlechů, včetně veškerých na ně navazujících dokumentů a důkazních prostředků získaných na základě skutečností zjištěných z předmětných záznamů telefonických a prostorových odposlechů je jednou provždy odstraněna, nelze k ní přihlížet, a jakékoliv pokusy o jejich vrácení tzv. „zpátky do hry“ jsou nezákonné, resp. protiústavní. Obdobně odstranění nezákonných důkazů navrhl obžalovaný Ing. V.K., který podotkl, že nebyl ani opětovně vyslechnut oznamovatel trestného činu pan L. G. ohledně osoby, od níž měl informace o údajné trestné činnosti páchané obžalovanými.
34. Obžalování MUDr. P. K., MUDr. K. K. a MUDr. J. Ř. se vyjádřili k nezbytnosti procesní čistoty trestního řízení ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 10/02. Obžalování MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. M. J. a MUDr. J. Ř. s ohledem na uvedeném považují napadený rozsudek i řízení u soudu prvního stupně po vrácení věci Vrchním soudem v Praze za nezákonný, resp. protiústavní, přičemž i další obžalování dodali, že postupem soudu prvního stupně bylo porušeno právo na spravedlivý proces. Obžalování MUDr. P.K. a MUDr. K. K. uvedli, že porušení § 264 odst. 1 tr. řádu soudem prvního stupně povede k dalším průtahům v řízení. Obžalovaný Ing. V. K. konstatoval, že kdyby se soud prvního stupně řídil právním názorem odvolacího soudu, pravděpodobně by musel všechny obžalované pro nedostatek důkazů zprostit obžaloby.
35. Dle obžalovaného Ing. V. K. soud prvního stupně v rozporu s ustanovením § 264 odst. 1 tr. řádu rozhodl o přípustnosti odposlechů, které byly Vrchním soudem v Praze označeny za nezákonně získané a z tohoto důvodu procesně nepoužitelné. Obdobně se vyjádřili obžalování MUDr. D.R., MUDr. J. Ř., L. N., Ing. T. M., MUDr. P.K. a MUDr. K. K. Dle obžalovaného MUDr. J. Ř. soud

prvního stupně vlastní interpretací rozsudku Nejvyššího soudu, nerespektováním závazného právního názoru odvolacího soudu a opětovným použitím nezákonně získaných důkazů zhoršil jeho právní postavení.

36. Obžalovaný MUDr. D.R. se vyjádřil k odlišným stanoviskům různých soudů ve vztahu k zákonnosti odposlechů a sledování osob a věcí. Dle názoru obžalovaného žádný soud nerozhodl o tom, zda příkazy byly či nebyly vydány v souladu se zákonem, proto tuto otázku musí odvolací soud samostatně posoudit. Obžalovaný namítl nesplnění formální bezvadnosti a tzv. materiální odůvodněnosti nařízení odposlechu s tím, že údaje o nositelích informace či poznatku v žádném z návrhů nebyly obsaženy a neexistuje proto možnost ověřit zákonnost jejich opatření, ani to, že jimi orgány činné v trestním řízení před nařízením odposlechů a sledování skutečně disponovaly, čím bylo popřeno právo obžalovaných na spravedlivý proces. Obžalovaný MUDr. D.R. namítl, že soudu i obhajobě byla upřena možnost řádného a efektivního přezkumu podkladů, o které opíral policejní orgán a státní zástupce své skutkové závěry obsažené v návrzích na povolení odposlechů. Obžalovaný poukázal na indicie zlé víry na straně orgánů činných v trestním řízení při podávání předmětných návrhů, přičemž uvedl jejich výčet včetně popisu. Dle obžalovaného soudy rozhodující o vydání příkazů k odposlechu a sledování neměly k dispozici relevantní informace nevzbuzující pochybnosti o původu a legálnosti jejich opatření, které opodstatňovaly vedení trestního řízení. Podle názoru obžalovaného skutková tvrzení, na základě kterých byly soudem příkazy a povolení vydány, jsou částečně vědomě a úmyslně nepravdivá a částečně nepodložená konkrétními důkazy, na jejichž konkrétní obsah by návrh či příkaz výslovně odkazoval a které by byly obsaženy v trestním spise. Obžalovaný uzavřel, že příkazy k odposlechu telekomunikačního provozu v této věci a povolení ke sledování osob a věcí vydávali místně nepřislušní soudci na návrh místně nepřislušných státních zástupců. S tímto názorem souhlasili obžalovaní Ing. T.M. a L.N., která dodala, že domovní prohlídky, prohlídky kanceláří a odposlechy byly povoleny soudcem na základě nezákonné změny rozvrhu práce soudu.
37. Obžalovaní K. považují usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015 za věcně správné, nadále platné, shrnuli závěry v něm obsažené ohledně příkazů k odposlechům a uvedli, že předmětné rozhodnutí nebylo překvapivé a ani ojedinělé s odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 789/06 a na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 3/2013, 4 Pzo 2/2014, 4 Pzo 2/2016, 4 Pzo 6/2015, 4 Pzo 9/2015, 4 Pzo 10/ a 4 Pzo 9/2016.
38. Obžalovaní K. opětovně namítli vady přípravného řízení související s nezákonností nařízených odposlechů, což podrobně zdůvodnili. Namítli, že ačkoli klíčovým argumentem rozhodnutí Nejvyššího soudu o stížnosti pro porušení zákona byl odkaz na usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 510/2013, dle obžalovaných je toto usnesení nepřiléhavé, neboť je v něm řešen jiný institut a týká se jiné otázky, a to zda absence zmínky o neodkladnosti provedení domovní prohlídky způsobuje nezákonnost příkazu k provedení domovní prohlídky, neboť v trestní věci obžalovaných je opakovaně namítáno splnění materiálních předpokladů pro nařízení odposlechu a selhání důsledné soudní kontroly. Obžalovaní vznesli námitky ve vztahu k rozhodnutí Nejvyššího soudu o stížnosti pro porušení zákona (č. j. 6 Tž 3/2017-I.693) i v souvislosti s vyjádřením prof. Holländera a též namítli, že postup senátu 6 Tz byl v hrubém rozporu s § 20 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.
39. Obžalovaní K. k problematice nařizování odposlechů a obsahu odůvodnění příkazu odkázali na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu pod sp. zn. 4 Pzo 3/2013, 4 Pzo 4/2014, 4 Pzo 10/2015 a 4 Pzo 14/2016. Odposlech nelze povolit na základě nedostatečně podložených tvrzení, která byla možná před podáním návrhu na odposlech ověřit jiným způsobem, než samotným odposlechem a pokud povolení odposlechu bylo nezákonné, pak nemůže být zákonné ani jeho prodloužení. Dle názoru obžalovaných kvalitativní kritéria hodnocení příkazů a povolení k odposlechům nemohou jít níže než kvalitativní kritéria, na kterých trvá zvláštní senát Nejvyššího soudu specializující se na problematiku zákonnosti odposlechů. Obzvláště u tak intenzivních

zásahů do práva na soukromí, ochranu obydlí a telekomunikačního tajemství, jakými odposlechy jsou, je dle obžalovaných nutné dbát na nezbytnost procesní čistoty trestního řízení, přičemž odkázali na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 789/06 a IV. ÚS 10/02. Obžalovaní se vyjádřili též k tzv. teorii plodů otráveného stromu, což je dle jejich názoru jinými slovy formulovaná zásada zákonnosti trestního řízení dle § 2 odst. 1 tr. řádu.

40. Obžalovaní K. se vyjádřili k zásadě přiměřenosti a zdrženlivosti ve vztahu k povolování telefonních a prostorových odposlechů a k důrazu na nutnost efektivního soudního přezkumu návrhů na povolení odposlechů s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 615/06, II. ÚS 789/06 a Pl. ÚS 24/11. Soudní kontrola nemůže být formální, spočívající v pouhém přepokopování tvrzení státního zástupce a doplnění stručného obecného odstavce dle interního „vzoru“ soudu nařizujícího odposlech. Obžalovaní popsali, co musí soud zkoumat, že příkaz včetně jeho doby trvání musí být přesvědčivě odůvodněn pomocí konkrétních skutkových okolností a že musí být respektována zásada přiměřenosti, zdrženlivosti a subsidiarity. Vyjádřili se rovněž k náležitostem příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, s tím, že trestní oznámení samo o sobě, není-li doloženo alespoň indiciemi, z nichž lze důvodné podezření dovozovat, nepostačuje k nařízení odposlechů, neboť nepostačuje ani k zahájení řízení k objasnění a prověřování skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin. Dále se obžalovaní vyjádřili k náležitostem návrhu státního zástupce na nařízení odposlechů, ke kterému musí být přiloženy odpovídající důkazy, jinak by bylo nutné návrh zamítnout s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 93/04 a II. ÚS 336/06. Obdobně se vyjádřili též obžalovaní L.N. a Ing. V.K., který mimo jiné poukázal i na nesrozumitelnost odposlechů.
41. Obžalovaní K. shrnuli chronologii věci před rozhodnutím Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 11. 2011 o povolení telefonních odposlechů. Namítli, že dne 4. 11. 2011 byly zahájeny úkony trestního řízení, aniž by k objasnění a prověření informací uvedených v trestním oznámení G. byly učiněny potřebné úkony dle § 158 odst. 3 tr. řádu, když státní zástupce se v rozporu se zásadou subsidiarity, přiměřenosti a zdrženlivosti ihned obrátil na Okresní soud v Ústí nad Labem s návrhem na povolení odposlechu. Obžalovaní též namítli, že svědek G. nebyl za celou dobu přípravného řízení vyslechnut, a to ani na úřední záznam o podání vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu, což lze považovat za podstatnou vadu. Navíc měl svědek informace pouze z druhé ruky, což má nulovou důkazní hodnotu.
42. Obžalovaní K. se vyjádřili k návrhu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1, 2 tr. řádu tak, že v návrhu nebyly uvedeny žádné skutečnosti opodstatňující místní příslušnost Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, jednalo se opakování textu záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, nebyly uváděny žádné skutečnosti, které by řádně byly zjištěny prověřováním dle § 158 odst. 3 tr. řádu a návrh nebyl řádně odůvodněn. Dle obžalovaných státní zástupce či policejní orgán nezaložil do trestního spisu návrh na vydání příkazu k odposlechu, popř. jeho stejnopis, na němž by bylo vyznačeno potvrzení o přesném času doručení návrhu na Okresní soud v Ústí nad Labem.
43. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. se postupně vyjádřili k příkazům k odposlechům a záznam telekomunikačního provozu, resp. k jejich prodloužení. Ve vztahu k příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem z 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011-9 namítli nedostatečné odůvodnění, místní nepřislusnost a pouze formální soudní kontrolu. Dle obžalovaných byl postup Okresního soudu v Ústí nad Labem v rozporu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 615/06, příkaz nesplňuje kritéria judikovaná rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 14/2016, vyskytla se chyba týkající se nesprávných údajů o bydlišti obžalovaných, přičemž ve vztahu k nedostatečnému odůvodnění příkazu a jeho nezákonnosti odkázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Pzo 10/2015. Ve vztahu k příkazu k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 3. 2012 obžalovaní namítli jeho nezákonnost z důvodu, že první příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního

provozu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 11. 2011 je nezákonný. Namítli obdobné vady v odůvodnění jako u prvního příkazu k odposlechu, překopírování obecných tvrzení státního zástupce a absenci řádného vyhodnocení dosavadního průběhu odposlechu ve smyslu § 88 odst. 4 tr. řádu. Rovněž se obžalovaní podrobně vyjádřili k vlastnímu návrhu státního zástupce na prodloužení doby trvání odposlechu a namítli jeho nekonkrétnost a nepodloženost. Pozdrželi se nad časovou linií podání návrhu státního zástupce a vydání příkazu k prodloužení odposlechu, z čehož obžalovaní dovodili, že se soud nemohl stihnout seznámit s dosavadními provedenými telefonními odposlechy, a proto rozhodl bez jakékoliv kontroly podkladových materiálů. Obdobné či stejné námitky obžalovaní K. vznesli též ve vztahu k příkazům k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dnů 23. 11. 2011 a 26. 3. 2012, příkazu k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 3. 2012, tedy absenci řádného odůvodnění, nezjištění konkrétních skutkových okolností, kopírování tvrzení státního zástupce, neodůvodnění délky odposlechu.

44. Obžalovaní K. namítli, že povolení prostorového odposlechu kanceláře MUDr. K.K. v Oblastní nemocnici Kladno ze dne 23. 11. 2011 soudkyní Okresního soudu v Ústí nad Labem nebylo nedostatečně odůvodněno, v odůvodnění byl zkopírován text z návrhu státního zástupce a jednalo se o mechanické vyhovění podanému návrhu bez pečlivého posouzení věci v duchu důsledné soudní kontroly. Obžalovaní namítli absenci řádného vyhodnocení celého dosavadního průběhu prověřování, včetně realizovaných úkonů trestního řízení a konkrétních poznatků, které by potvrzovaly důvodnost podezření z páchání trestné činnosti na straně obou obžalovaných a nevyhodnocení „zda nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak“. Dle jejich názoru v odůvodnění nejsou uvedeny žádné konkrétní zjištěné skutkové okolnosti, které by vydání příkazu směřujícího proti kanceláři, včetně doby jeho trvání, odůvodňovaly. Délka povolení prostorového odposlechu nebyla soudem nijak odůvodněna, což způsobilo porušení zásady přiměřenosti a zdrženlivosti. Obžalovaní uvedli, že povolení k prostorovému odposlechu musí splňovat stejně přísná kritéria a náležitosti jako příkaz k odposlechu a záznam telekomunikačního provozu dle § 88 tr. řádu, ne-li dokonce ještě přísnější. K závažnosti zásahů do práva na soukromí v souvislosti s kancelářskými prostory odkázali na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/09 a sp. zn. II. ÚS 860/10. Dále obžalovaní namítli, že okresní soud vydal povolení pouze ke sledování věci, a to kanceláře ředitelky Oblastní nemocnice Kladno, a.s. a rodinného domu na adrese Rudná čp. 972, Praha – západ, aniž by však svým výrokem povolil i sledování osob, přičemž je zřejmé, že sledovány byly osoby, nikoliv věci. Nebylo-li součástí výroku povolení sledování osob nacházejících se v příslušných prostorech, nelze prostorové odposlechy, resp. sledování osob realizovat s odkazem na § 158d tr. řádu, který sledování osob a sledování věcí rozlišuje, nelze oba instituty zaměňovat.
45. Obžalovaní K. se v podobném duchu vyjádřili též k povolení prostorového odposlechu v jejich rodinném domu v Rudné ze dne 29. 12. 2011 soudcem Okresního soudu v Ústí nad Labem, přičemž poukázali i na ryze formální kontrolu z důvodu, že povolení bylo vydáno ve stejný den, kdy podán návrh. Obhajoba spekuluje, že státní zástupce či policejní orgán zřejmě záměrně nezaložil do trestního spisu návrh na povolení prostorového odposlechu, popř. jeho stejnopis, na němž by bylo vyznačeno potvrzení o přesném času doručení návrhu na Okresní soud v Ústí nad Labem, aby nebylo patrné, že přesně návrh na soud doručen.
46. Obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K. a Ing. V. K. odkázali na přecházející argumentaci k místní nepřislušnosti Okresního soudu v Ústí nad Labem a Krajského soudu v Ústí nad Labem a ke skutečnosti, že obžalovaným byl odňat jejich zákonný soudce obsaženou v jejich podání ze dne 30. 6. 2016. Dále obžalovaní K. namítli nesprávnou interpretaci odvolacího soudu ohledně nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/14, neboť s odkazem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. 3 VSPH 835/2016-B-315 je dle obžalovaných tento náleznutné aplikovat i na probíhající kauzy. Obžalovaní v tomto smyslu odkázali též na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2632/12, Pl. ÚS 4/2014, III. ÚS 232/95, na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz

69/2009 a 3 Tz 33/2011 a na vyjádření několika odborníků. Plénium Ústavního soudu dalo nálezem sp. zn. Pl. ÚS 4/14 najevo, že místně příslušné státní zastupitelství musí podat zajišťovací návrhy dle hlavy čtvrté trestního řádu u místně příslušného soudu, tj. u soudu, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán z důvodu zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Obžalovaní nesouhlasí s názorem odvolacího soudu, že předmětný nález platí pouze *pro futuro*. Obžalovaní podotkli, že od počátku trestního stíhání namítají místní nepřislusnost Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, Okresního soudu v Ústí nad Labem a Krajského soudu v Ústí nad Labem, nezákonnost důkazů odvozených z rozhodování a procesních úkonů těchto orgánů. Důkazy vycházející z domovních prohlídek, prohlídek jiných prostor, prostorových a telefonních odposlechů, sledování apod., které byly realizovány na základě povolení Okresního soudu v Ústí nad Labem a Krajského soudu v Ústí nad Labem jsou dle názoru obžalovaných procesně nepoužitelnými důkazy. Obžalovaní byli odňati svému zákonnému soudu a soudci, tj. některému z okresních soudů Středočeského kraje, popř. hlavního města Prahy. Obžalovaní shrnuli, že prověřování probíhalo od 4. 11. 2011 do 14. 5. 2012, z čehož dovodili, že se na straně orgánů činných v trestním řízení nejednalo o žádný trvalý neodkladný úkon. Dle obžalovaných si bylo Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem vědomo nedostatku místní příslusnosti, když v mezidobí po zahájení trestního stíhání od 14. 5. 2012 a vzetí obžalovaných do vazby dne 17. 5. 2012 věc postoupilo místně příslušnému Krajskému státnímu zastupitelství v Praze.

47. Obžalovaní K. vyjádřili nesouhlas s názorem o tzv. dosažitelnosti soudců, tj. že soudci Okresního soudu v Ústí nad Labem, kteří vydali povolení ke sledování osob a věcí, popř. příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, byli zákonnými soudci. Dle obžalovaných je dosažitelností dle vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy myšlena dosažitelnost soudců v mimopracovní době. Z návrhu na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a z návrhu na povolení sledování osob a věcí není nijak patrné, že by návrhy byly soudu doručeny mimo pracovní dobu, přičemž dle jejich názoru musí být na návrhu na vydání příkazu k odposlechu, popř. na jeho stejnopise, vyznačeno potvrzení o datu a přesném času doručení návrhu na soud. Dle obžalovaných je nutné rozlišovat mezi soudcem, kterému byla určena dosažitelnost v mimopracovní době a soudcem, který je pověřen rozhodováním soudu v přípravném řízení v pracovní době soudu. Pokud soudci rozhodovali v době dosažitelnosti mimo pracovní dobu, pak by to u některých příkazů a povolení znamenalo, že soudní kontrola selhala. Dle obžalovaných rozvrhy práce Okresního soudu v Ústí nad Labem a Krajského soudu v Ústí nad Labem pro roky 2011 a 2012 nesplňovaly zákonná kritéria definovaná judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího soudu. Předmětné rozvrhy práce nedodržely pravidla stanovená v § 1 vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy, který stanoví, jak má vypadat rozvrh práce. Žádná objektivní a předem ověřitelná transparentní kritéria, resp. mechanismus stanovení nápadu věcí ohledně povolování telefonních a prostorových odposlechů a rozhodování o prodloužení odposlechů v přípravném řízení v pracovní době a mimopracovní dobu nebyly ve zkoumaných rozvrzích práce vůbec obsaženy.

48. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. ve vztahu k příkazům k prodloužení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 3. 2012 (soudkyně Mgr. Elsnicová) a 22. 3. 2012 (soudkyně JUDr. Hošková) vznesli námitku porušení práva na zákonného soudce. Odkázali opět na judikaturu Ústavního soudu včetně rozhodnutí pod sp. zn. III. ÚS 232/95, IV. ÚS 307/03, I. ÚS 2769/15, a na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 4 Tz 69/2009 a 3 Tz 33/2011. Dle názoru obžalovaných rozvrh práce Krajského soudu v Ústí nad Labem účinný v době rozhodování o prodloužení odposlechů žádná pravidla o přidělování napadlých žádostí o prodloužení odposlechů soudcům neobsahoval, což je v příkrém rozporu s uvedenou judikaturou a zákonem o soudech a soudcích, a proto výše uvedené soudkyně nebyly zákonnými soudci. Pro srovnání obžalovaní poukázali na rozvrh práce Městského soudu v Praze pro rok 2017, který danou problematiku v rozvrhu práce upravoval.

Obžalovaní mají za to, že o prodloužení dotčených odposlechnů rozhodovali soudci bez jakékoliv opory v rozvrhu práce, přičemž obžalovaní se obávají, že návrhy na prodloužení odposlechnů mohly být předány k vyřízení účelově vybraným soudcům.

49. Obžalovaní L.N., MUDr. P.K. a MUDr. K. K. namítli, že soudce Mgr. Robert Pacovský nebyl do trestního senátu 4 T Krajského soudu v Praze zařazen dle platného rozvrhu práce a nebyla tak naplněna zásada zákonnosti soudce. Obžalovaná N. se vyjádřila k tzv. předem objednané kauzy R. Obžalovaní K. konstatovali, že právo na zákonného soudce není vyčerpáno jen zákonným vymezením věcné, funkční a místní příslušnosti soudu, ani pouhým zákonným vymezením obsazení soudu. Součástí základního práva na zákonného soudce je i zásada přidělování soudní agendy a určení složení senátů na základě pravidel obsažených v rozvrhu práce soudů. Dále namítli, že z rozvrhu práce účinného k 1. 4. 2013 plyne důvodná pochybnost, zda byl Robert Mgr. Pacovský v této věci zákonným soudcem, když z rozvrhu práce účinného ke dni nápadu obžaloby není nikterak patrný transparentní mechanismus rozdělování jednotlivých napadlých věcí ve smyslu judikatury, kterou podrobně rozvedli. Obžalovaní navrhli, aby odvolací soud ověřil, jakým konkrétním způsobem byl rozdělen nápad jednotlivých kauz ze dne 5. 4. 2013, zda věc skutečně napadla v postupném časovém pořadí do senátu 4 T, podle jakého klíče věc napadla Mgr. Robertu Pacovskému, který byl na soud pouze dočasně přidělen z okresního soudu jako stážista, když řádným předsedou senátu 4 T byl JUDr. Ivo Zelinka. Obžalovaní podotkli, že JUDr. Ivo Zelinka zastával stejný právní názor na nezákonnost odposlechnů v této trestní věci jako soud odvolací, ba dokonce zastával názor ještě přísnější, jak je patrné z usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 4 T 42/2016 – 20765. Obžalovaní v této souvislosti namítli zmatečnost rozvrhu práce účinného ke dni nápadu obžaloby, že rozvrh práce nesprávně stanoví, že senát 4 T má dva předsedy, což § 31 zákona o soudech a soudcích nepřipouští, nezřejmost podle jakých kritérií měly být jednotlivé věci přiřazovány Mgr. Robertu Pacovskému či JUDr. Ivo Zelinkovi a v neposlední řadě protiústavnost a nezákonnost „opatření“ tehdejší předsedkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Ivany Švehlové ze dne 20. 2. 2012, Spr. 1400/2011, kterým zastavila nápad věcí v senátě 4 T předsedovi senátu JUDr. Ivo Zelinkovi a vyřízením nově napadlých věcí do senátu 4 T pověřila Mgr. Roberta Pacovského, který tou dobou ještě ani na Krajském soudu v Praze nepůsobil, neboť uvedené se vymyká zákonným pravidlům přidělování soudní agendy zakotveným v zákoně č. 6/2002 Sb.
50. Obžalovaní MUDr. D.R., MUDr. P. K., MUDr. K. K., L. N., Ing. V. K. a MUDr. J. Ř. opětovně vyjádřili podezření, že ve věci rozhodoval podjatý senát Krajského soudu v Praze ve složení předseda senátu Mgr. Robert Pacovský, přísedící doc. Tomáš Mičunek a Jaroslav Otáhal. Obžalovaný MUDr. D.R. vyjádřil též pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti celého Krajského soudu v Praze. Obžalovaný MUDr. D.R. shrnul své opakované námitky ve vztahu k pochybnostem o nestranném a nezávislém rozhodování předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského s příkladným výčtem. Na námitky MUDr. D.R. odkázali obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K., kteří dále namítli, že ve smyslu judikatury Ústavního soudu s odkazem na řadu rozhodnutí je možné mít u všech členů senátu 4 T z objektivního a subjektivního hlediska pochybnosti, že nemůžou nestranně rozhodovat jak pro svůj poměr k věci, tak pro svůj negativní poměr k obžalovanému MUDr. D.R. a jeho obhájcem, který se plně promítl i do negativního poměru vůči spoluobžalovaným. Soud prvního stupně nepostupoval jako nezávislý a nestranný arbitr, nýbrž jako pouhý pomocník obžaloby. Obžalovaní K. dodali, že soud prvního stupně si z odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu vybíral vždy jen ty pasáže, které potřeboval k formulaci závěrů v neprospěch obžalovaných, což též svědčí pro podjatost senátu 4 T.
51. Dle obžalovaného MUDr. J.Ř. lze o nestrannosti soudu prvního stupně pochybovat z důvodů, jaké výrazové prostředky soud používal v jednotlivých úvahách a hodnocení důkazů, a i z omezování svobodného projevu obžalovaného, když doplňoval svou výpověď při hlavním líčení dne 6. 3. 2018 a přerušováním mu nebyl umožněn souvislý, koncentrovaný projev.

52. Obžalovaný MUDr. J.Ř. projevil pochybnosti o nezávislosti soudce též ve vztahu k projevům nejvyšších představitelů státní moci ve veřejnoprávních médiích. Mimořádná mediální pozornost věnovaná trestnímu řízení škodí všem stranám v podobě ohrožení nezávislosti soudu, tak ohrožení ochrany práv obžalovaných na spravedlivý proces včetně práva na ochranu osobnosti v nejširším slova smyslu.
53. K medializaci předmětné kauzy se vyjádřili rovněž obžalovaní Ing. V.K., MUDr. P. K., MUDr. K. K. a MUDr. D.R.. Posledně jmenovaný se vyslovil k vyjádřením veřejně činných osobností a k projevu osobního zájmu na výsledku řízení tehdejšího ministra spravedlnosti JUDr. Roberta Pelikána, Ph.D., s ohledem na oznámení závěru podat stížnost pro porušení zákona v časových souvislostech a v komentáři rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tz 3/2017 pro média. Obdobně se měl vyjádřit i prezident republiky prostřednictvím svého mluvčího. Obžalovaný MUDr. D.R. se vyjádřil k oprávnění prezidenta republiky ve vztahu k moci soudní a systémové závislosti soudní soustavy na ministerstvu spravedlnosti a ministru spravedlnosti, a to s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2395/17 a různé články. Dle obžalovaného v mediálním prostoru zazněly závažné informace ohledně zasahování prezidenta republiky do řady probíhajících soudních řízení, ať již osobní ingerencí prezidenta, nebo prostřednictvím třetích osob, a je proto nezbytné důkazně prověřit, zda k „udělování doporučení“ ze strany prezidenta republiky či jiných představitelů výkonné či soudní moci došlo i vůči soudcům Nejvyššího soudu rozhodujícím o stížnosti pro porušení zákona ve věci obžalovaného a jaký byl případný vliv těchto „doporučení“ na výsledek rozhodnutí Nejvyššího soudu.
54. K veřejnému negativnímu postoji ministra spravedlnosti od počátku kauzy, kdy ještě ani nebyl mistrem, porušující presumpci nevinu se vyjádřili též obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. Podotkli, že učinění závěru o podání či nepodání stížnosti pro porušení zákona nepředcházely standardní postup Ministerstva spravedlnosti. Tito obžalovaní ve shodě s obžalovaným MUDr. D. R. namítli politický nátlak na výkon moci soudní ze strany vrcholných představitelů státu a prezidenta republiky. Dle jejich názoru a s odkazem na rozhodnutí ESLP ve věci Butkevičius proti Litvě došlo v důsledku zastrašování a nátlaku ze strany vrcholných představitelů státu došlo k porušení práva obžalovaných na spravedlivý proces dle čl. 6 Úmluvy.
55. Obžalovaní MUDr. P.K., MUDr. K. K., MUDr. D.R., MUDr. V. K. a Ing. P. D. namítli porušení § 219 odst. 3 tr. řádu a související judikatury, když nebylo opakováno provedení hlavního líčení. Obžalovaní K. v podrobnostech odkázali na dřívější podání z 10. 10. 2017 a shrnuli, že od vydání původního rozsudku uběhly již více než dva roky a od posledního hlavního líčení, uplynula mimořádně dlouhá doba. Jelikož nesouhlasili s přečtením podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení, dle zákona mělo být hlavní líčení provedeno znovu v plném rozsahu. Obžalovaní K. a Ing. D. odkázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz 109/2008, 11 Tz 79/2011 a Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 58/2014, ze kterých vyplývá, že zákonný předpoklad pro nové provedení hlavního líčení byl beze zbytku splněn, když za delší dobu je považována doba delší jednoho roku, popř. i délka kratší. Dle obžalovaných bylo opakované provedení hlavního líčení nezbytné i s ohledem na právní názor a pokyny vyjádřené ve zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu.
56. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. dále namítli nesplnění zákonných náležitostí ve smyslu § 120 odst. 3 tr. řádu, neboť soud prvního stupně neuvedl, v čem konkrétně spočívá naplnění všech jednotlivých zákonných znaků trestných činů, které v projednávaných skutcích spatřuje, což je též v rozporu s ustálenou soudní judikaturou. Obžalovaní rovněž odkázali na své námítky z předchozího odvolacího řízení. Obžalovaný Ing. T.M. namítl, že popis skutků v napadeném rozsudku, na základě kterých došlo k výroku o jeho odsouzení, je v podstatných částech hypoteticky předpokládán, ale není důkazně spolehlivě doložen. Tito obžalovaní včetně Ing. V.K. namítli též porušení § 125 odst. 1 tr. řádu z důvodu absence zákonných náležitostí v odůvodnění napadeného rozsudku u jednotlivých skutků mající za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

57. Obžalovaný MUDr. D.R. podal též podrobný rozbor napadeného rozsudku a své vlastní úvahy o jeho nesprávnosti s ohledem na namítané rozpory napadeného rozsudku s provedenými důkazy, zejména ve vztahu ke svědeckým výpovědím, znaleckým posudkům, výpovědím znalců, interpretacím odposlechům a dalším důkazům.
58. Obžalovaní K. namítli neunesení důkazního břemene státním zástupcem s odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2014/07. Namítli porušení § 2 odst. 6 tr. řádu, protože dle jejich názoru hodnocení důkazů soudem prvního stupně bylo provedeno hrubě selektivně a nedůsledně, neboť důkazy a skutečnosti z nich vyplývající, které svědčily obhajobě, v odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně ignoroval, konkrétní zjištěné skutečnosti nahradil spekulacemi a domněnkami a hodnocení důkazů provedl nahodile. Většinu pasáží skutkové věty odsuzujícího rozsudku u jednotlivých skutků obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. označili jako čiré domněnky neopírající se o žádné důkazy prokazující naplnění všech zákonných znaků vytýkaných trestných činů, natož o takové důkazy, které by tvořily uzavřený kruh vedoucí k jednoznačnému závěru o vině. Soud prvního stupně se v odůvodnění svého rozsudku nevypořádal se všemi provedenými důkazy, řadu důležitých provedených důkazů v odůvodnění svého rozsudku opomněl ať už zcela, popř. v podstatných aspektech řádně zhodnotit.
59. Obžalovaná L.N. namítla nesprávné a neúplné zjištění skutkového stavu, nesprávné právní posouzení věci a závažné procesní vady trestního řízení předcházejícího vydání napadeného rozsudku, jež mohou mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a krácení práv obžalované. Dle obžalované skutkový stav nemá oporu v provedeném dokazování, v některých případech je s provedeným dokazováním v přímém rozporu, skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn bez vyvolávání důvodných pochybností o vině obžalované, posuzování důkazů není nestranné, neboť staví zejména na důkazech, které mohou bez kontextu s jinými vypadat nepříznivě pro obžalovanou. Obžalovaná dále namítla, že z dokazování nevyplývá žádné předražení jednotlivých zakázek. Dle jejího názoru soud prvního stupně rezignoval na prokazování jakékoli viny obžalované a uznal ji automaticky vinnou na základě absentujících důkazů. Dle obžalované se soud prvního stupně dopustil při hodnocení důkazů zásadních chyb, které mají dopad na zákonnost rozhodnutí. Nad to napadené rozhodnutí vychází z důkazů, které nebyly provedeny při hlavním líčení.
60. Obžalovaný MUDr. J.Ř. namítl, že soud prvního stupně nevyváženě posuzoval důkazy v jeho neprospěch, resp. i důkazy svědčící v jeho prospěch chybně interpretoval v jeho neprospěch, čímž porušil zásadu materiální pravdy. Obžalovaný odkázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1501/16. Jednostranné hodnocení důkazů v neprospěch namítli obdobně obžalovaní Ing. T.M. a L.N.. Dle obžalovaného MUDr. J.Ř. soud prvního stupně bez revize převzal úplnou verzi obžaloby, aniž by ověřil správnost jejího tvrzení. Obžalovaný namítl, že dle obžaloby mělo k dohodě obžalovaného s MUDr. P. K. dojít "*nejpozději v září 2011*", aniž je k tomu ve spisu jediný důkaz. Obžalovaný namítl, porušení zákonnosti řízení, když nebylo hodnocení důkazů posouzeno ve světle souvisejícího zákona o zadávání veřejných zakázek. Obžalovaný MUDr. J.Ř. je toho názoru, že soud prvního stupně napadené rozhodnutí učinil zejména na základě jen určitých, ne zcela komplexních, skutkových zjištění, což nevytváří spolehlivý, jasně prokazatelný a odůvodněný základ pro rozhodnutí. Obžalovaný namítl, že v některých částech byl skutkový stav věci prostřednictvím chybného výkladu důkazních prostředků a důkazů zdeformován v rozporu se zásadou zákazu deformace důkazu. Soud prvního stupně totiž vyvodil z důkazů taková skutková zjištění, která při racionálním zhodnocení z provedených důkazů v žádném případě nevyplývají a nejsou podporována ani obecnou zkušeností. Dle obžalovaného, úvahy soudu, které ve většině případů nemají oporu v provedeném dokazování, místy nahrazují chybějící skutková zjištění, což je nepřípustné s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 5 Tdo 5/2016, 3 Tdo 94/2008, 3 Tdo 94/2008 a 8 Tdo 1706/2016. Obžalovaný též namítl, že popis skutku je místy pouze formálním teoretizováním a pospojováním časově vymezených skutečností

vytržených z celkového kontextu složitého procesu zadávání veřejných zakázek, chování osob a dalších souvislostí.

61. Dle obžalovaného Ing. P.D. bylo dokazování ze strany nalézacího soudu předčasně ukončeno, neboť nebyla provedena řada důkazů, a řízení je dále stíženo řadou procesních vad. Namítl porušení § 33 tr. řádu z důvodu nevedení výsledků obžalovaných v intencích dotčeného ustanovení, neboť jim nebyla dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem a uvést všechny okolnosti, které obvinění chtěli uvést na svoji obhajobu, čím bylo porušeno právo na obhajobu.
62. Obdobně obžalovaný Ing. T.M. vyslovil nesouhlas s utvořeným skutkovým stavem a právním hodnocením, které považuje za nesprávné a nepřezkoumatelné. Dle jeho názoru napadený rozsudek není řádně odůvodněn, opírá se jen o dílčí skutkové zjištění, není vytvořen spolehlivý, jasně prokazatelný základ pro právní řešení věci, v některých částech byl skutkový stav věci dotvořen prostřednictvím výkladu důkazních prostředků a ani nebyl splněn zákonný požadavek na hodnocení důkazů.
63. Obžalovaný Ing. V.K. namítl, že z důkazů provedených v řízení před soudem nebyla a ani nemohla být prokázána jeho vina. Dle jeho názoru v průběhu řízení nebyl proveden jediný důkaz, který by prokázal jeho vinu. Veškeré závěry o jeho osobě a skutku, kterého se měl dopustit, byly postaveny na často rozporuplné a lživé výpovědi obžalované Ing. I.S., která výpověď velmi často měnila podle toho, jakým způsobem se vyvíjelo dokazování. Z žádných dalších důkazů dle obžalovaného Ing. V.K. nevyplyvá, že by obžalovaná Ing. I.S. mluvila ve vztahu k němu pravdu, když její výpovědi jsou v rozporu se všemi dalšími provedenými důkazy. Obžalovaný uvedl příklady, ze kterých tyto rozpory vyplývají a které zdůvodňují provedení navrhaných důkazů. Obžalovaný Ing. V.K. provedl podrobný rozbor, kdy dle jeho názoru obžalovaná Ing. I.S. uvedla nepravdu, navzájem si protiřečila a několikrát opravovala svou výpověď ve vztahu k tvrzenému jednání Ing. V.K.. Obžalovaný má za to, že výpovědi Ing. I.S. jsou účelové, její jedinou motivací, proč uváděla smyšlené skutečnosti, bylo získání statusu spolupracujícího obviněného. S ohledem na uvedené nelze Ing. I.S. dle názoru obžalovaného Ing. V.K. považovat za důvěryhodnou osobu, resp. je nutné její důvěryhodnost prověřit. Dále obžalovaný namítl účelovou interpretaci výpovědi Ing. I.S. v jeho neprospěch a poukázal na rozdílný přístup k výpovědi Ing. I.S. a k jiným důkazům, na rozpory v tvrzeních Ing. I.S. ve vztahu k rekonstrukci gymnázia Hostivice, a to ohledně vyhotovení zadávací dokumentace, šití zakázky na míru, k nemožnosti společnosti FISA se účastnit výběrového řízení, označení společností, losování, k dohodě účastníků, k předání úplatku, fakturace zakázky. Obžalovaný Ing. V.K. podotkl, že na rozdíl od vybraní 3 mil. Kč Ing. I.S. z účtu společnosti FISA není u něj žádný výběr peněz prokázán. Ze žádných důkazů nevyplyvá, že by poskytl, nabídl nebo slíbil úplatek v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu.
64. K výpovědím obžalované Ing. I.S. se vedle obžalovaného Ing. V.K. odmítavě vyjádřili obžalovaní MUDr. D.R., MUDr. P.K., MUDr. K. K. a L. N. Obžalovaní se podrobně vyjádřili k postavení obžalované Ing. I.S. jako spolupracující obviněné, k nevěrohodnosti její výpovědi, její motivaci i s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1315/2012. Namítli nekonzistentnost, neúplnost, nepravdivost a osamocenost její výpovědi, což dle jejich názoru jako důkaz o rozhodnutí o vině pachatele není dostačující. Obžalovaná L.N. podotkla, že soud prvního stupně prokazuje hodnověrnost jmenované tím, že v určitých částech své výpovědi nezabíhala do podrobností, což je však proti zásadám rozhodování soudu, kdy soud má zjišťovat skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a nespokojovat se s pouhými dohady a spekulacemi. Obdobně jako obžalovaný Ing. V.K. se obžalovaná L.N. vyjádřila k nesrovnalostem ve výpovědi Ing. I.S., které byly soudem označeny za nepodstatné. Obžalovaná **namítla, že krom výpovědi spolupracující obviněné žádné jiné důkazy, jež by prokazovaly její vinu, nebyly provedeny.**

65. Obžalovaná L.N. namítla, že se nikdy žádné trestné činnosti nedopustila a není jí ani známa jakákoliv trestná činnost ostatních osob, potažmo spoluobžalovaných. Rovněž ostatní obžalovaní jakoukoliv trestnou činnost popírají, nicméně soud prvního stupně dospěl k závěrům na základě výpovědi spoluobžalované Ing. I. S., což mají potvrzovat prostorové a telefonní odposlechy. Zdůraznila, že nikde v těchto záznamech nepadlo její jméno. Pokud soud vydedukoval ze sousloví *pro jiného*, které v konkrétním záznamu zaznělo, že šlo právě o obžalovanou, měl by vysvětlit, z čeho vycházel a jak k takovému závěru došel, neboť v současné době se tak jedná o ničím nepodloženou domněnku. Obžalovaná L.N. vznesla též námitky k interpretaci zaznamenaných telefonních hovorů a vyjádřila se k zaznamenanému hovoru mezi Ing. I.S. a MUDr. K. K., které dle jejího názoru hovoří o zcela jiných veřejných zakázkách než právě o zakázce, jež je jí kladena za vinu. Předání údajného úplatku poskytnutého Ing. I.S. obžalované L. N. dne 16. 1. 2012 má být zaznamenáno na prostorovém odposlechu ze dne 13. 1. 2012 v kanceláři MUDr. K.K. v Oblastní nemocnici Kladno, kde MUDr. K. K. hovoří s Ing. I. S.. Soud ale dle názoru obžalované nedisponuje žádným důkazem, že by k nějakému předání údajného úplatku došlo. Předání údajného úplatku obžalované L. N. nebylo soudem nikterak prokázáno, neboť i z výpovědi samotné Ing. I.S. pouze vyplývá, že obžalované předala jakousi „obálku“, z provedených důkazů však nevyplývá, co bylo obsahem obálky. Nadto i obžalovaná Ing. I.S. vypověděla, že obálka, o které hovořila, není pro obžalovanou L. N. Záznam v diáři obžalované L.N. o schůzce s obžalovanou Ing. I.S. nevypovídá sám o sobě o předání úplatku.
66. Obžalovaná L.N. se vyjádřila k soudnímu hodnocení doznání obžalované Ing. I.S. i ve vztahu k zaznamenaným telefonním hovorům a prostorovým odposlechům. Rozpory nebyly chybně soudem prvního stupně shledány za podstatné ve vztahu k nevěrohodnosti výpovědi Ing. I.S.. Dle názoru obžalované L.N. je postup soudu neprofesionální, v rozporu s právem na spravedlivý proces a se zásadou prokázání viny nade vší pochybnost. Soud opakovaně v napadeném rozsudku uvádí, že se nejedná o osamocený důkaz, ale jakékoli další usvědčující důkazy ve vztahu k obžalované L. N. již neuvádí. Obžalovaná L.N. též namítla, že soud prvního stupně neumožnil obhajobě klást svědkům a obviněné Ing. I.S. dotazy, které byly důležité k prokázání tvrzení obhajoby a ke zpochybnění či vyvrácení důkazů v neprospěch obžalované. Obžalovaná L.N. shrnula, že pochybnosti vnáší právě výpověď obžalované Ing. I.S., která veškerou trestnou činnost podle obstaraných důkazů zabezpečovala, připravovala a organizovala a dále se v důsledku z obav z jí hrozícího trestu snažila vytěžit maximální výhody, které jsou spojeny se statutem spolupracující obviněné. Je zřejmé, že svou výpověď zcela přizpůsobila k jejímu vlastnímu prospěchu a k tíži osob, proti nimž svědčila.
67. Obžalovaný MUDr. D.R. s odkazem na chronologii trestního řízení uvedl, že obžalovaná Ing. I.S. svoji „úplnou a pravdivou“ výpověď podala až poté, kdy byla podrobně seznámena se zajištěným důkazním materiálem (pořízenými prostorovými a telefonickými odposlechy, záznamy ze sledování osob a věcí, listinnými důkazy) a při popisu vlastní verze skutkového děje tak měla možnost těmto důkazům svou výpověď přizpůsobit. Obžalovaný MUDr. D.R. namítl, že se soud prvního stupně nezabýval dohodou mezi obžalovanou Ing. I.S. a státním zástupcem. Obsah dohody a okolnosti jejího uzavření nebyly nijak objasňovány ani svědecky a ani jinými relevantními důkazy, ačkoli jejich význam pro posouzení věrohodnosti výpovědi spolupracující obviněné je dle obžalovaného klíčový.
68. Obžalovaní MUDr. J.Ř., Ing. T.M., L.N., Ing. V.K., Ing. P.D., MUDr. P.K. a MUDr. K. K. namítli řádné nevypořádání se s obhajobou, čímž bylo porušeno právo na spravedlivý proces v podobě porušení práva na obhajobu. Obžalovaní se detailně zabírali problematikou opomenutých důkazů a skutečností, které mají zásadní význam pro uznání viny, stanovení druhu a výměry trestu. Obžalovaný MUDr. J.Ř. opakovaně navrhoval provedení řady důkazů. Obžalovaný doplnil svou výpověď dne 6. 3. 2018 a předložil řadu důkazů (právní stanovisko, ověřené auditní zprávu o hotovostních

pohybech na všech účtech propojených společností, potvrzení bank, u kterých jsou vedeny veškeré osobní účty obžalovaného v rozhodném období), navrhl výslech Doubravové a posouzení zdravotního stavu MUDr. P.K. ve vztahu k užívání léčiva Coaxil, avšak soud prvního stupně soud návrhy zamítnul a řádně se s nimi nevypořádal, ačkoli provedení důkazů může vést k objasnění okolností svědčících ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný namítl, že soud prvního stupně nevyčerpal všechny dostupné důkazy a zůstaly značné pochybnosti o skutkových otázkách významných pro rozhodnutí, přičemž odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 566/2015. Obdobně obžalování MUDr. P. K., MUDr. K. K., Ing. T.M., MUDr. J.Ř. a L.N. namítli soudem prvního stupně nepřipuštění některých důkazů navržené obhajobou bez adekvátního zdůvodnění. Dle obžalované L.N. soud prvního stupně nerespektoval zákaz deformace provedeného důkazu, soulad skutkových zjištění a z nich vyvozených právních závěrů, ani zásadu in dubio pro reo, což obdobně namítl i obžalovaný Ing. V.K.. Obžalovaný Ing. T.M. namítl, že soud prvního stupně důkazní stav v potřebném rozsahu nedoplnil a v podstatě se o to ani nepokusil. Obžalovaná L.N. namítla, že se soud prvního stupně nevypořádal s námitkami obhajoby vznesenými při hlavním líčení.

69. Obžalování K. se pak v doplněních k odvolání, resp. v přílohách k doplnění odvolání, postupně podrobně vyjadřují k jednotlivým skutkům, tj. k rekonstrukci Gymnázia Hostivice, k rekonstrukci Zámku Buštěhrad, ke stomatologickému robotu, k vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno a.s., k modernizaci křídla D3 monobloku, a to obdobně jako v původních odvoláních proti prvnímu rozsudku Krajského soudu v Praze. I další obžalování činí skutkové námitky ve vztahu k jednotlivým veřejným zakázkám.

70. Obžalování MUDr. P.K. a MUDr. K. K. se v rámci námitek ve vztahu k veřejné zakázce na rekonstrukci gymnázia Hostivice pozastavují nad tím, že není stíhán žádný zástupce Středočeského kraje coby zadavatel ani pracovník administrátorské společnosti ERINYES s.r.o., kteří zajišťovali průběh zadávacího řízení. Na místo toho byli nalézacím soudem odsouzeni obžalování, aniž by byly provedeny důkazy, které by potvrdily, že na zvýhodnění vítězného uchazeče v zadávacím řízení skutečně participovali. Oba obžalování a obžalovaný Ing. V.K. byli odsouzeni na základě nepřiléhavé právní kvalifikace, kdy nebyly naplněny znaky trestného činu podle § 256 tr. zákoníku, včetně chybějící subjektivní stránky. Dle obžalovaných K. se soud se otázkou jejich zavinění (u každého z nich jednotlivě) blíže nezabýval, když ze skutkové věty výroku rozsudku ani není zřejmé, jaká konkrétní forma zavinění měla být u každého z nich naplněna. Obžalovaný MUDr. P.K. žádnou provizi nepřevzal a tvrzení, že měl *ex post* po skončení zadávacího řízení převzít od obžalované Ing. I.S. provizi, trestní odpovědnost dle § 256 tr. zákoníku u něj založit nemůže, když toto nenaplnňuje žádný znak skutkové podstaty vytýkaného trestného činu, tedy nemůže být ani uznán vinným ze spolupachatelství. Soud neoznačil ani neprokázal konkrétní jednání obžalované MUDr. K.K., které by zakládalo spolupachatelství obžalované na vytýkaném trestném činu, navíc provize bývá v praxi veřejných zakázek poskytována, aniž by muselo dojít ke zvýhodnění konkrétního uchazeče o veřejnou zakázku. Obžalovaný Ing. V.K. namítl neprokázání, že by z jeho strany byla sjednána přednost či výhoda ani neprokázání, že by sám někomu slíbil, poskytl nebo předal úplatek.

71. Obžalování K. podrobně rozvedli důvody, proč nejsou spolupachateli, namítli lživé výpovědi obžalované Ing. I. S. v konfrontaci s jinými důkazy. Obžalování shrnuli, že neměli žádný vliv na výběr druhu zadávacího řízení, nezasahovali do tvorby zadávací dokumentace a zadávacích podmínek, veřejnou zakázkou nijak neadministrovali, neměli nic společného s tím, kdo a jak bude provádět losování, nebyli s losovatelem v žádném kontaktu, nepodíleli se ani na výběru losovatele, ani na výběru uchazečů v užším řízení, neznali spol. POHL cz a.s., ani Ing. V. K. Dle obžalovaných nebylo nic z toho, co je tvrzeno napadeným rozsudkem ve smyslu zvolené hmotněprávní kvalifikace, tj. naplnění skutkové podstaty trestného činu dle § 256 tr.

zákoníku, prokázáno. Jedná se o čiré spekulace, neexistuje o tom žádný důkaz. Navíc závěry nalézacího soudu jsou vnitřně rozporné.

72. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. se detailně vyjádřili k dotčené veřejné zakázce v užším řízení, k výpovědím obžalované Ing. I.S., též ve vztahu k rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1315/2012, nevypořádání se s rozpory v jejích výpovědích i s odkazem na odvolání obžalovaného Ing. V.K.. Dále se vyjádřili k údajnému předání finanční hotovosti ve výši 2 800 000 Kč obžalovanou Ing. I. S., na kterou se měla složit rovným dílem s obžalovaným Ing. V. K., k výpovědi svědka M., k tvrzení že losování za přítomnosti notáře neproběhlo řádně, a to s odkazem na nulovou diskriminaci, 16 uchazečů a absenci jakýkoliv jejich námitek vůči průběhu řízení. Nad to losovatel, ani jednotlivý zástupci stavebních společností, kteří se tohoto měli účastnit a bez nichž by tvrzená trestná činnost vůbec nemohla být realizována, nejsou trestně stíháni. Pokud je nalézacím soudem tvrzeno, že došlo ke zmanipulování losování a k pletichám mezi jednotlivými uchazeči o veřejnou zakázku, pak toto nesvědčí právní kvalifikaci dle § 256 tr. zákoníku vůči obžalovaným. Dále obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. namítli, že nebylo prokázáno, že se obžalovaní Ing. I. S. a Ing. K. podíleli na tvorbě zadávací dokumentace, nebylo vysvětleno, čím konkrétně zadávací dokumentace byla diskriminačně upravena. Nalézací soud nezohlednil historii celého průběhu rekonstrukce gymnázia v Hostivicích, když opomenul, že obžalovaná Ing. I.S. a její společnost FISA s.r.o. realizovala již první etapu rekonstrukce gymnázia, a tedy sama měla k tomu nejlepší informace a zároveň měla dlouhodobé vztahy se společností POHL cz.
73. Pozastavují se nad tím, co se myslí „podobou“ zadávací dokumentace a v čem měly být podmínky veřejné zakázky „šité na míru“ pro společnost POHL cz, když ta nesplňovala některé kvalifikační předpoklady, a proto si musela zajistit subdodavatele, obdobně namítá obžalovaný Ing. V.K.. Osobami mající zkušenosti s veřejnými zakázkami bylo potvrzeno, že požadavky na kvalifikaci vymezené zadavatelem v zadávacích podmínkách plně odpovídaly druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž opak nebyl prokazován, ani prokázán. Požadavky na kvalifikaci veřejné zakázky byly v době vypsání veřejné zakázky zcela obvyklé a byly stanoveny v souladu se zákonem o veřejných zakázkách.
74. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. se vyjádřili také ke znaleckému posudku znaleckého ústavu Česká znalecká a.s., který stanovil zisk společnosti POHL cz na 3,06 % z hodnoty předmětné zakázky. Obžalovaní poukázali na konstatování znalců, že cena za rekonstrukci gymnázia je obvyklá a že si nedokáží představit, že by při tak nízké marži byl poskytnut úplatek ve výši tvrzené v obžalobě. Ve vztahu k dotčenému znaleckému posudku obžalovaní odkázali na podrobnou analýzu obsaženou v odvolání obžalovaného Ing. V.K.. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K. K. pro úplnost poukázali na skutečnost, že údajný úplatek tvrzený obžalobou měl být mnohem vyšší než prospěch, který společnost POHL cz z veřejné zakázky realizovala.
75. Jediné, v čem obžalovaní K. souhlasí s napadeným rozsudkem, je, že nebyli ke Středočeskému kraji v žádném vztahu, nebyli ani členy Rady Středočeského kraje ani jiného orgánu kraje, nebyli ani zaměstnanci kraje apod., tj. neměli rozhodovací pravomoc ve vztahu k předmětné veřejné zakázce.
76. Napadenému rozsudku dále tito obžalovaní vytýkají, že se v rozporu s § 125 odst. 1 tr. řádu nevypořádal s obhajobou osob obžalovaných ve vztahu ke skutku 1) a s provedenými důkazy svědčícími ve prospěch obhajoby. Nalézací soud v napadeném rozsudku hodnotil pouhý zlomek všech provedených důkazů, a to výhradně způsobem zapadajícím do jím zamýšleného konceptu odsuzujícího rozsudku. Provedené důkazy svědčící ve prospěch obhajoby nehodnotil vůbec. Hodnocení důkazů tak nebylo provedeno v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu.
77. Obžalovaný Ing. V.K. se obdobně vyjádřil k údajnému ovlivnění losování, k údajné dohodě mezi 5 vylosovanými uchazeči, k údajné provizi s ohledem na časové nesouvislosti s předáním provize a na skutečnost že obžalovaná Ing. I.S. celou provizi ve výši 3 mil. Kč vybrala z účtu společnosti

FISA, k požadavkům na kvalifikaci, k chybám ve výkazu výměr dle závěrů znaleckého ústavu Česká znalecká. Dle obžalovaného nebyla prokázána řada skutečností, např. existence organizované skupiny, že by obžalovaný vybral peníze z účtu nebo použil platbu v hotovosti z jiných zakázek na úplatek, možnost obžalovaného ovlivnit zadávací podmínky zakázky v přípravné fázi, když k nim ani neměl přístup. Namítá nesprávnou právní kvalifikaci a rozšiřování nepřímého úplatkářství.

78.K veřejné zakázce rekonstrukce Gymnázia Hostivice se vyjádřila rovněž obžalovaná L.N., která namítla, že související skutek není podložen v řízení provedenými důkazy a zakládá se pouze na teoretických konstrukcích a neopodstatněných dedukcích soudu. Popřela, že by jí byla známa údajná trestná činnost MUDr. K.K. a dalších, tedy s ní nikdy nemohla souhlasit. Nebylo prokázáno, že by se nezákonně podílela na údajném zvýhodnění účastníka v zadávacím řízení, resp. na ovlivnění průběhu omezení počtu zájemců losováním, když ani její funkce ve společnosti ERINYES, s. r. o., neumožňovala ovlivňovat žádná výběrová řízení, popř. že by s veřejnou zakázkou bylo jakkoli manipulováno a někdo byl zvýhodněn. Výběrové řízení na uvedenou veřejnou zakázku bylo dle obžalované zcela transparentní s běžným průběhem. Nebyl zjištěn průběh a mechanismus údajného ovlivnění losování a nebylo prokázáno, že by žádala nebo přijala úplatek. Obžalovaná se vyjádřila k SMS zaslané svědku L., k výpovědím dalších svědků a že v žádném ze záznamů telefonních hovorů není její jméno uvedeno a tyto nedokazují, že by obžalovaná za jakékoliv své jednání požadovala peněžité plnění. Obžalovaná namítá, že soud prvního stupně bez dalšího přisvědčil výpovědi obžalované Ing. I.S., napadený rozsudek trpí důkazní nouzí a soud prvního stupně spatřuje důkazy o její vině i ve skutečnostech, které o její vině nikterak nevypovídají, anebo jí vyvracejí, jak například dokládá výpověď svědka Č. Soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutečný stav věci a obžalovaná L.N. nesouhlasí ani se způsobem, jakým soud v této věci hodnotil provedené důkazy.

79.Obžalovaní MUDr. P.K.a MUDr. K.K.se v rámci vyjádření k veřejné zakázce na rekonstrukci Zámku Buštěhrad předně namítli nekonkrétnost popisu trestného jednání, a že žádné výhodnější podmínky v zadávacím řízení společnosti Konstruktiva Branko a.s. nezajistili, opak nebyl prokázán. Vyslovují k údajnému spolupachatelství, údajným pokynům spoluobžalované L. N., k neznalosti Ing. N., ke standardním kvalifikačním předpokladům, k zadávacím podmínkám, přičemž v napadeném rozsudku chybí konkretizace, co mělo být v nich nezákonné, k užití zakázky na míru, k absenci námitek potencionálních uchazečů. Obžalovaní poukázali na závěr znaleckého posudku EQUITY SOLUTIONS, že zadávací podmínky byly zcela standardní a nediskriminační a odkázali i na stejný závěr ROP. Dále se vyjádřili k neprokázání úmyslu získat prospěch pro Konstruktiva Branko, k žádosti o dotaci, kterou připravovali zaměstnanci Středočeského kraje bez jakéhokoli kontaktu na K., ke svědeckým výpovědím, k výkazu výměr a položkovému rozpočtu, k neprokázaným spekulacím ve vztahu k údajné tajné dohody mezi Konstruktiva Branko a dalšími 4 soutěžiteli, k nedohledání CD s kompletní technickoeconomickou studií rekonstrukce Zámku Buštěhrad z února 2011 v trestním spisu, k časovým souvislostem ve vztahu k ocenění rekonstrukce projekční kanceláří ARIA na 218 mil. Kč a nemožnosti účelově navýšit předpokládanou cenu veřejné zakázky, přičemž rozpočet byl následně ponížen na 161 mil. Kč a 57 mil. Kč se použilo na doprojektování interiérů, nádvoří, statiku apod., vše bez zapříčinění obžalovaných.

80.Obžalovaní K. namítli, že nevěděli o spolupráci Ing. T. M. s Ing. N. a nebyli informováni o konkrétních vztazích Ing. P. se společností Konstruktiva Branko a.s. Žádná předchozí domluva MUDr. K. s obžalovanými Ing. D. a Ing. M. o tom, že pro společnost ARIA s.r.o. zpracují výkaz výměr včetně položkového rozpočtu, neexistovala. Obdobně to platí pro obžalovaného MUDr. P.K.. Obžalovaná Ing. I. S. ve výpovědích uvedla, že spolupráci na realizaci zakázky se společností Konstruktiva Branko vyžadoval Ing. Procházka. Z toho je dle obžalovaných K. zřejmé, že pokud došlo ke spolupráci mezi společností ARIA a Konstruktiva Branko při přípravě projektové dokumentace, tak to nevzešlo z iniciativy obžalovaných, nýbrž Ing. Procházky, neboť

ten mohl dát Ing. N. pokyn, aby si přizval obžalovaného Ing. T.M.. Obžalovaní shrnuli, že neměli vliv ani na druh zadávacího řízení, ani na obsah zadávací dokumentace. Ocenění rekonstrukce zámku bez interiérů na částku cca 218 mil. Kč v technickoekonomické studii vyhotovené pro obec Buštěhrad učinila společnost ARIA s.r.o. dávno před tím, než se zakázkou měli obžalovaní cokoliv společného. Obžalovaní se vyjádřili k následným změnám v projektové dokumentaci a v rozpočtech, na které neměli žádný vliv. Podotkli, že projektovou dokumentaci na interiéry zhotovenou společností ARCIA bez jakýchkoli účelově navýšených položek předložil Středočeskému kraji přímo architekt Bártík. Tvrzení, že došlo k účelovému navýšení rozpočtu až na částku přibližně 218 000 000 Kč včetně DPH, neodpovídá provedenému dokazování, ani odborným zjištěním znaleckého ústavu BOHEMIA EXPERTS. Na navýšení rozpočtu o interiéry zámku a doplnění stavebního rozpočtu o položky potřebné k realizaci rekonstrukce Zámku Buštěhrad není nic nezákonného. Pokud by takto kraj nepostupoval, nejednali by jeho představitelé s péčí řádného hospodáře.

81. Obžalovaní K. se vyjádřili ke znaleckým posudkům znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals, znaleckého ústavu BOHEMIA EXPERTS a ÚRS PRAHA a jejich hodnocení nalézacím soudem. Obžalovaní s odkazem na znalecký posudek znaleckého ústavu BOHEMIA EXPERTS namítli, že cena díla sjednaná ve smlouvě o díle odpovídá ceně obvyklé, skutkové závěry nalézacího soudu nemohou obstát, glorifikace rozpočtu a projektové dokumentace společnosti ARIA nalézacím soudem je v rozporu s důkazy provedenými v hlavním líčení a tvrzení, že poslední rozpočet byl účelově navýšen a neodpovídá skutečnosti, není v souladu se závěry znaleckého posudku. Znalecký ústav nedospěl k závěru, že by poslední rozpočet obsahoval jakékoliv nepravdivé informace. Naopak ve vztahu ke znaleckému posudku ÚRS PRAHA a.s., obžalovaní namítli, že zpracovatelé vůbec nesplnili zadaný znalecký úkol, posudek vykazuje vady dle § 109 tr. řádu a vyjádřili se k věrohodnosti posudku. S argumenty obhajoby se však soud prvního stupně nevypořádal.
82. Obžalovaný Ing. T.M. popřel participaci na trestné činnosti, zdůraznil, že nebyl informován o údajném ovlivňování zadávacího řízení a nikterak nekoordinoval, nebo jinak neřídil ostatní soutěžitele. Namítl, že tvrzený skutkový děj nemá dostatečnou oporu v provedeném dokazování. Informace, které nalézací soud považuje za prokázané, z provedených důkazů nevyplývají. Obžalovaný provedl podrobný rozbor namítaných rozporů, mj. k tomu, že obžalovaný není tvůrcem původního rozpočtu, neboť tím byl Ing. Procházka, což dotyčný potvrdil ve své výpovědi. Ing. Procházka měl s městem Buštěhrad uzavřenou smlouvu na zpracování projektové dokumentace. Následně pak vznikla technickoekonomická studie datována na únor roku 2011. Tato studie byla dle obžalovaného veřejně přístupná, dokumentaci nebo rozpočet s výkazem výměr mohl získat kdokoli nejen ze soutěžitelů, neboť tyto se stavebním trhem volně šířily více než rok předtím, než byla veřejná soutěž Středočeským krajem vyhlášena. S ohledem na uvedené je nepravdivé tvrzení soudu prvního stupně, že společnost Konstruktiva Branko a.s. měla v předstihu předmětnou projektovou dokumentaci, čímž měla získat neoprávněnou výhodu ve veřejné obchodní soutěži, resp. že by původní rozpočet a projektovou dokumentaci vytvářela.
83. Obžalovaný se vyjádřil k podobě zakázky, k podmínkám soutěže a k výši ceny zakázky. Obžalovaný Ing. T.M. namítl, že se nepodílel na podobě zadávací dokumentace a prvotního rozpočtu pro dotčenou veřejnou soutěž a že podmínky v zadávací dokumentaci nejsou diskriminační, což potvrzují i znalecké posudky předložené jak orgány činnými v trestním řízení, tak obhajobou. Upozornil, že se zakázka týkala kompletní rekonstrukce národní kulturní památky, což s ohledem na charakter a rozsah zakázky znamená, že ji nemůže vyhrát společnost, jež nemá dostatečný obrat, nebo nezbytné zkušenosti v oblasti restaurátorských prací památkově chráněného objektu. Diskriminační nebyl ani požadavek na pojištění do výše 100 mil. Kč. Uvedené nebylo soudem prvního stupně řádně zhodnoceno. Obžalovaný se vyjádřil k rozpočtu označenému jako 09/2011, který má v hlavičce logo Real Garant a jehož zpracovatelem byl D.

Suchevič a je nelogicky připisován právě obžalovanému, ačkoli s tím nemá obžalovaný nic společného.

84. Dále namítl, že celková výše škody byla v napadeném rozsudku určena dle cenové soustavy ÚRS, ačkoli celý projekt rekonstrukce Zámku Buštěhrad, včetně rozpočtů a dokumentace, byl veden v cenové soustavě RTS. Dle obžalovaného mají tyto cenové systémy naprosto jiné ceníky a rozdílné cenové databáze, a proto při použití těchto dvou softwarů vznikly dvě nové, naprosto rozdílné cenové nabídky. Dle obžalovaného proto není zřejmé, jak byla zjištěna tvrzená přesná výše škody, která stejně není správně určena. Obžalovaný podotkl, že otázka zjištění škody má podstatný význam nejen pro správnou kvalifikaci trestného činu, ale též pro řešení otázky adekvátního trestu. Obžalovaný se podrobně vyjádřil ke znaleckému posudku ÚRS Praha, k údajnému nadhodnocení zakázky, ke sdělení znalce ohledně směrné a obvyklé ceny, k vadám znaleckého zkoumání, kdy minimálně v sedmi případech u výkazů výměr znalci svévolně snížili výměry položek, minimálně ve čtyřech případech změnili kvalitu materiálu uváděného ve výkazu výměr a v projektové dokumentaci za horší, levnější variantu a vyloučili tak dle názoru obžalovaného srovnatelnost jednotlivých rozpočtů. Rovněž znalci do jimi stanovené ceny „obvyklé“ nezahrnuli ani vliv smlouvy a soutěžních podmínek, ačkoli následně znalec uvedl, že tyto mohou představovat zhruba 10% nárůst ceny. Uvedené nebylo soudem prvního stupně zohledněno, ačkoli to znamená, že cena nabídky společnosti Konstruktivy Branko, a.s., byla nižší, nežli byla výsledná cena stanovena znalcem ÚRS.
85. Dle obžalovaného se soud prvního stupně náležitým způsobem nezabýval naplněním objektivní stránky vytykánoho trestného činu, v nezbytné míře se nezabýval příčinnou souvislostí mezi jednáním obžalovaného a tzv. následkem. Nebylo prokázáno zavinění, přičemž ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Dle obžalovaného se soud prvního stupně vůbec nezabýval otázkou některých jiných forem zavinění a měl a mohl uvažovat o tom, zda obžalovaný nejednal ve skutkovém omylu.
86. Obžalovaná L.N. ve vztahu k zakázce rekonstrukce Zámku Buštěhrad namítla neprokázání jejího údajného trestného jednání, nebo že by se na něm jakkoli podílela. Dle jejího názoru z důkazů nevyplývá, že by jakkoli umožnila Ing. P. D. podílet se přímo na zadávací dokumentaci uvedené veřejné zakázky nebo že by se po domluvě s MUDr. P. K. a MUDr. K. K. jakkoli podílela na zajišťování výhodnějších podmínek ve výběrovém řízení pro jediného, předem vybraného uchazeče. Obžalovaná L. N. shrnula zakázku „Rekonstrukce Zámku Buštěhrad“, vyjádřila se k výběrovému řízení na zpracování projektové dokumentace, ke kontrolám ze strany ROP Střední Čechy, a ke kontrolním mechanismům Středočeského kraje, které neshledaly žádné podstatné nedostatky a konstatovaly zákonnost celého zadávacího řízení. Zápisy z díře MUDr. K. a obdobné poznámky Ing. P.D. neprokazují dle názoru obžalované L.N. její zapojení do trestné činnosti a nemají žádnou vypovídací hodnotu, neboť s ohledem na její pozici administrátora musela být v kontaktu se zadavatelem zakázky a jejich garanty. Obžalovaná se vyjádřila k údajnému úplatku, ke sledování osob a dedukcím soudu, záznamu hovoru, kde obžalovaná nefiguruje, ke genezi jednotlivých rozpočtů, hodnověrnosti svědků, k zisku společnosti Konstruktiva Branko a. s. a k tvrzenému předpokládanému ušetření zhotovitele na subdodávkách.
87. Obžalovaný Ing. P.D. ve vztahu k věcným nedostatkům odkázal na argumentaci v předchozím odvolání proti původnímu rozsudku soudu prvního stupně.
88. Ve vztahu k veřejné zakázce „stomatologický robot“ obžalovaný K. namítl nedostatečné časové vymezení vytykánoho jednání, vnitřní rozpornost a nekonzistenci rozsudku, a že skutkové závěry vycházejí z nezákonných důkazů a nemají oporu v provedeném dokazování. Argumentují unikátností stomatologického zařízení CEREC, tedy že objektivně existuje pouze jediná technická specifikace, proto je objektivně nemožné, aby společnost B. Braun Medical zpracovala technickou specifikaci požadovaného stomatologického robota tak, aby „vyhovoval jejím

možnostem“, jak tvrzeno v napadeném rozsudku. Poukázali na své dřívější tvrzení, že na veřejné zakázky malého rozsahu pod 2 miliony Kč se dle tehdy účinného zákona o veřejných zakázkách nevztahovala právní úprava zadávacího řízení a tyto zakázky bylo možné zadávat v mnohem volnějším a jednodušším režimu.

89. Obžalovaný MUDr. P.K. vysvětlil, proč o pomoc požádal spoluobžalovaného MUDr. J.H. – v dané problematice se z odborného hlediska neorientuje a neměl žádné informace o tom, které subjekty roboty CEREC dodávají. Údajná „předchozí dohoda o možnosti ovlivnění průběhu zadání této veřejné zakázky“ nebyla nikterak prokazována, natož pak prokázána. Subjektivní stránka nebyla v případě obžalovaného MUDr. P.K. naplněna, přičemž soudem tvrzený úmysl tohoto obžalovaného přinejmenším získat prospěch ve formě čistého prospěchu pro dodavatele z realizace této zakázky B. Braun Medical s.r.o. nebyl prokázán a v odůvodnění rozsudku není k tomuto označen žádný důkaz. V napadeném rozsudku zcela absentuje informace o tom, na úkor, kterých konkrétních jiných potencionálních dodavatelů bylo postupováno. Obžalovaný MUDr. P.K. se vyjádřil k poznámce v diáři „10:00 hod. Janda“, která se dle něho netýká Jandy ze společnosti Janda Dental s.r.o. ale Ing. Jandy ze společnosti AUDIOSCAN, spol. s r.o., s čímž se soud prvního stupně nikterak nevypořádal a porušil právo obžalovaného na spravedlivý proces, když ignoroval klíčový důkazní návrh obhajoby, tj. výslech Ing. Jandy z Audioscan spol. s r.o.
90. Ve vyjádření se k veřejné zakázce na „vybavení Domova důchodců s lůžky následné péče a oddělením rehabilitace a vybavení Niederleho pavilonu Oblastní nemocnice Kladno a.s.“ se obžalovaní K. zaobírali údajným spolupachatelstvím, které nemá oporu v dokazování, případným účastenstvím a neprokázáním úmyslu obžalovaných. Namítli, že napadený rozsudek neuvádí konkrétní důkazy, o které by byla opřena skutková zjištění prezentovaná ve skutkové větě, nebyla řádně vypořádána obhajoba, byly použity nezákonné důkazy, absentuje popis a zhodnocení řady důkazů, nevypořádání se s důkazními návrhy obhajoby, selektivní hodnocení důkazů, vady rozsudku spočívající v opomenutých důkazech, a to výpověď svědkyně Mgr. E. K., posudek znaleckého ústavu PROFI-TEN č. 1511/2012 ve znění dodatku č. 1, posudek znaleckého ústavu ZNALEX s.r.o. č. 521/59/2013 a posudek znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o. č. 129-807/2013.
91. Obžalovaná MUDr. K.K. neznala a ani nebyla v žádném styku se spoluobžalovaným Ing. M. J. S ním byl v kontaktu obžalovaný MUDr. P. K., ale kvůli jiným záležitostem. Nálezacím soudem není prokázána ani předchozí domluva spoluobžalovaných MUDr. P.K. a MUDr. K.K. ani akceptace nabídky (úplatku), obdobně nebyl prokázán ani pokyn obžalovaných K. vůči obžalované L. N., která měla obžalovanému Ing. M. J. umožnit podílet se na podobě zadávací dokumentace, ani co mělo být případně obžalovaným Ing. M. J. v zadávací dokumentaci upravováno, aby vyhovovalo společnosti PURO-KLIMA.
92. V napadeném rozsudku absentuje řada konkretizací, a to například konkretizace tvrzeného zajištění výhodnějších podmínek v zadávacím řízení společnosti PURO-KLIMA a.s., ačkoli se jednalo o běžné, standardní a nediskriminační zadávací podmínky a přiměřené kvalifikační předpoklady s přihlédnutím ke specifikům u zdravotnických veřejných zakázek. Dále chybí konkretizace, co mělo být konkrétně obžalovaným Ing. M. J. v zadávací dokumentaci upravováno, jaké další potřebné informace měla obžalovaná L.N. obžalovanému Ing. M. J. poskytnout, absence úkoru na straně jiných soutěžitelů a související konkretizace takového úkoru a dotčených soutěžitelů, když ani žádný ze soutěžitelů o veřejnou zakázku proti zadávacím podmínkám nepodal námitky dle § 110 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, absence příčinné souvislosti mezi funkcí člena hodnotící komise u obžalovaného MUDr. P.K. a tvrzeným zvýhodněním společnosti PURO-KLIMA, absence úmyslu. Závěry soudu o domluvení a předání úplatku jsou neprokázané, obžalovaný MUDr. P.K. popírá převzetí jakéhokoli úplatku, ani sledování jeho osoby předání peněz nepotvrdilo.

93. Soud učinil nesprávný výklad zákonného znaku „opatřit jinému prospěch“ u trestného činu dle § 256 tr. zákoníku ve vztahu k získání předmětné zakázky a k upevnění pozice na trhu a v příslušném zdravotnickém zařízení. Obžalovaní K. poukázali na ztrátovost zakázky pro společnost PURO-KLIMA. Obžalovaní argumentují, že za prospěch lze považovat pouze materiální výhodu, avšak ztráta z předmětné veřejné zakázky postavení dotčené společnosti na trhu pouze oslabil.
94. Obžalovaná L.N. jednala při dotčené veřejné zakázce jako generální ředitelka společnosti ML Compet, a. s., kdy administrátorskou činnost u jednotlivých veřejných zakázek připravovali jednotliví zaměstnanci společnosti, kteří vypověděli, že jim nebyla známa jakákoliv manipulace s předmětnými výběrovými řízeními, které by si určitě museli být vědomi. Soud však nepřikládal k jejich svědectví žádnou váhu. Obžalovaná nesouhlasí s tím, že by ROP a další kontroly prováděné u jí administrovaných veřejných zakázek neodhalily manipulaci zakázek. To, že obžalovaná byla členem komise pro hodnocení nabídek v předmětném zadávacím řízení, nedokazuje její zapojení do údajné trestné činnosti. Ani její kontakt s obžalovaným MUDr. P. K. nedokládá, že by věděla o údajném úmyslu uvedenou veřejnou zakázku uzpůsobit tak, aby byli zvýhodněni pouze určití účastníci. Obžalovaná má za to, že telefonní hovory jsou zcela otevřené, přímé a nijak nedokazují, že by ona či společnost ML Compet, a. s., umožnila společnosti PURO-KLIMA a. s. podílet se na tvorbě zadávací dokumentace. Obžalovaná se vyjádřila k výpovědím některých svědků a obžalovaného Ing. M. J., k záznamům v diáři obžalovaného MUDr. P.K., záznamům telefonických hovorů a e-mailům mezi MUDr. P. K. a L. N., k údajné kódované komunikaci s J. Obžalovaná se neztotožnila se závěrem prvního stupně, že výše uvedené důkazy jsou dostatečným podkladem pro závěr, že společnost ML Compet, a. s., dle pokynů obžalovaných K. umožnila společnosti PURO – KLIMA, a. s. podílet se na tvorbě zadávací dokumentace této veřejné zakázky. Obžalovaná L.N. namítla, že soud prvního stupně se nevypořádal s provedenými důkazy a ignoroval důkazy svědčící o její nevině.
95. Obdobné námítky vznesli obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K.K. a L. N. i ve vztahu k veřejné zakázce „Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku“. Obžalovaní K. se vyjádřili k jejich údajnému spolupachatelství, časovým okolnostem, zadávacím podmínkám i ve vztahu k posudku znaleckého ústavu Equity Solutions a.s. Namítli vady odůvodnění napadení rozsudku pro nesplnění zákonných náležitostí dle § 125 tr. řádu, účelovou úpravu výroku, která nemá oporu v provedených důkazech, porušení judikatury, přičemž uvedli výčet různých rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, nevypořádání se s obhajobou, vady rozsudku spočívající v opomenutých důkazech, nevypořádání se s obhajobou a absencí řady skutečností, tj. absence popisu jednání obžalovaného MUDr. P.K. z hlediska vytýkané právní kvalifikace dle § 256 tr. zákoníku, pokynu vůči obžalované L.N., konkretizace soudem tvrzeného zajištění výhodnějších podmínek v zadávacím řízení společnosti PURO-KLIMA a.s., konkretizace, jaké další potřebné informace měla obžalovaná L.N. poskytnout obžalovanému Ing. M. J. za účelem podání nejvýhodnější nabídky společností PURO-KLIMA, a.s., zejména pak k absenci úkoru na straně jiných soutěžitelů a úmyslu obžalovaných opatřit prospěch spol. PURO-KLIMA a.s., řádného zhodnocení všech provedených důkazů.
96. Obžalovaní K. namítli, že došlo na str. 16 napadeného rozsudku oproti původnímu rozsudku ke změně skutkové věty, když je zde nově tvrzeno, že kompletní dokumentace veřejné zakázky včetně dokladů o ovlivněném zadávacím řízení byla vyhotovena obžalovanými, byť v předchozím rozsudku bylo ve skutkové větě naopak tvrzeno, že tato dokumentace byla vyhotovena obžalovanou N., aniž by k tomuto proběhlo jakékoliv nové dokazování a aniž by tato změna skutkových závěrů byla v odůvodnění nového rozsudku jakkoliv zdůvodněna a opřena o důkazy provedené v hlavním líčení.
97. Obžalovaná L.N. má za to, že nebylo prokázáno, že by měla jakýkoliv podíl na trestném jednání a že by jako administrátor věděla o údajných zásazích do zadávací dokumentace a průběhu veřejné zakázky. Nic takového nevyplývá ani ze skutečnosti, že byla členem komise pro posouzení a

hodnocení soutěžních nabídek. Tvzení ROP, že jejich kontrola nemůže odhalit dohody jednotlivých soutěžitelů, pracovníků vystupujících za administrátora v řízení a osob v této souvislosti jednajících neznámá, že by taková dohoda musela ve výše uvedené zakázce existovat. Soud prvního stupně sice vycházel z listinných důkazů, které mimo jiné prokazují angažovanost MUDr. P.K. v předmětné zakázce, dalším důkazem jsou jeho poznámky, které svědčí o schůzkách s Ing. M. J., nic však nevypovídá o tom, že by obžalovaná do jakéhokoli závadného jednání měla být zapojena. Obžalované je kladeno za vinu, že akceptovala, aby do průběhu veřejné soutěže zasahoval MUDr. P. K., ač z titulu své funkce neměl oprávnění do jejího průběhu zasahovat způsobem, jímž se tak dělo. Obžalovaná namítá, že nemohla vědět, že MUDr. P.K. není oprávněn za nemocnici v souvislosti s veřejnou zakázkou jednat.

98. Obžalování K. ve vztahu k veřejným zakázkám „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“ a „Technologie pro objekt SO 04 - Pavilon N - Oblastní nemocnice Kolín“ namítli nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť související skutkové a právní závěry ve výrokové části nemají žádnou oporu v odůvodnění rozsudku ani provedeném dokazování, přičemž soud prvního stupně nedisponuje žádnými důkazy o tom, že by se dopustili vytýkaných trestných činů. Obžalování opět odkázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 426/2006, 5 Tdo 429/2002 a 5 Tdo 1048/2004, na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 83/04.
99. Namítli absentující popis jednání MUDr. K.K. a MUDr. P.K. z hlediska vytýkaných právních kvalifikací dle § 256 tr. zákoníku a § 260 tr. zákoníku, neboť není zřejmé, jakým konkrétním jednáním měli obžalování naplnit podstaty předmětných trestných činů, resp. jakým konkrétním způsobem se měli dopustit spolupachatelství na těchto trestných činech. Obžalování namítli, že se na zajišťování dotace z evropských fondů u dotčených veřejných zakázek nijak nepodíleli a opak nebyl prokázán. Dle názoru obžalované MUDr. K.K. tvrzení o tom, že obžalovaná L.N. jednala dle jejího pokynu, popř. dle pokynu MUDr. P.K., za účelem zajištění výhodnějších podmínek pro spol. HOSPIMED a.s., nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, a i kdyby, tak by to nebylo možné z hlediska hmotněprávního posouzení kvalifikovat jako spolupachatelství. Obžalovaná MUDr. K.K. též namítla, že s obžalovaným MUDr. J. Ř. blíže neznala a nebyla s ním v žádném styku.
100. Tvzení o tom, že obžalování K. zajistili společnosti HOSPIMED a.s. výhodnější podmínky v obou zadávacích řízeních na úkor jiných soutěžitelů nemá žádnou oporu v provedených důkazech a není dostatečně konkrétní, přičemž odkázali na závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu EQUITY SOLUTIONS APPRAISALS a.s., že zadávací podmínky byly u obou veřejných zakázek nediskriminační a v souladu se zákonem, což potvrdily i kontroly Úřadu regionální rady. Obžalování shrnuli, že se jednalo o otevřené řízení, zadávací podmínky byly v dané oblasti trhu běžné a standardní, nikdo si na ně v průběhu zadávacích řízení nestěžoval, nepodal námitky dle § 110 zákona o veřejných zakázkách a procesně proti nim nijak nebrojil, což potvrzuje, že všichni soutěžitelé považovali zadávací podmínky za souladné se zákonem, nediskriminační a přiměřené. Opět se obžalování pozastavili nad pojmem „podoba zadávací dokumentace“.
101. Dále se obžalování K. vyjádřili k řadě provedených důkazů. Namítli porušení judikatury, přičemž uvedli výčet různých rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, nevypořádání se s obhajobou, vady rozsudku spočívající v opomenutých důkazech, nezhodnocení všech provedených důkazů a absenci další řady skutečností, tj. absence popisu zákonných náležitostí dle § 125 odst. 1 tr. řádu z hlediska vytýkaných právních kvalifikací dle § 256 tr. zákoníku a dle § 260 tr. zákoníku, absence konkretizace jaké další potřebné informace měla obžalovaná L.N. poskytnout obžalovanému MUDr. J. Ř. za účelem podání nejvýhodnější nabídky společností HOSPIMED, a.s., absence úkoru na straně jiných soutěžitelů a související konkretizace takového úkoru a dotčených soutěžitelů, absence úmyslu obžalovaných opatřit prospěch společnosti HOSPIMED a.s., kdy se pozastavují též nad tvrzením, že úplatek měl být vyšší než

předpokládaný zisk z obou veřejných zakázek, který by dle skutkových závěrů soudu prvního stupně by ve formě finanční ztráty -8 581 147, 26 Kč a odkazují též na znalecký posudek znaleckého ústavu PROFI-TEN.

102. Obžalovaný K. namítl, že soud prvního stupně učinil zcela nový skutkový závěr o datu předání finanční částky obžalovaným MUDr. J. Ř. obžalovanému MUDr. P.K. dne 10. 2. 2011, byť v předchozím rozsudku byl učiněn skutkový závěr, že k tomuto došlo o rok později. Odlišný skutkový závěr byl nalézacím soudem učiněn, aniž by k tomuto proběhlo jakékoliv nové dokazování, a aniž by tato změna skutkových závěrů byla v odůvodnění nového rozsudku, jakkoliv zdůvodněna a opřena o důkazy provedené v hlavním líčení.
103. Obžalovaný MUDr. J.Ř. ve vztahu k veřejným zakázkám „Nákup vybavení a zdravotnické technologie pro Oblastní nemocnici Kolín, a.s., nemocnici Středočeského kraje Nemocnice Kutná Hora“ a „Technologie pro objekt SO 04 - Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín“ poukázal na zmatečnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, neboť jsou oba skutky směřovány, a na neúplné a chybné zjištění skutkového stavu bez odkazů na konkrétní důkazy. Obžalovaný namítl, že soud prvního stupně pomíjí zásadní důkazní prostředek, a to časové osy a porovnání časových průběhů událostí ve vztahu ke skutkům, přičemž tvrzení o umožnění podílení se na tvorbě zadávací dokumentace je zcela v rozporu s časovým průběhem obou veřejných zakázek a časovým průběhem zachycené komunikace mezi Ing. H. a obžalovanou L. N., která se dle obžalovaného týká odlišné zakázky na výstavbu hotelu Antonie. Obžalovaný se podrobně vyjádřil k nesouladu mezi skutkovým zjištěním a důkazy, se kterými se soud prvního stupně řádně nevypořádal, přičemž obžalovaný odkázal na několik nálezů Ústavního soudu. **Dle názoru obžalovaného se soud prvního stupně nevypořádal se skutečností, že se obžalovaný žádným způsobem na přípravě dokumentace, jakkoliv nepodílel, žádnou nikam nepředkládal.**
104. Dále vznesl námitky k znaku organizované skupiny, neboť nebylo prokázáno, že by věděl o tom, že jedná v součinnosti se členy organizované skupiny, či že by věděl o zapojení dalších osob. Dle obžalovaného napadený rozsudek trpí právní vadou, když soud prvního stupně účelovým zdůvodněním charakteru nepravdivých dokladů nezákonně rozšířil rozsah skutkové podstaty zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 tr. zákona, dále z důvodu neurčitosti výroku o vině, když nejsou označeny osoby odpovědné za předkládání podkladů pracovníkům Středočeského kraje a z důvodu nereflektování závazného právního názoru odvolacího soudu konstatovaný v usnesení sp. zn. 6 To 106/2015 ve vztahu k získání výhody oproti dalším potencionálním zájemcům o veřejnou zakázku. Obžalovaný se též nemohl dopustit trestného činu dle § 260 tr. zákona, neboť nebyla naplněna ani subjektivní stránka ani následek v základní skutkové podstatě výslovně uvedený, tedy umožnění nesprávného použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie. Ve vztahu k trestnému činu podle § 256 tr. zákoníku, uvádí, že jeho pachatelem může být pouze konkrétní subjekt. Osoba, které výhodnější podmínky využije, takovým subjektem není.
105. Obžalovaný MUDr. J.Ř. se pozastavil nad údajným úplatkem ve výši 12 mil. Kč, jednak ve vztahu k obžalovaným předloženým důkazům, které byly bez řádného odůvodnění zamítnuty, ačkoli z nich vyplývá, že prostředky ve výši tvrzeného úplatku nemohly být společností generovány, a jednak ve vztahu se ziskem HOSPIMED ve výši 3,4 mil. Kč. Úvaha nalézacího soudu o tom, že si obžalovaný chtěl udržet, resp. upevnit, postavení na trhu, je dle obžalovaného nepodložená a nelogická vzhledem k objemu finančních prostředků, se kterými společnost obžalovaného v dané době pracovala.
106. Obžalovaná L.N. poukázala na výpověď svědka MUDr. Ch. ohledně obžalovaných K. a na výpověď obžalovaného MUDr. J.Ř., kterou soud považuje za nevěrohodnou. Podotkla, že i svědkyně Ing. H. byla hodnocena jako nevěrohodná, přičemž svědek P. a jeho výpověď nebyly hodnoceny vůbec. Obžalovaná má za to, že její účast v komisích pro posouzení a hodnocení

nabídek nedokazuje její účast na stíhaném trestném jednání a ani nedokazuje, že by se jakkoli podílela na upřednostnění určitých uchazečů výběrových řízení, nebo že by k páčání takové trestné činnosti jakýmikoliv osobami vůbec došlo. Obžalovaná se vyjádřila též k údajné krycí komunikaci mezi ní a Ing. H. ze společnosti HOSPIMED, spol. s r. o. Dle názoru obžalované však žádná prokazatelná komunikace mezi ní a společností HOSPIMED, spol. s r. o. ohledně obsahu zadávací dokumentace neproběhla.

107. Obžalovaný K. ve vztahu k veřejné zakázce „Dodávka zdravotnické technologie pro pavilon B“ vznesli obdobné námitky jako u předcházejících skutků, resp. veřejných zakázek. Opět namítli použití nezákonných důkazů, nevypořádání se s obhajobou, opomenuté důkazy, neoznačení důkazů ke všem tvrzeným skutkovým závěrům a absenci řadu skutečností, jako je například absence konkretizace jaké další potřebné informace měla obžalovaná L.N. poskytnout obžalovanému MUDr. J. H. za účelem podání nejvýhodnější nabídky společností B. Braun Medical s.r.o., absence úkoru na straně jiných soutěžitelů a související konkretizace takového úkoru a dotčených soutěžitelů, absence úmyslu obžalovaných opatřit prospěch společnosti B. Braun Medical, absence důkazů prokazujících spolupachatelství obžalovaných K., absence řádného zhodnocení důkazu.
108. Obžalovaná MUDr. K.K. namítla, že se s obžalovaným MUDr. J. H. blíže neznala a nebyla s ním v žádném styku. Tvrzení o zajištění výhodnějších podmínek v předmětném zadávacím řízení společnosti B. Braun Medical s.r.o. obžalovanou L. N. dle pokynu obžalovaných K. na úkor všech ostatních soutěžitelů nebylo prokázáno a orgány činné v trestním neuvedly, v čem konkrétně měla být spol. B. Braun Medical s.r.o. nezákonně zvýhodněna, když i posudek znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o. potvrdil, že zadávací podmínky byly nediskriminační a v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Zadávací podmínky byly v dané oblasti trhu běžné a standardní. Tvrzení o tom, že obžalovaná L.N. umožnila obžalovanému MUDr. J. H. přímo se podílet na podobě zadávací dokumentace „v části stanovení si podmínek pro uchazeče, aby vyhovovala společnosti B. Braun Medical s.r.o.“, je též nejasné a nekonkrétní.
109. Obdobně se k této veřejné zakázce vyjádřil obžalovaný MUDr. J.H., dle kterého soud prvního stupně nevzal v úvahu veškeré provedené důkazy, zejména předložené listiny ze strany obhajoby, které prokazovaly, že zakázka nebyla stavěna na míru pro společnost B. Braun Medical, s.r.o. Obžalovaný poukázal na nesprávné hodnocení soudu prvního stupně ohledně pochybení společnosti A.M.I., v jehož důsledku došlo k vyloučení ze soutěže ze strany administrátora. Dle názoru obžalovaného nelze přičítat k jeho tíži výpověď svědka P., že výběrového řízení je „vypsáno pro kompletátory“, když pak svědek uvedl, že jejich společnost nesplňovala technické parametry a bylo doloženo, že i jiné společnosti jsou schopni podmínky splnit. Obžalovaný dále odkázal na výhrady vyjádřené v jeho závěrečné řeči ze dne 11. 3. 2015.
110. **Obžalovaná L.N. se vyjádřila k výpovědi spoluobžalovaného MUDr. J.H.. Obžalovaná namítla, že zadávací dokumentace byla řádně schválena k tomu oprávněnou osobou, k zadávací dokumentaci si nepřebírala jakékoli informace, s nikým ji nekonzultovala, nehrála zásadní roli v popsáném trestném jednání, neupravovala kvalifikační předpoklady, netvořila zadávací dokumentaci na míru vybraným uchazečům, opak nebyl prokázán. To, že obžalovaný MUDr. P.K. kontaktoval obžalovanou, neznamená, že by obžalovaná L.N. o domluvě o manipulaci se zadávací dokumentací k veřejné zakázce věděla a že by se na údajné manipulaci se zadávací dokumentací jakkoli podílela. MUDr. P.K. byl vnímán jako řádný zástupce MUDr. K.K. a obžalovaná nemohla vědět, že na veřejné zakázce by neměl mít žádný zájem, nebo nebyl oprávněn do této jakkoli zasahovat. Subjektivní stránka nebyla naplněna, ani nebyla prokázána údajné pozice obžalované L.N. v organizované skupině. Obžalovaná namítla, že soud prvního stupně nepřikládal ke svědectvím ve prospěch obžalované takový význam, ačkoli převládají důkazy svědčící o nevině obžalované, čím byla zneužita zásada volného hodnocení důkazů.**

111. Obžalovaní dále namítli nesprávnou právní kvalifikaci. Obžalovaní MUDr. P. K., MUDr. K. K., L. N., Ing. V. K., Ing. M. J. shodně tvrdí, že ustanovení § 256 tr. zákoníku bylo v rozhodném období neplatné, neúčinné a hmotněprávně neaplikovatelné z důvodu rozdílu znění dotčeného ustanovení při vyhlášení („sjednat výhodu“) a při publikaci („sjednat výhodu“), což ve svém důsledku způsobilo trestní stíhání v rozporu se zásadou *nullum crimen sine lege*. Jelikož § 256 tr. zákoníku nebyl v rozhodném období řádně vyhlášen, nebyl tedy ani platný, ani účinný, nemohl být obžalovanými porušen a obžalovaní se nemohli dopustit daného trestného činu.
112. Dle obžalovaného Ing. M.J. záměna slov „*sjednání*“ a „*sjednání*“ není písařskou chybou, formální nepřesností, protože se jedná o slova různého významu, která jsou pro danou skutkovou podstatu zásadním pojmovým znakem objektivní stránky trestného činu, přičemž rozdílný význam slov potvrdil Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 66/2015. V případě trestněprávní úpravy je dle obžalovaného nutné trvat na naprostém významovém souladu mezi vyjádřením vůle zákonodárského orgánu a jejím vyhlášením ve Sbírce zákonů ČR, jasnosti a nezaměnitelnosti vyjádření popisu skutkové podstaty trestného činu, přičemž do doby odstranění případné významové chyby v popisu skutkové podstaty příslušného trestného činu nelze takovou významovou chybu „*připisovat k tíž*“ adresátům takové trestněprávní normy. Obžalovaný odkázal na nález Ústavního soudu č. j. II. ÚS 2258/14-1. Obžalovaný Ing. M.J. dále namítl, že soud prvního stupně ignoroval právní závěr odvolacího soudu, že tzv. úkor jiných soutěžitelů je možno zvažovat pouze ve vztahu ke konkrétním nikoli potencionálním subjektům. Dle obžalovaného soud prvního stupně k tvrzení o „*jednání ve shodě*“ mezi soutěžiteli nepředložil žádný důkaz. Obžalovaný Ing. M.J. uzavřel, že jelikož dovozování trestní odpovědnosti jeho osoby za spáchání trestného činu podle § 256 tr. zákoníku je neoddělitelným a zásadním předpokladem i pro spáchání trestných činů podle § 260 a § 332 tr. zákoníku kladených mu za vinu, v případě absence tohoto předpokladu není možné ani teoreticky dovozovat jeho údajnou trestní odpovědnost za spáchání těchto navazujících trestných činů.
113. Obžalovaná L.N. se vyjádřila k závěru soudu prvního stupně, že obžalovaní měli sjednat výhodu vždy předem vybranému soutěžiteli tím, že mu měli umožnit podílet se na tvorbě zadávací dokumentace následovně. Dle obžalované zákonná ustanovení v předmětné době nezakazovaly, aby se budoucí soutěžitelé podíleli na tvorbě zadávací dokumentace, tedy neměl nad ostatními soutěžiteli neoprávněnou výhodu, neboť zákon takový postup umožňoval. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku neuvedl, jakým konkrétním způsobem mělo dojít k tvrzenému ovlivnění předmětných zakázek. Obžalovaná se rovněž vyjádřila k její údajné účasti v organizované skupině a k záznamům z telefonních hovorů, které označila za důkaz podpurný, k dokreslení situace.
114. Obžalovaní K., L.N., MUDr. J.Ř. a Ing. M.J. obdobně namítli nezákonné rozšíření skutkové podstaty trestného činu podle § 260 tr. zákoníku, nekonkretizaci nepravdivých dokladů či nepravdivých informací v nich uvedené, nepřipustnou analogii ve vztahu k Evropskému společenství, které v dotčené době neexistovalo, nenaplnění všech znaků skutkové podstaty, nepřiléhavou a nepřesvědčivou právní kvalifikaci předmětného zákonného ustanovení. Obžalovaní K. namítli, že ani jeden z nich se předmětného trestného činu ve spolupachatelství nedopustili, právní kvalifikace je vůči nim nepřiléhavá, neúčastnili se na procesu příprav žádostí o dotace a zajišťování dotací z rozpočtu Evropské unie. Dle jejich názoru soud prvního stupně nedisponuje konkrétními důkazy o tom, že by se obžalovaný MUDr. P.K.(či obžalovaná MUDr. K. K.) podílel na vyhotovení dokumentace předkládané k té které žádosti o dotaci. Jedná se o pouhé spekulace, které se však neopírají o důkazy. Odůvodnění napadeného rozsudku je z hlediska naplnění zákonných předpokladů dle § 125 odst. 1 tr. řádu co se týče této právní kvalifikace zcela nedostatečné. Taktéž výroková část napadeného rozsudku ve své skutkové větě je z hlediska řádného popisu zákonných znaků tohoto vytýkaného trestného činu vůči obžalovaným K. nedostatečná. Dále se obžalovaní vyjádřili k výsledkům řadě svědků a listinným důkazům.

115. Obžalovaný Ing. M.J. provedl rozbor skutkové podstaty trestného činu podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku se zaměřením na znak následku v podobě umožnění nesprávného použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie, přičemž odkázal na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1635/2016. Dle obžalovaného je v zakázce Příbram v související smlouvě o dotaci stanoven účel použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie, tak že finanční prostředky mohly být poskytnuty pouze za účelem realizace registrovaného projektu „*Nové technologie – součást modernizace křídla D3 monobloku*“ s tím, že je bylo možno použít pouze na úhradu skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných způsobilých výdajů projektu. Obžalovaný specifikuje zaměření projektu, shrnuje průběh, a uvádí, že byl projekt v plném rozsahu řádně realizován ještě před zahájením jeho trestního stíhání. Dle obžalovaného byly finanční prostředky z rozpočtu Evropské unie správně použity na stanovený účel, resp. by byly použity správně, pokud by tyto finanční prostředky byly použity na profinancování předmětného projektu, což se v konečném důsledku nestalo z důvodů pozastavení certifikace Platebním a certifikačním orgánem Ministerstva financí ČR. Obžalovaný uzavřel, že v rámci zakázky Příbram poruchový následek v podobě nesprávného použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie nenastal, ani by nenastal, pokud by tyto finanční prostředky byly fakticky použity na jeho profinancování a ani nebyla vytvořena možnost jejich nesprávného použití, proto nemohl být naplněn následek trestného činu podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný se dále vyjádřil k existenci konkrétního zájmu chráněného předmětným trestným činem, kdy není chráněn zájem na řádném a zákonném provedení výběrové řízení na dodavatele veřejné zakázky, ale je chráněn výhradně finanční zájem Evropské unie na řádném a zákonném vynakládání finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie. Dle obžalovaného se tedy postihuje výsledek, nikoliv samotná cesta k výsledku. Obžalovaný rozebral důvody omezené specifické ochrany tohoto trestného činu, přičemž ochrana řádného a zákonného provedení výběrového řízení na dodavatele veřejné zakázky se dle jeho názoru projevuje v řadě skutkových podstat jiných trestných činů, jejichž výčet uvedl. Obžalovaný odkázal na smlouvu o dotaci, která v sankčních ujednáních rozlišuje, zda byly finanční prostředky příjemcem použity v rozporu s účelem dotace a zda byly příjemcem dotace závažným způsobem porušeny povinnosti při zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z dotace. Obžalovaný Ing. M.J. namítl neexistenci subjektivní stránky, neboť ze žádného důkazu provedeného v hlavním líčení nevyplývá, že by byl minimálně srozuměn s tím, že se podílí na předání nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům rozpočtu Evropské unie a ani na vytvoření reálné možnosti nesprávného použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie.
116. Obžalovaný MUDr. J.Ř. podotkl, že soud prvního stupně se extenzivně zabýval úvahami o škodě, ačkoliv o nárocích na náhradu škody v tomto řízení nerozhodoval. Obžalovaný namítl, že soud prvního stupně zásadně překročil předmět řízení, když rozvedl úvahy o hrozící škodě plynoucí z jiného soudního sporu mezi společností Hospimed spol. s r.o. a Oblastní nemocnicí Kolín (*dále jen ON Kolín*). I z této úvahy soudu je zjevné porušení principu nestrannosti soudu, když popisuje hrozící škodu ON Kolín, aniž by jakkoliv v zájmu vyváženosti konstatoval škodu společnosti Hospimed. Škoda na straně společnosti Hospimed je přitom dle obžalovaného evidentní. Společnost v souladu s uzavřenou smlouvou (skutek 7) řádně dodala, předala v plném rozsahu předmět zakázky, ON Kolín však podstatnou část zakázky, a to ve výši necelých 72 mil. Kč neuhradila. Obžalovaný uzavřel, že nezaplacenou pohledávkou a každodenně se zvyšujícím příslušenstvím škoda společnosti Hospimed již po dobu více než 6 let narůstá.
117. Dle obžalovaného MUDr. D.R. řízení před soudem prvního stupně trpí řadou procesních vad, a to krom již shora uvedených ve formě nerespektování imunity poslance Parlamentu České republiky, nezákonného zasahování do soukromého a rodinného života skrze přehrání a použití nezákonných prostorových a telefonických odposlechů, vedení prověřování a přípravného řízení vyloučeným policejním orgánem a vedení řízení dehonestujícím způsobem. Obžalovaný se detailně vyjádřil ke kontaktu policistů pplk. Ing. Šebkové a pplk. Ing. Ševcovice se státním

zástupcem Krajského státního zastupitelství JUDr. Petra Jiráta. Dle názoru obžalovaného byla prokázána reakce dozorcujícího státního zástupce na existující záměr policejního orgánu zahájit jeho trestní stíhání, resp. na postup k tomu směřující, čímž byl udělen předchozí souhlas s rozhodnutím policejního orgánu ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu. Udělením souhlasu policejnímu orgánu k žádosti o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání obžalovaného jako poslance se JUDr. Petr Jiráta vyloučil z rozhodování o stížnosti proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání ze dne 20. 9. 2012, č. j. OKFK - 268-904/TČ-2011-251101. Pokud přesto o podané stížnosti rozhodl, postupoval dle názoru obžalovaného MUDr. D.R. v rozporu s ustanovením §146 odst. 2 písm. a) tr. řádu v neprospěch obžalovaného. V důsledku vyloučení věcně příslušného státního zastupitelství o stížnosti proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání v tzv. zdravotnických zakázkách, rozhodl věcně nepřislušný státní zástupce, což dle názoru obžalovaného zakládá podstatnou vadu řízení, kterou nelze zhojit ani v hlavním líčení, ani v odvolacím řízení. Obžalovaný MUDr. D.R. odkázal na veškerá předchozí odvolání proti tomuto původnímu Vrchním soudem v Praze zrušenému rozsudku Krajského soudu v Praze.

118. Obžalovaná L.N. se vyjádřila k jejímu blanketnímu odvolání a povinnosti ho doplnit v krátké lhůtě, nepoměrné s dobou, kterou soud prvního stupně potřeboval k vyhotovení napadeného rozsudku. Obžalovaná konstatovala, že se jedná sice zákonný postup soudu prvního stupně, ale považuje ho za šikanózní.
119. Obžalovaná L.N. namítla, že na několika místech napadeného rozsudku je závěr, že když určitá osoba odmítla vypovídat, tak uvedená skutečnost nepřímo skutkové závěry soudu potvrzuje, přinejmenším dokresluje trestnou činnost, které se měli obžalovaní dopustit, a to, přestože v trestním řízení není přípustné vyhodnotit odepření svědecké výpovědi k tíži obviněného. Obžalovaná uvedla, že při ústním odůvodnění rozsudku soudce Mgr. Pacovský ve vztahu k ní konstatoval, že pokud by v rámci trestního řízení vypovídala, bylo by na místě uložit jí trest odnětí svobody podmíněně odložený. Uvedené obžalovaná považuje za zjevný psychický nátlak, kdy je v podstatě ke své výpovědi donucována pod hrozbou vyššího trestu. Obžalovaná se podrobně vyjádřila k právu odepřít výpověď a k zákazu sebeobvinění včetně odkazů na judikaturu Ústavního soudu. Skutečnost, že se obžalovaná rozhodne obhajovat tak, že nevypovídá, nikterak nezakládá domněnku, že se ona nebo osoba jí blízká dopustila trestního jednání. Využití práva nevypovídat nemůže být kladeno k její tíži v podobě přitěžující okolnosti, opak zakládá porušení práva na spravedlivý proces. S ohledem na uvedené obžalovaná vnímá uložený trest za trestání její osoby za využití ústavou zaručeného práva.
120. Obžalovaní K. namítli, že soud prvního stupně ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu a § 39 odst. 3 tr. zákoníku řádně neaplikoval, když při ukládání trestu nijak nezohlednil dobu uplynulou od spáchání údajného trestného činu a délku trestního řízení, v obou případech další než 7 let. Stávající délka trestního řízení je dle obžalovaných s ohledem na závazné právní předpisy zjevně nepřiměřená, přičemž odkázali na řadu rozhodnutí ESLP a Ústavního soudu. Z judikatury ESLP vyplývá, že doba trestního řízení přesahující 6 let (a v mnoha případech i kratší dobu) již porušuje čl. 6 Úmluvy. Obžalovaní uvedli, že nijak nepřispěli k celkové délce řízení a k průtahům v řízení, po celou dobu řízení se chovali k orgánům činným v trestním řízení korektně, nezneužívali svých procesních práv, nečinili žádné obstrukce a nemají žádný podíl na celkové délce řízení. Dle jejich názoru nebylo zohledněno, že průtahy v řízení byly způsobeny do značné míry státními orgány a vyjádřili se k průtahům způsobené rodinou Pacovských. Dále namítli, že řízení před soudem prvního stupně po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 106/2015 trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, když nalézací soud v novém hlavním líčení neprovedl žádné dokazování, nesplnil pokyny odvolacího soudu, pouze provedl doplňující výslech některých obžalovaných a následně vydal napadený rozsudek v podstatě téměř totožný s původním rozsudkem, přičemž vypracování písemného vyhotovení rozsudku trvalo dalších několik měsíců. Obžalovaní konstatovali, že kromě dalších příkladů velkým zdržením bylo podání stížnosti pro porušení zákona ministrem spravedlnosti k Nejvyššímu soudu. Toto zbytečné řízení kritizované i

ze strany řady odborných autorit na ústavní a trestní právo vedlo samo o sobě k ročnímu průtahů v řízení. Obžalovaní odkázali na rozhodovací praxi Vrchního soudu v Praze, zejména na jinou srovnatelnou kauzu obžalované Ing. I.S. vedenou pod sp. zn. 5 To 40/2018 a předložili srovnání těchto kauz. Obžalovaní shrnuli, že celková doba trestního řízení a negativní faktory z toho vyplývající se výrazně projevily na jejich zdravotním stavu. Trestní řízení se na obou obžalovaných negativně projevilo též na jejich celkovém společenském postavení. Oba již byli fakticky velmi citelně potrestáni bez ohledu na to, jaký bude konečný výsledek řízení.

121. Dále se tito obžalovaní vyjádřili k osobním a rodinným poměrům, k jejich zaměstnání v nemocnicích na nemanážerských pozicích. Oba před spácháním vytýkaných skutků vedli řádný život a vedou řádný život i po celou dobu od propuštění z vazby v roce 2012, obžalovaný MUDr. P.K. se stará o své rodiče, kteří jsou již pokročilého věku, a obžalovaná MUDr. K.K. pečuje o svého otce, který trpí zdravotními problémy a nikdo jiný o něj pečovat nemůže. Obžalovaní namítli, že není pravdou, že by nebyli schopni sebereflexe svého jednání, ale doznání z jejich strany není možné s přihlédnutím k tomu, že skutků, tak jak jsou popsány v napadeném rozsudku a jak byly právně kvalifikovány, se nedopustili.
122. Obžalovaný Ing. V.K. podotknul, že v případě jeho osoby byla změněna právní kvalifikace jednání směrem k méně závažné trestné činnosti, přesto mu nebyl zmírněn také trest. Byl mu sice snížen peněžitý trest o 200 000 Kč a náhradní trest odnětí svobody, ale dle obžalovaného je takové zmírnění nedostačující. Soud prvního stupně při ukládání trestu nepřihlédl k délce řízení a k době, které uplynula od údajného spáchání trestného činu, přičemž odkázal na řadu rozhodnutí Ústavního soudu.
123. Obžalovaný MUDr. M. Ř. považuje uložený trest za trest nepřiměřený. Uložený trest je odvozen od nejzávažnějšího trestného činu, tj. § 260 tr. zákoníku, jehož skutková podstata byla však soudem prvního stupně nezákonně rozšířena. Obžalovaný namítl, že nebylo přihlédnuto k povaze a závažnosti údajně spáchaných trestných činů ve smyslu § 39 tr. zákoníku, ani k jeho osobním, rodinným či jiným poměrům, dosavadnímu bezúhonnému způsobu života, způsobu chování po činu a že uložený trest neodpovídá individuálním zvláštnostem trestného činu u dotčeného, přičemž obžalovaný odkázal na řadu rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu.
124. Obžalovaný namítl, že se soud prvního stupně z pohledu výměry trestu dostatečně nevypořádal s možností mimořádného snížení trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že obžalovaný je osobou dosud netrestanou a od spáchání údajných trestných činů uplynulo už více než 6 let, kdy po celou tuto dobu vedl řádný život, společnost HOSPIMED u zakázky Kutná Hora negenerovala v podstatě žádný zisk, míře zavinění obžalovaného k motivaci obžalovaného podpořit a poskytnout pomoc dotčené nemocnici z důvodu její kritické situace a zkvalitnit tamní chirurgickou péči skrze významnou chirurgickou technologii snižující rizika operace, a dále vzhledem k tomu, že trestný čin, od kterého se odvíjí výše trestní sazby, kterou je ohrožen, měl údajně spáchat ve fázi pokusu, se obžalovaný domnívá, že v případě opětovného uznání viny byly splněny podmínky pro použití § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Použití trestní sazby stanovené trestním zákoníkem je dle obžalovaného MUDr. J.Ř. nepřiměřeně přísné a lze jeho nápravy dosáhnout i trestem kratšího trvání, tedy trestem pod dolní hranici trestní sazby s podmíněným odkladem výkonu trestu odnětí svobody, případně formou jiného alternativního trestu.
125. Obžalovaný Ing. M.J. nesouhlasí s výrokem o uloženém trestu z důvodu jeho nepřiměřenosti, a to zejména v porovnání s výší uložených trestů u některých ostatních obžalovaných, kteří měli způsobit vyšší škodu než on za obdobné jednání. Obžalovaný namítl, že podle znaleckého posudku společnosti ZNALEX, s.r.o. nebyl z jeho jednání zjištěn žádný finančně vyčíslitelný prospěch pro společnost PURO-KLIMA, a.s. a neexistuje subjekt, který by jakoukoliv škodu v souvislosti s předmětným trestním řízením požadoval. Naopak nemocnice Příbram, ROP, Středočeský kraj, Ministerstvo financí uvedli, že jim v souvislosti se zakázkou Příbram žádná

škoda nevznikla, proto obžalovaný považuje úvahy soudu prvního stupně ohledně existence poškozených subjektů za spekulace. Dále brojil proti tomu, že se soud nevypořádal s možností mimořádného snížení trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že je osobou dosud netrestanou a od spáchání údajných trestných činů uplynulo už více než 6 let, kdy po celou tuto dobu vedl řádný život a dále vzhledem k tomu, že trestný čin, od kterého se odvíjí výše trestní sazby, kterou jsem ohrožen (§ 260 tr. zákoníku) měl údajně spáchat ve fázi pokusu, se domnívá, že jsou splněny podmínky pro použití § 58 odst. 1 odst. 3 tr. zákoníku, neboť vzhledem k okolnostem případu, jeho osobním poměrům a povaze a závažnosti údajného pokusu trestného činu podle § 260 tr. zákoníku, má za to, že je použití trestní sazby stanovené trestním zákoníkem pro mě nepřiměřeně přísné a že lze mé nápravy dosáhnout i trestem kratšího trvání, tedy trestem pod dolní hranici trestní sazby s podmíněným odkladem výkonu trestu odnětí svobody.

126. Rovněž obžalovaný Ing. T.M. považuje uložené tresty za nepřiměřeně přísné, uložené na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, jejich výměra a způsob výkonu neodpovídá uvažované povaze a závažnosti prezentované trestné činnosti a celkově nereflektující míru jeho participace, neboť není možné, aby mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve stejné výměře jako byl uložen osobám, které se na trestné činnosti měly podílet výrazně větším a rozsáhlejším způsobem. Soud nepřihlédl ani k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života, přičemž ani majetkové poměry obžalovaného ve vztahu k uloženému peněžitému trestu nebyly spolehlivě zjištěny. Z napadeného rozsudku též nevyplývá, jaká hodnotící kritéria a hlediska vyplývající z dokazování, soud při ukládání trestu použil, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, přičemž obžalovaný v tomto směru odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu. Obžalovaný podotkl, že soud prvního stupně se měl zabývat také konkrétními okolnostmi případu, prokázáním pohnutky, záměru nebo cíle, dodržovat principy proporcionality a ultima ratio a vypořádat se všemi zvláštnostmi a okolnostmi případu včetně skutečnosti, že se soudu se nepodařilo zjistit přesnou výši škody. K tomu obžalovaný uvedl, že některé znalecké posudky deklarují, že cena, jež byla stanovena pro rekonstrukci Zámku Buštěhrad, je srovnatelná s cenou obvyklou. Nicméně z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, z jakého důvodu k nim nalézací soud nepřihlédl a jak se v s jednotlivými rozpory ve znaleckých posudcích vypořádal. Obžalovaný má za to, že by bylo vhodné zvážit aplikaci § 58 tr. zákoníku za účelem mimořádného snížení trestu odnětí svobody.
127. Obžalovaní souhrnně ve svých odvoláních navrhli provedení velkého rozsahu důkazů v rámci veřejného zasedání, jak bude podrobně rozvedeno níže.
128. **Obžalovaní MUDr. P.K.a MUDr. K.K.**navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí a zároveň aby nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.
129. **Obžalovaný MUDr. J.Ř.** závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a zprostil ho obžaloby. V případě vrácení věci soudu nalézacímu obžalovaný navrhl, aby odvolací soud zvážil projednání věci ve složení jiného senátu, dle § 262 tr. řádu. V případě, že odvolací soud neuplatní kasační rozhodnutí ve věci a nezruší prvoinstanční rozsudek, obžalovaný navrhl, aby odvolací soud provedl doplnění dokazování, jak výše uvedeno.
130. **Obžalovaný Ing. V.K.** závěrem navrhl, aby odvolací soud rozhodl, že se napadený rozsudek ruší v rozsahu výroku o vině a trestu obžalovaného Ing. V.K. a obžalovaný Ing. V.K. se zprošťuje obžaloby v celém rozsahu dle ustanovení § 226 písm. a), resp. c) tr. řádu.
131. **Obžalovaný MUDr. J.H.** závěrem navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.
132. **Obžalovaný Ing. T.M.** navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil ho obžaloby, případně aby věc byla vrácena nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

133. **Obžalovaný MUDr. D.R.** závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že se věc obžalovaného MUDr. R. vrací státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Praze k dalšímu řízení.
134. **Obžalovaná L.N.** navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve všech výrocích o vině a ve všech výrocích o trestu ve vztahu k obžalované N. zrušil a sám rozhodl tak, že se obžalovaná N. zprošťuje obžaloby ve smyslu § 226 písm. a), písm. c) tr. řádu nebo, aby věc vrátil k dalšímu řízení soudu prvního stupně.
135. **Obžalovaný Ing. M.J.** závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a aby ho zprostil obžaloby.
136. **Obžalovaný Ing. P.D.** navrhl, aby byl zproštěn obžaloby podle ustanovení § 226 odst. a) tr. řádu.
137. Odvolání ve prospěch svého otce, obžalovaného MUDr. R., podal jeho **nezletilý syn D. R.**, který považuje napadený rozsudek za nespravedlivý a vyjádřil se pozitivně k charakteru svého otce včetně osobních a pracovních poměrů.
138. Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K.K. se vyjádřili k odvolání státního zástupce, které dle jejich názoru není důvodné, zčásti dezinterpretuje odůvodnění napadeného rozsudku, a opomíjí skutečnost, že napadený rozsudek je v porovnání s většinou jiných obdobných případů poměrně přísný. K návrhu na propadnutí jejich majetku, specifikovali majetek, který prokazatelně nepochází z tvrzené trestně činnosti, ani jinak nemá žádnou souvislost s předmětnou trestní kauzou a v neposlední řadě poukázali na práva třetích osob k nemovitostem, původ šperků, věci tvořící vybavení domácnosti a stav aut. Dle obžalovaných státní zástupce nikterak nezohledňuje skutečnost, že u žádného ze skutků nedošlo ke způsobení škody, všechny veřejné zakázky byly vysoutěženy za ceny obvyklé a žádné předražení nebylo u jednotlivých veřejných zakázek prokázáno. Pouze u veřejné zakázky „Rekonstrukce Zámku Buštěhrad“ dovozuje nalézací soud, že celková cena zakázky mohla být nižší, ovšem jak posudek znaleckého ústavu Bohemia Experts, tak ÚRS Praha jednoznačně dle obžalovaných potvrdil, že vysoutěžená cena je cenou obvyklou. Analýza provedených důkazů týkajících se veřejné zakázky „Rekonstrukce Zámku Buštěhrad“ prokazuje, že ani u této veřejné zakázky nebyla způsobena žádná škoda a vysoutěžená cena byla cenou obvyklou. Obžalovaní nesouhlasí s účelovými tvrzeními státního zástupce zlehčující působení obou obžalovaných, zejména MUDr. P.K., v rámci středočeských nemocnic. Rada svědků uvedla, že obžalovaná MUDr. K.K. byla dobrou ředitelkou Oblastní nemocnice Kladno a nemocnice pod jejím vedením fungovala. Co se týče obžalovaného MUDr. K., tak mnoho svědků v tomto řízení potvrdilo jeho vysoký přínos pro středočeské nemocnice pramenící z jeho předchozího působení ve vedení středočeské pobočky Všeobecné zdravotní pojišťovny a znalosti vyjednávacích metod se zdravotními pojišťovnami.
139. **Jelikož Vrchní soud v Praze neshledal důvod k zamítnutí či odmítnutí podaných odvolání podle ustanovení § 253 tr. řádu, přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost celého napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vynesení předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost napadených výroků.**
140. V rámci veřejného zasedání Vrchní soud v Praze zopakoval výslech svědka MVDr. Li. G., znovu provedl důkaz listinami vztahujícími se k žádostem o dotaci stran bodu 2) napadeného rozsudku (č. l. 14998 a násl. a č. l. 14796 a násl.), dále provedl nově důkaz aktuálními opisy z evidence rejstříku trestů všech obžalovaných, výpisy z katastru nemovitostí, spisem Městského soudu v Praze sp. zn. 57 T 10/2014 (zejména rozsudkem na č. l. 9214 a násl. a rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2019 na č. l. 9382 a násl.), spisem Obvodního soudu pro Prahu 6 ve věci zemřelé MUDr. E. R. – matky obžalovaného MUDr. D.R. sp. zn. 26 D 1099/2008 (zejména č. l. 405, 406, 440), zprávou soudního komisaře

141. **Vrchní soud v Praze současně zamítl následující návrhy obžalovaných na doplnění dokazování.** Obžalovaný MUDr. D.R. navrhl výslech čelných představitelů ČSSD (Hamáček, Starec, aj.) k její ekonomické situaci a financování předvolební kampaně v inkriminované době, výslech spolužáka JUDr. Stříže jako utajené osoby, policistů pplk. Pavla Ševcovice a pplk. Jany Šebkové včetně zprávy od jmenované, jaký je výsledek šetření ohledně finančních prostředků zajištěných dne 15. 5. 2012 do současnosti, státních zástupců Mgr. Radka Bělora a JUDr. Jiřího Pražáka a svědků - soudců Mgr. Vlasty Bachurské, Mgr. Marcely Blešové, JUDr. Martina Vicha, Mgr. Pavla Kuděly, JUDr. Zuzany Berčíkové, Mgr. Dity Lukášové, Mgr. Kamily Elsnicové a JUDr. Zdeňky Hoškové, důkaz jednotlivými spisy Okresního soudu v Ústí nad Labem, vedené ve věci soudních příkazů, o něž se opírá obžaloba v této trestní věci, spis Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tz 3/2017 a spis Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2285/17, výslech prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana, kancléře prezidenta republiky Vratislava Mynáře, předsedy Nejvyššího soudu JUDr. Pavla Šámala, předsedy trestního kolegia Nejvyššího soudu JUDr. Františka Púryho, soudců Nejvyššího soudu JUDr. Vladimíra Veselého, JUDr. Jana Engelmanna a JUDr. Ivo Kouřila, bývalého ministra spravedlnosti JUDr. Roberta Pelikána, důkaz úředním zápisem soudců senátu 6 To senátu Vrchního soudu v Praze o tom, zda a případně, kteří představitelé výkonné či soudní moci nebo jiné osoby jim přímo či nepřímo sdělovali jakákoli doporučení, pokyny či jiná stanoviska k procesnímu postupu ve věci obžalovaného, jakého konkrétního charakteru či obsahu tato stanoviska či doporučení byla, kdy, za jakých okolností a s jakým výsledkem byla učiněna a výslech všech těchto třetích osob a výslechem soudce krajského soudu, o němž mluvil JUDr. Pavel Zelenka v rozhovoru pro server Česká justice, výslech svědků xx, příslušníků Vězeňské služby (Vazeční věznice Ruzyně), kteří byli přítomni návštěvám policejních orgánů u Ing. I. S. předcházejících okamžiku, kdy jí byl přiznán status spolupracující obviněné, údajného

„klienta“ oznamovatele L. G., JUDr. I. Š., JUDr. S. Č., Mgr. Z. S., nstržm. P. D., novinářů přítomných zpřístupnění trestního spisu médiím dne 5. 4. 2013, Mgr. M. B. a M. N., listinné důkazy: generel rozvoje středočeských krajských nemocnic schválený v době působení hejtmána B.a a Plán investic středočeských krajských nemocnic z roku 2009, zprávu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkající se veřejných zakázek, které jsou předmětem trestního stíhání obviněných, rozpočet volební kampaně ČSSD na senátní a krajské volby v roce 2008 a v roce 2012, zápisy z porad vedení ON Kladno v období od roku 2010 až 2012, pracovní smlouvy svědkyně I. K. s KÚ Středočeského kraje a s ON Kladno, zprávu Policie ČR, zda je vedeno trestní řízení či trestní stíhání svědků V. K. a E. V., účetní závěrky společností KONSTRUKTIVA BRANKO, a.s., METROSTAV, a.s., SUBTERRA, a.s., PSG – International, a.s. a BAK stavební společnost, a.s., včetně zpráv auditora za období 2010, 2011, 2012, úřední záznam Policie ČR o podání vysvětlení Ing. Libora Zemana a Daniela Koksy, přepisy odposlechů předložené Poslanecké sněmovně PČR pro účely jednání o vydání obžalovaného k trestnímu stíhání, přepisy odposlechů předložené vazebnímu soudu, smlouvy uzavřené mezi městem Buštěhrad a dodavateli prací na rekonstrukci východního křídla Zámku Buštěhrad, informace o návštěvách policejního orgánu u obviněné Ing. I. S. ve Vazební věznici Ruzyně, článek autorky Marcely Jurkové „Poslanec R. přijal úplatky minimálně v dalších třech případech, tvrdí policie“, zprávu uveřejněnou na serveru tv. nova.cz „R. měl brát úplatky v dalších třech případech“, článek autorů Antonína Vokáče, Aleny Rokosové a Martina M. Vokáče „Policie R. viní z braní dalších úplatků“, článek autora Ondřeje Golise „Žalobce otevřeně: R. má někde ulité stamiliony. Do vězení nenastoupí“, článek na portále IDNES „Drž se, přišla R. podpořit Paroubková. Proces označila za absurdní“, článek autora Michala Šuly na portále lidovky.cz „R. se může bránit i neeticky. Jeho útoky soudce neodstavily“, rozhodnutí Ministryně spravedlnosti ze dne 16. 10. 2013, č. j. 644/2013-OJ-SO, opatření předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2012, sp. zn. Spr 1400/2011, rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. Spr-p 122/2012, vyjádření Mgr. Pacovského pro Policii ČR ze dne 11. 6. 2013, vyjádření místopředsedy Krajského soudu v Praze JUDr. Stanislava Černeckého ze dne 19. 6. 2013 a 19. 7. 2013, protokol o výsledku svědka nstržm. Přemysla Dvořáka, protokol o výsledku svědka Mgr. Zuzany Steinerové, vyjádření předsedkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Ivany Švehlové ze dne 7. 10. 2013, sp. zn. Spr 847/2013, rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 23. 10. 2013, č. j. UOOU - 03586/13-33, doplnění rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 23. 10. 2013, podepsané předsedkyní Krajského soudu v Praze JUDr. Ivanou Švehlovou dne 12. 11. 2013, rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů, ze dne 16. 12. 2013, č. j. UOOU- 03586/13-41, spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-03586/13, spis Městského soudu v Praze sp. zn. 34C 103/2013, spis Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 16 C 24/2015, zápisy z jednání zastupitelstva Středočeského kraje a další listiny týkající se okolností obnovení mandátu přisedících Krajského soudu v Praze Jaroslava Otáhalu, Doc. Ing. Tomáše Mičunka Ph.D. a PhDr. Aleny Křížové, provedení záznamů odposlechů ze dne 29. 11. 2011 (Důvěra 01), 30. 11. 2011 (Důvěra 03), 5. 12. 2011 (2792), 6. 12. 2011 (3436), 7. 12. 2011 (č. 1. 2793), 7. 12. 2011 (2799), 8. 12. 2011 (2801), 19. 12. 2011 (2812), 19. 12. 2011 (č. 1. 2816), 27. 12. 2011 (č. 1. 2815), 7. 12. 2011 (č. 1. 2793), 14. 12. 2011 (č. 1. 2808), 23. 12. 2011 (č. 1. 2829), 5. 1. 2012 (2846), 6. 1. 2012 (č. 1. 2858), 6. 1. 2012 (č. 1. 2861-2862), 9. 1. 2012 (č. 1. 2884-2885), 13. 1. 2012, 6. 2. 2012 (3062), 16. 2. 2012 (2924), 16. 2. 2012 (č. 1. 3071), 16. 2. 2012 (č. 1. 3747), 29. 2. 2012 (č. 1. 2950), 9. 5. 2012 (č. 3157), 14. 5. 2012 (č. 3036), 14. 5. 2012 (3164), při veřejném zasedání dne 11/6 2019 navrhl provést důkaz odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu ze dne 4. 5. 2012 mezi jím a ředitelem ROP N., znaleckým posudkem na určení ceny obvyklé podle výkazu výměr dle přílohy Smlouvy o dílo mezi Středočeským krajem a Konstruktivou Branko (fakticky revizní znalecký posudek ohledně posudku ÚRS, k čemuž se připojili obžalovaní Ing. P.D. a MUDr. K. a P.K.), zprávou Města Buštěhrad, kolik stála rekonstrukce části Zámku Buštěhrad, kterou město vlastní a znalecké zkoumání po obdržení této zprávy, výsledkem realitní makléřky jeho otce paní Weagové.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Roman Kristín

142. **Vrchní soud v Praze se předně zabýval procesní stránkou věci**, jako již v přechodí fázi trestního řízení, neboť námitky všech obžalovaných ohledně nezákonnosti odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 tr. řádu a sledování osob a věcí podle § 158d tr. řádu trvají i nadále. **Odvolací soud pak byl povinen setrvat na právních závěrech, které k těmto důkazům vyjádřil v usnesení ze dne 17. 10. 2016, č. j. 6 To 106/2015 - 31976, a proto považuje za nutné zopakovat následující.**
143. *Pokud jde o odposlech a záznam telekomunikačního provozu, je třeba úvodem připomenout, že podle § 88 odst. 1 tr. řádu, je-li vedeno trestní řízení pro zločin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, pro trestný čin pletichy v insolvenčním řízení podle § 226 tr. zákoníku, porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. e) a odst. 2 až 4 tr. zákoníku, zjednáni výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 tr. zákoníku, pletichy při veřejné dražbě podle § 258 tr. zákoníku, zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 tr. zákoníku nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může být vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení a nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztíženo. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí pro potřeby všech orgánů činných v trestním řízení Policie České republiky. Provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřipustné. Zjistí-li policejní orgán při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam odposlechu bezodkladně zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít. Protokol o zničení záznamu založí do spisu.*
144. *Podle § 88 odst. 2 tr. řádu nařídít odposlech a záznam telekomunikačního provozu je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a musí být odůvodněn, včetně konkrétního odkazu na vyhlášenou mezinárodní smlouvu v případě, že se vede trestní řízení pro úmyslný trestný čin, k jehož stíhání tato mezinárodní smlouva zavazuje. V příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být stanovena uživatelská adresa či zařízení a osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, a doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu prováděn, která nesmí být delší než čtyři měsíce; v odůvodnění musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu, včetně doby jeho trvání, odůvodňují. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu se bezodkladně doručí policejnímu orgánu. V přípravném řízení opis příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu soudce bezodkladně zašle státnímu zástupci.*
145. *Formulací „nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak, nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztíženo“, zákon vyjadřuje v souladu se zásadou přiměřenosti a zdrženlivosti vymezenou v § 2 odst. 4 tr. řádu tzv. subsidiaritu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Jde o omezující podmínku nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na případy, kdy nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo kdy by bylo jinak jeho dosažení ztíženo. Při nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a jeho vlastním provádění musí být tedy dán nejen důvodný předpoklad, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení, ale musí být dostatečně zváženo, zda získání konkrétních významných skutečností pro trestní řízení nelze zajistit a posléze dokazovat i jinými důkazními prostředky uvedenými v trestním řádu, např. výsledkem obviněných, svědků apod.*
146. *Nařídít odposlech a záznam telekomunikačního provozu tedy lze jen při souběžném naplnění více zákonných podmínek, zejména pak pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení a nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztíženo.*
147. *Jak konstatoval Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. 4 Pzo 10/2015, v příkazu musí být mimo obecných náležitostí uloženo provedení odposlechu a záznamu příslušného druhu telekomunikačního provozu a podle výslovného znění ustanovení § 88 odst. 2 tr. řádu zde musí být uvedena: uživatelská adresa či zařízení, a to včetně telefonního čísla, osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, trestný čin, pro nějž se vede trestní řízení, doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu*

prováděn, která nesmí být delší než čtyři měsíce. V odůvodnění pak musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu odůvodňují (včetně doby jeho trvání), dále zde musí být uveden účel odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a také vysvětleny důvody, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztíženo, příp. odůvodněna i délka doby trvání odposlechu a záznamu příslušného druhu telekomunikačního provozu.

148. *V posuzovaných případech (viz č. l. 3283 a násl., 3302 a násl., 3322 a násl., 4070 a násl. 4715 a násl. a 6045 a násl.) však Okresní soud v Ústí nad Labem (dále jen okresní soud) podle uvedených ustanovení důsledně nepostupoval, neboť konkrétní skutkové okolnosti, které vydání předmětných příkazů odůvodňují, resp. úvahy zabývající se důvodností návrhů, v nich nejsou obsaženy, přičemž nejsou odůvodněny ani doba trvání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, resp. okresní soud neuvedl, proč vydává příkazy na maximálně možnou dobu, potud se omezil na pouhé konstatování, že doba odposlechu a záznamu byla stanovena v souladu s návrhem státního zástupce (který však stejně jako policejní orgán konkrétní důvody navrhované délky trvání tohoto procesního úkonu neuvádí) a současně opomenul uvést skutečnosti, z nichž lze dovodit konkrétní úvahu či zjištění rozhodujícího soudce o důvodech nezbytnosti zásahu do soukromí dotčených jedinců, které je chráněno čl. 13 Listiny základních práv a svobod, včetně důvodů, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak. Polovina příkazů pak neobsahuje ani zmínku o tom, že je vedeno trestní řízení pro konkrétní trestný čin, jakožto obligatorní podmínky pro možnost vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (viz č. l. 3283, 3302, 4070 a násl.). Okresní soud ve všech případech toliko zcela nekriticky převzal názor státního zástupce z podaných návrhů (jak je zřejmé z fakticky doslovného zkopírování návrhů státního zástupce vždy jen s doplněním příslušných návětí tak, aby bylo zřejmé, že jde o rozhodnutí soudu), které však též obsahovaly jen popis skutkových okolností a obecné konstatování, že prostřednictvím odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu lze zjistit skutečnosti významné pro trestní řízení včetně poukazu na vzájemnou znalost podezřelých a jejich maximální snahu o utajení, což je však všeobecně použitelný argument u jakékoli skupinové a byť jen minimálně dopředu promyšlené trestné činnosti.*
149. *Konkrétně pokud jde o příkaz ze dne 11. 11. 2011, č. j. 40 Nt 482/2011 - 9 (č. l. 3283 a násl.), okresní soud obecně konstatuje důvodný předpoklad, že prostřednictvím telefonické komunikace budou dojednány detaily páchané trestné činnosti, možné telefonické instrukce, příp. mohou být zjištěny další osoby na trestné činnosti se podílející. Jako důvod, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, nebo by jeho dosažení bylo podstatně ztíženo, okresní soud uvádí, že se jedná o úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají a mají možnost společně jednat na místech veřejnosti nepřístupných. V příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 40 Nt 490/2011 - 4 (č. l. 3302 a násl.) okresní soud uvádí de facto totožné skutečnosti, navíc zmiňuje konkrétní termín, kdy má dojít k odevzdání konečné podoby projektu. V rámci hodnocení nutnosti použít tento operativně pátrací prostředek zmiňuje, že jde o úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají, a jednají přes prostředníky, jako jsou MUDr. K.K. a P.K. V případě příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 40 Nt 304/2012-4 (č. l. 3322 a násl.) soud uvádí, že bylo zjištěno další telefonní číslo MUDr. P.K., již byl vydán příkaz k odposlechu a telekomunikačního provozu a je důvodný předpoklad, že i skrze toto číslo budou dojednávány detaily páchané trestné činnosti. Podle soudu nelze sledovaného účelu dosáhnout bez odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu proto, že podezřelí jsou si vědomi nezákonnosti, nebezpečí odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti policejním orgánem, jde o úzký okruh osob jednajících na místech veřejnosti nepřístupných a jde o podezření ze zvlášť závažného zločinu. Pokud jde o příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 23. 11. 2011 č. j. 40 Nt 490/2011 - 14 (č. l. 4070 a násl.) soud uvádí, že je důvodný předpoklad, že e-mailem MUDr. K. budou zasílány informace k páchané trestné činnosti, zejména v otázce položkového rozpočtu zadavatele a nabídek společnosti Konstruktiva Branko a dalších uchazečů o zakázku, tedy informace k dokonání trestné činnosti. Dále je v příkazu opět poukaz na úzký okruh pachatelů, kteří se osobně znají nebo jednají přes prostředníky. Obdobně je odůvodněn i příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 20. 2. 2012, č. j. 40 Nt 346/2012 - 4 (č. l. 6045 a násl.) a také příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 26. 3. 2012 č. j. 40 Nt 379/2012 - 5 (č. l. 4715 a násl.). V obou je poukazováno na nutnost zadokumentovat obsah elektronické komunikace mezi manžely MUDr. K., L. N., Ing. I. S., Ing. P. D. a Ing. T. M. a dalšími osobami z Konstruktiva Branko, resp. mezi Ing. I. S., MUDr. P.*

K. a lidmi ze společnosti Erinyes s tím, že prostřednictvím e-mailu lze předpokládat dojednání detailů páchané trestné činnosti a zasílání dokumentů v elektronické podobě. Současné příkazy zmiňují vědomost podezřelých o nezákonnosti jejich jednání a maximální míru jejich snahy o utajení.

150. Z uvedeného vyplývá, že ve všech posuzovaných případech při vydávání příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu okresní soud fakticky rezignoval na svou rozhodovací činnost, tj. posouzení materiálních podmínek pro nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, což musí být patrné v odůvodnění příkazu, aby byl zcela zřejmý ústavně souladný postup soudu. Proto se Vrchní soud v Praze neztotožnil se závěrem nalézacího soudu, že inkriminované příkazy jsou bezvadné. Pokud v tomto směru odkazoval i na rozhodnutí Ústavního soudu (viz str. 38 – 40 napadeného rozsudku ze dne 7. 4. 2015 a dto str. 28 - 30 napadeného rozsudku ze dne 23. 7. 2015), Vrchní soud v Praze podotýká, že z rozsáhlého spisového materiálu nevyplývá, že by se Ústavní soud v dané věci zabýval problematikou náležitosti příkazů odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu, resp. žádostmi o sledování osob a věcí, neboť jeho rozhodnutí se týkala výlučně přezkoumávání rozhodnutí o vazbě obžalovaných, o zahájení trestního stíhání, o domovních prohlídkách a dále i problematice zákonného soudce.
151. Sledováním osob a věcí se podle § 158d odst. 1 tr. řádu rozumí získávání poznatků o osobách a věcech prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. Pokud policejní orgán při sledování zjistí, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam s obsahem této komunikace zničit a poznatky, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít.
152. Podle § 158 odst. 3, odst. 4 tr. řádu, pokud má být sledováním zasahováno do nedotknutelnosti obydlí, do listovního tajemství nebo zjišťován obsah jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí za použití technických prostředků, lze je uskutečnit jen na základě předchozího povolení soudce. Při vstupu do obydlí nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které směřují k umístění technických prostředků. Povolení podle odstavců 2 a 3 lze vydat jen na základě písemné žádosti. Žádost musí být odůvodněna podezřením na konkrétní trestnou činnost a, jsou-li známy, též údaji o osobách či věcech, které mají být sledovány. V povolení musí být stanovena doba, po kterou bude sledování prováděno a která nesmí být delší než šest měsíců. Tuto dobu může ten, kdo sledování povolil, na základě nové žádosti písemně prodloužit vždy na dobu nejvýše šesti měsíců.
153. Písemná žádost pověřeného policejního orgánu ve smyslu odst. 4 citovaného ustanovení trestního řádu musí obsahovat i údaje o podezření z trestné činnosti, jež musí být konkrétní (nestačí jen všeobecný poukaz na to, že se jedná o úmyslný trestný čin) a náležité odůvodnění, proč je nutné pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy, anebo dokonce zdůvodnění nutnosti zásahu do nedotknutelnosti obydlí (jiných prostor a pozemků), do listovního tajemství nebo tajemství jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí. Vzhledem k dikci § 158b odst. 1 je třeba odůvodnit i podezření ze spáchání úmyslného trestného činu. Dále je nutné v písemné žádosti uvést i potřebné údaje o osobách nebo věcech, které mají být sledovány (viz Šámal, P. a kol. Trestní řád II § 157 až 314s. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 2007-2008 s.).
154. V konkrétním případě požádal soud o povolení sledování osob a věcí státní zástupce na základě podnětu policejního orgánu, a to jednak kanceláře MUDr. K.K. (č. l. 2767 a násl., č. l. 2770 a násl.), dále rodinného domu užívaného manžely MUDr. K. (č. l. 3047 a násl. a č. l. 3051 a násl.), kanceláře a zasedací místnosti ROP (č. l. 23836 a násl. a č. l. 23839 a násl.) a také kanceláře hejtmána MUDr. D.R. (č. l. 23844 a násl. a č. l. 23847). Souhrnně je třeba konstatovat, že uvedené žádosti, resp. podněty k nim obsahovaly pouze obecná tvrzení o tom, že jde o závažnou špatně se odhalující trestnou činnost a že budou použity technické prostředky a zasahováno do obydlí dotčených osob, aniž by byly uvedeny konkrétní důvody, proč nelze získat křížené informace jiným způsobem (např. výsledkem svědků apod.). Dále je v žádostech, resp. podnětech uvedeno, že sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, ale opět jen obecným poukazem na to, že jde o obezřetné jednání podezřelých a vzhledem k jejich zkušenosti s trestním řízením je třeba očekávat, že jsou obeznámeni s běžnými operativně pátracími metodami policie (nad tímto tvrzením je třeba se pozastavit, neboť nikdo z obžalovaných kromě MUDr. P.K., který byl navíc v minulosti odsouzen pro trestnou činnost zcela jiného druhu a závažnosti oproti nyní projednávané, nebyl v minulosti trestán, takže o jejich zkušenosti s trestním řízením nemůže být řeč). Státní zástupce pak navíc oproti podnětům policie ve svých žádostech (viz č. l. 2772, 3050 a 3053) upozornil na vzájemnou znalost podezřelých.

155. *Vrchní soud v Praze tedy uzavřel, že žádosti podle § 158d odst. 4 tr. řádu jsou natolik obecné, navíc obsahující nepravdivé informace o podezřelých (viz výše), že nelze dojít k závěru, že by splňovaly zákonem požadované náležitosti a sledování osob a věcí, které na základě nich povolil Okresní soud v Ústí nad Labem (viz č. l. 2773 a násl., č. l. 3055 a násl., 23842 a násl. a č. l. 23849 a násl.). Okresní soud zjevně bez dalšího převzal zde uváděné skutečnosti, aniž by je přezkoumával, případně požadoval po státním zástupci a policejním orgánu příslušné dokumenty konkrétně odůvodňující jejich návrhy. Je tedy třeba uzavřít, že poznatky získané sledováním osob a věcí v důsledku shora popsané vadné procedury, nelze použít jako důkaz v tomto řízení.*
156. *Obžalovaní MUDr. P.K. a MUDr. K.K. odvoláním taktéž napadli formulaci soublasň soudu ve smyslu § 158d odst. 4 tr. řádu s tím, že tyto neobsahují zmínku o sledování osob, ale pouze věcí. Vrchní soud v Praze k tomu uvádí (byť s ohledem na jeho stanovisko k tomuto důkazu fakticky nadbytečně), že tato formulace není sama o sobě překážkou zákonnosti vydaných povolení, neboť již samotná citace zákonného ustanovení § 158d tr. řádu v rozhodnutí soudu ve spojení s logikou věci znamená a priori zároveň se sledováním věci i sledování osob, které se v dané sledované věci (např. v kanceláři, v bytě, v autě, apod.) nacházejí a není třeba v příkazu potencionálně sledované osoby jakkoli zmiňovat.*
157. **Nad rámec shora uvedeného Vrchní soud v Praze v souvislosti s nepoužitím odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 tr. řádu a sledování osob a věcí podle § 158d tr. řádu považuje za nutné vyzdvihnout následující rozhodné skutečnosti.**
158. Vrchní soud v Praze předně v souvislosti s odvolacími námitkami obžalovaných směřujícími proti postupu orgánů činných v trestním řízení, zde konkrétně soudu prvního stupně ve stadiu řízení po zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu ze 17. 10. 2016, č. j. 6 To 106/2015 - 31976 a rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze 7. 6. 2017, č. j. 6 Tz 3/2017 - I. - 693 v řízení o stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti v neprospěch všech obžalovaných, především zjistil podstatnou vadu řízení v postupu soudu prvního stupně [viz § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu] odporujícím principu vázanosti soudu prvního stupně právním názorem vysloveným odvolacím soudem ve vpředu specifikovaném zrušujícím rozhodnutí ze 17. 10. 2016 zakotvenému v § 264 odst. 1 tr. řádu. Pochybení spočívá v mylném právním závěru soudu prvního stupně, že v otázce použitelnosti výsledků odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 tr. řádu a sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1 tr. řádu pro skutkové závěry a na ně navazující právní vývody v přezkoumávané trestní věci není vázán zrušujícím rozhodnutím odvolacího soudu ze 17. 10. 2016, č. j. 6 To 106/2015 - 31976, ale výhradně rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky ze 7. 6. 2017, č. j. 6 Tz 3/2017 - I. - 693 v řízení o stížnosti pro porušení zákona, kterým bylo podle § 268 odst. 2 tr. řádu, rozhodnuto tak, že *pravomocným usnesením Vrchního soudu v Praze ze 17. 10. 2016, č. j. 6 To 106/2015 - 31976, byl porušen zákon v ustanoveních § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu a § 259 odst. 1 tr. řádu, a to ve prospěch obviněných MUDr. P.K., MUDr. K.K., Ing. I.S., Ing. P.D., Ing. T.M., Ing. V.K., Ing. M.J., MUDr. J.Ř., MUDr. J.H., MUDr. D.R. a L.N..*
159. V tomto směru si soud prvního stupně neuvědomil skutečný význam souvisejících právních závěrů Nejvyššího soudu soustředěných v odst. 134 – 137 rozhodnutí ze 7. 6. 2017, pokud v něm tento zejména konstatoval, že *se musel omezit toliko na tzv. akademický výrok podle § 268 odst. 2 tr. řádu, který se nedotýká právní moci rozhodnutí, o němž jde (§ 269 odst. 1 tr. řádu), neboť v řízení o stížnosti pro porušení zákona lze podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušit pouze ta nezákonná rozhodnutí, jimiž byl porušen zákon v neprospěch obviněného, a žádné zákonné ustanovení neumožňuje, aby stejně postupoval při zjištěném porušení zákona ve prospěch obviněných.* Vzhledem ke skutečnosti, že v důsledku odnětí práva kasace a apelace v případech, kdy bylo shledáno porušení zákona jinak než v neprospěch obviněného, nelze aplikovat § 270 odst. 1 tr. řádu, nemůže se uplatnit § 270 odst. 4 tr. řádu stanovící vázanost orgánu, jemuž se věc vrací k novému projednání, právním názorem vysloveným v rozhodnutí Nejvyššího soudu. Protože se však posuzovaná věc nevrací do stadia řízení před odvolacím soudem (rozhodnutím Nejvyššího soudu nedochází k žádné změně stran stadia řízení, v němž se věc nachází – ta nadále zůstává v řízení před soudem prvního stupně), vázanost právním názorem ve smyslu § 270 odst. 4 tr. řádu se neuplatňuje. V daných souvislostech pak připomenul

nález Ústavního soudu z 31. 10. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 15/01, z něhož se podává, že „*zrušením § 272 tr. řádu se ruší toliko kasační a apelační pravomoc Nejvyššího soudu v řízení o stížnosti pro porušení zákona podané v neprospěch obviněného, neruší se ale řízení jako takové, tj. neruší se možnost přijmout v dané věci akademický výrok za účelem sjednocování judikatury pro futuro (§ 268 odst. 2 tr. řádu).*“ Za tohoto stavu věci nelze existenci rozhodnutí Nejvyššího soudu a platnost jeho závěrů pro futuro pomíjet a naopak lze dovodit, že má svůj význam pro všechna další rozhodnutí, která budou po jeho vydání vynesena.

160. Za potřebné považoval dále Nejvyšší soud zmínit kromě jiných rozhodnutí usnesení Ústavního soudu z 16. 5. 2017, sp. zn. I. ÚS 1284/17, ve kterém poté, co připomněl svůj nále z 31. 10. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 15/01, tento výslovně uvedl, že „*[Po zrušení příslušných ustanovení trestního řádu byla pravomoc Nejvyššího soudu rušit v neprospěch obžalovaného rozhodnutí napadená stížností pro porušení zákona a tím, jakkoliv zvrátit právní účinky z nich vyplývající, odstraněna. Naproti tomu mu byla ponechána pravomoc přijmout ve věci akademický výrok za účelem sjednocování judikatury pro futuro (§ 268 odst. 2 tr. řádu). Ústavní soud tak uvedeným náležením zbavil Nejvyšší soud oprávnění zhoršit v řízení o stížnosti pro porušení zákona právní situaci obviněného, neboť akademický výrok nemůže sám o sobě právní moc dřívějších rozhodnutí prolomit. Akademický výrok, jímž Nejvyšší soud deklaruje svůj názor na výklad objektivního práva, totiž není způsobilý vyvolávat v rovině subjektivních práv konkrétní osoby (účastníka původního trestního řízení) žádné právní následky. To platí i v nyní projednávaném případě. Ústavní stížností napadený rozsudek Nejvyššího soudu se nijak nedotkl žádného rozhodnutí vydaného předtím obecnými soudy v daném trestním řízení, a to ani v rovině formální (žádné z nich nebylo formálně zrušeno), tak v rovině materiální (právní následky jimi vyvolané nadále trvají). Rozsudek Nejvyššího soudu působí toliko prospektivně a může představovat do budoucna pouze vodítko pro výklad podústavního práva obecnými soudy, v žádném případě však nemohl zhoršit právního postavení stěžovatele a není vůbec způsobilý zasáhnout do jeho subjektivních práv].*- 161. V přezkoumávané trestní věci dále v mezidobí od vyhlášení napadeného rozsudku soudem prvního stupně do okamžiku konání veřejného zasedání o podaných odvoláních před Vrchním soudem v Praze rozhodl Ústavní soud České republiky usnesením z 28. 5. 2019, sp. zn. II. ÚS 2285/17, kterým byly s přihlédnutím k zásadě subsidiarity odmítnuty ústavní stížnosti i návrh obžalovaných Ing. M.J., MUDr. J.Ř., Ing. V.K., L.N. a MUDr. D.R.. V tomto směru vysvětlil, že ústavní stížnosti bylo nutno odmítnout jako zjevně neopodstatněné, neboť jimi napadeným rozhodnutím nemohlo dojít k zásahu do ústavně zaručených práv a svobod stěžovatelů. Ústavní soud rovněž konstatoval, že jedním ze základních pojmových znaků ústavní stížnosti jako prostředku k ochraně ústavně zaručených základních práv a svobod je její subsidiarita. Zásada subsidiarity se po formální stránce projevuje v požadavku předchozího vyčerpání všech procesních prostředků, které zákon stěžovateli k ochraně jeho práva poskytuje (§ 75 odst. 1 ve spojení s § 72 odst. 3 zákona o Ústavním soudu), a po stránce materiální v požadavku, aby Ústavní soud přistoupil k zásahu na ochranu ústavně zaručených základních práv a svobod až tehdy, kdy příslušné orgány veřejné moci nejsou schopny protiústavní stav napravit. V návaznosti na zásadu subsidiarity platí, že řízení o ústavní stížnosti podle čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy je vybudováno především na zásadě přezkumu věcí pravomocně skončených, v nichž protiústavnost nelze zhojit jiným způsobem.
- 162. V odst. 13. – 15. usnesení Ústavní soud k okolnostem rozhodujícím pro posouzení otázky vázanosti soudu prvního stupně právními názory odvolacího soudu v přezkoumávané trestní věci především připomenul, že svým náležením sp. zn. Pl. ÚS 15/01 z 31. 10. 2001 (č. 424/2001 Sb. zák.) v postavení tzv. negativního zákonodárce [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy] zrušil ustanovení § 272 a § 276 věty čtvrté trestního řádu v tehdy platném znění. V tomto nálezu Ústavní soud dospěl k závěru, že stížnost pro porušení zákona podávaná v neprospěch obviněného je reliktem sovětských stalinských právních institutů přebíraných do československého práva v době totalitního státu, totiž institutem, který je v naprostém rozporu s hodnotami materiálního právního, zvláště pak s principem rovnosti zbraní. Tomuto principu neodpovídala zejména kasační pravomoc Nejvyššího soudu na základě tohoto mimořádného opravného prostředku

rušit v neprospěch obviněného, respektive obžalovaného, pravomocná rozhodnutí vydaná v trestním řízení. Ústavní soud byl toho názoru, že tzv. „*neprospěchová*“ stížnost pro porušení zákona může mít za dané situace pouze funkci sjednocování judikatury *pro futuro* cestou akademického výroku. Po zrušení příslušných ustanovení trestního řádu byla pravomoc Nejvyššího soudu rušit v neprospěch obžalovaného rozhodnutí napadena stížností pro porušení zákona a tím, jakkoliv zvrátit právní účinky z nich vyplývající, odstraněna. Naproti tomu mu byla ponechána pravomoc přijmout ve věci akademický výrok za účelem sjednocování judikatury *pro futuro* (§ 268 odst. 2 tr. ř.). **Ústavní soud tak uvedeným nálezem zbavil Nejvyšší soud oprávnění zhoršit v řízení o stížnosti pro porušení zákona právní situaci obviněného, neboť akademický výrok nemůže sám osobě právní moc dřívějších rozhodnutí prolomit. Akademický výrok, jímž Nejvyšší soud deklaruje svůj názor na výklad objektivního práva, totiž není způsobilý bezprostředně vyvolávat v rovině subjektivních práv konkrétní osoby (účastníka původního trestního řízení) žádné právní následky (I. US 1284/17 usnesení Ústavního soudu z 15. 6. 2017), což platí i v nyní projednávaném případě.** Ústavní stížností napadený rozsudek Nejvyššího soudu se nijak nedotkl žádného rozhodnutí vydaného předtím obecnými soudy v daném trestním řízení, a to ani v rovině formální (*žádné z nich nebylo formálně zrušeno*), tak v rovině materiální (*právní následky jimi vyvolané nadále trvají*). Rozsudek Nejvyššího soudu působí toliko prospektivně a může představovat do budoucna pouze vodítko pro výklad podústavního práva obecnými soudy, v žádném případě však nemohl přímo a bezprostředně zhoršit právní postavení stěžovatelů a není vůbec způsobilý zasáhnout do jejich subjektivních práv.

163. V návaznosti na vpředu rozvedené právní názory Nejvyššího soudu a Ústavního soudu vylučující zákonnost postupu soudu prvního stupně postačuje podle stanoviska Vrchního soudu v Praze upozornit na věcnou nesprávnost, nelogičnost a neudržitelnost opačného názoru soudu prvního stupně, ale rovněž státního zastupitelství prezentovaného kupříkladu v řízení o odvolání, neboť při nezpochybněné ztrátě pravomoci Nejvyššího soudu rušit v neprospěch obžalovaného rozhodnutí napadena stížností pro porušení zákona by mu zůstalo v příkrém rozporu se stěžejním smyslem nálezu pléna Ústavního soudu z 31. 10. 2001, sp. zn. PL. US 15/01 a na něj navazující řady rozhodnutí Ústavního soudu a obecných soudů spočívajícím v odstranění účinků takového rozhodnutí porušujících princip spravedlivého procesu opírajícího se zde o princip rovnosti stran trestního řízení („*rovnosti zbraní*“) oprávnění zhoršit v řízení o stížnosti pro porušení zákona právní situaci obžalovaných. Pokud proto podal ministr spravedlnosti stížnost pro porušení zákona v neprospěch obžalovaných proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze 17. 10. 2016, č. j. 6 To 106/2015 - 31976, bylo v přezkoumávané trestní věci vyloučeno po předchozím rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze 7. 6. 2017, č. j. 6 Tz 3/2017 - I. - 693, kterým bylo podle § 268 odst. 2 tr. řádu, rozhodnuto tak, že vpředu specifikovaným pravomocným usnesením Vrchního soudu v Praze, byl porušen zákon, v jakémkoli směru zhoršit postavení obžalovaných. Ke zhoršení postavení obžalovaných nepochybně došlo v důsledku užití obsahu odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 tr. ř. a sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1 tr. ř. soudem prvního stupně coby usvědčujících důkazů pro jeho skutkové závěry a na ně navazující právní vývody o vině obžalovaných, jestliže Vrchní soud v Praze jejich použití ve zrušujícím rozhodnutí ze 17. 10. 2016 vyloučil.

164. **K námitkám proti porušení práva na zákonného soudce v přípravném řízení, případně rozhodování nepříslušného soudu ve vztahu k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 tr. řádu a sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1 tr. řádu** Vrchní soud v Praze souhrnně s ohledem na svůj závěr o nepoužitelnosti těchto důkazů podotýká, že se jimi v podrobnostech pro nadbytečnost z uvedeného důvodu znovu jednotlivě nezabýval, přičemž v této souvislosti odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016. Pouze považuje za nutné reagovat na některé z námitek, které zaznívají ve věci poprvé, případně se dotýkají důkazů obstaraných ve fázi přípravného řízení, které Vrchní soud v Praze považuje za zákonně opatřené. Předně jde o namítanou povinnost zaznamenávat na

návrhu na povolení odposlechu a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 4 tr. řádu, resp. žádosti o povolení sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1 tr. řádu nejen datum jejího přijetí soudem, ale i konkrétní čas. Z přílohy č. 1, bod 5 k Vnitřnímu a kancelářskému řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy ve znění účinném v době rozhodování soudů v přípravném řízení v této věci vyplývá, že povinností v Nt spisech je evidovat datum přijetí podání/návrhu, nikoli přesný časový údaj přijetí návrhu. Z uvedeného důvodu je tato odvolací námitka irelevantní. Stejně tak navazující námitka ohledně porušení práva na zákonného soudce v kontextu služeb dosažitelnosti nemůže obstát. Ze zprávy Okresního soudu v Ústí nad Labem (č. l. 30964 a násl.) vyplývá, že termín „dosažitelnost pro nápad v přípravném řízení“ se nevztahuje pouze na dosažitelnost mimo pracovní dobu, ale je zřejmé, že se služby všech soudců okresního soudu vyjma čtyř zde vyjmenovaných soudkyň pro nápad v trestním přípravném řízení střídají po týdnech dle dostatečně určitého rozpisu dosažitelnosti/služeb. Lze tedy uzavřít, že obecný pojem dosažitelnost v sobě zahrnuje dosažitelnost v pracovní i v mimopracovní době. Z poznámky k úseku trestnímu, jenž byl součástí příslušného rozvrhu práce Okresního soudu v Ústí nad Labem a z rozpisu dosažitelnosti soudců, doplňující tento rozvrh práce pro konkrétní roky, vyplývá, že byly zcela naplněny související požadavky Vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy, neboť je nepochybně zřejmé, který soudce byl určen pro vyřizování agendy přípravného trestního řízení. Sledování osob a věcí tak povolili soudci Mgr. Blešová a JUDr. Vích zcela v souladu se shora uvedeným rozpisem, tj. v souladu s rozvrhem práce, stejně jako domovní prohlídky, resp. prohlídky jiných prostor, soudkyně Mgr. Lukášová. S ohledem na to, že námitka místní nepřislušnosti Okresního a Krajského soudu v Ústí nad Labem pro úkony přípravného řízení se dotýká i příkazů k domovním prohlídkám a prohlídkám jiných prostor, které Vrchní soud v Praze považuje za zákonně opatřené důkazy, nad rámec odůvodnění usnesení ze dne 17. 10. 2016 (odst. 111), podotýká, že setrvává na svém závěru, že úkony provedené v přípravném řízení jsou z hlediska místní příslušnosti zákonně pořízené. Pro úplnost připomíná časovou osu přípravného řízení, kdy do 31. 5. 2012 dozor nad věcí realizovalo Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem, od 1. 6. 2012 dozor převzalo Krajské státní zastupitelství v Praze (viz č. l. 37). Dne 11. 5. 2012 byly povoleny domovní prohlídky, dne 14. 5. 2012 byl zadržen obžalovaný MUDr. D.R. v Rudné, okr. Praha – západ, 15. 5. 2012 byly provedeny domovní prohlídky a poté začalo být rozhodováno o vazbě. Souhrnně tedy Vrchní soud v Praze uzavírá, že šlo o nedůsledný postup, pokud jde o určení místní příslušnosti státního zastupitelství a soudu rozhodujícího o úkonech trestního řízení v době, kdy již bylo zřejmé, že místem spáchání trestné činnosti nebyl kraj Ústí nad Labem, ale s ohledem na složitost, rozsah a charakter trestné činnosti i s poukazem na usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 9. 2012, sp. zn. I. ÚS 2632/12, kde se mimo jiné uvádí: „*K námitce místní nepřislušnosti stížnostního soudu, takto Krajského soudu v Ústí nad Labem, předně odkazuje Ústavní soud na svoji judikaturu, v níž k dané otázce již zaujal stanovisko. Konstatoval, že místní příslušnost soudu v přípravném řízení trestním je odvozena od místní příslušnosti státního zástupce, kopíruje tuto příslušnost; ke změně místní příslušnosti soudu v daném stadiu trestního řízení dochází pouze na základě změny místní příslušnosti státního zastupitelství: "v otázce zákonného soudu či soudce ... je zapotřebí poukázat na úplné znění § 26 odst. 2 trestního řádu, které uvádí, že soud, u něhož státní zástupce podal návrh podle odst. 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodů příslušnosti jiného státního zástupce činného mimo obvod tohoto soudu."* (Nález sp. zn. III. ÚS 240/97.) Na uvedeném stanovisku setrval Ústavní soud i v řadě svých dalších rozhodnutí. Smysl a účel takto zákonně koncipované úpravy místní příslušnosti soudu v přípravném řízení je dán nezbytností rychlosti a operativnosti rozhodování soudu, kdy případné postoupení věci jinému soudu a kolize mezi příslušností státního zastupitelství a příslušností soudu by mohla zmařit dosažení účelů trestního řízení. Ústavní soud v této souvislosti proto nenalezl důvod protiústavnosti postupu Krajského soudu v Ústí nad Labem při přezkoumávání vazebního rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Labem o stížnosti stěžovatele jako obviněného“ nelze dospět k závěru, že by dosahoval intenzity, která by značila odnětí obžalovaných zákonnému soudci (§ 38 odst. 1 Listiny základních práva svobod).

165. Ke shodnému závěru dospěl Vrchní soud v Praze **ohledně odvolacích námitek, že v řízení před soudem ve věci rozhodoval nezákonný soudce Mgr. Robert Pacovský a že obžalovaní byli odňati zákonnému soudci JUDr. Ivo Zelinkovi**. K tomu je třeba konkrétně uvést, že s účinností od 1. 4. 2012 vstoupil do soudního oddělení 4 T Krajského soudu v Praze předseda senátu Mgr. Robert Pacovský, dosavadnímu předsedovi senátu JUDr. Ivo Zelinkovi byl uvedeným datem zastaven nápad nových trestních věcí, takže je zcela transparentní, že věci napadlé od tohoto data bude vyřizovat Mgr. Robert Pacovský, což vyplývá z rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2012, Spr 1400/2011, které není svévolným vrchnostenským zásahem do přidělování projednávaných věcí, ale zcela konkrétním legitimním opatřením reflektujícím vstup nového předsedy senátu do 4 T a nutnost vytvoření prostoru pro dosavadního předsedu senátu JUDr. Ivo Zelinku k práci s neskončenými trestními věcmi. Jmenovanému předsedovi senátu byl totiž současně zastaven nápad do 4. 4. 2013. Od 5. 4. 2013 mu byl obnoven a současně byl naopak zastaven nápad Mgr. Robertu Pacovskému (viz Spr 1500/2012). Z logiky věci vtělené do důvodů správního opatření předsedkyně Krajského soudu v Praze (*přetížení Mgr. Roberta Pacovského komplikovanými věcmi*) je zřejmé, že šlo o opatření reagující na nápad této trestní věci Krajskému soudu v Praze soudnímu oddělení 4 T dne 5. 4. 2013 v 8,50 hodin. Absence zanesení těchto opatření do rozvrhu práce je sice třeba kvalifikovat jako nedůsledný přístup Krajského soudu v Praze, avšak nelze současně dospět k závěru o takové míře jeho závažnosti, že by významně odporoval požadavkům zakotveným § 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Znění zákona o soudech a soudcích aktuální v době nápadu této trestní věci Krajskému soudu v Praze ani Vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy totiž žádné ustanovení o zveřejňování změn rozvrhu práce neobsahovalo a bylo na jednotlivých soudech, jak k této otázce přistoupí v kontextu § 41 odst. 3 zák. o soudech a soudcích č. 6/2002 Sb., v tehdejší znění, podle něhož „*Vydáný rozvrh práce je veřejně přístupný; každý má právo do něho nahlížet a činit si z něj výpisy nebo opisy.*“ Tento závěr konvenuje i s novelou zákona o soudech a soudcích č. 31/2019Sb., která až s účinností od 1. 3. 2019 zavádí v § 41 odst. 3 druhé větě zákona o soudech a soudcích technické ustanovení, že *při změně rozvrhu práce soudu se zveřejní nejen samotný text změny, ale také znění rozvrhu práce se zapracovanými změnami v jeho textu*, což nepochybně přispívá k větší přehlednosti rozvrhu práce zejména pro veřejnost, neboť rozvrh práce po provedení více změn v průběhu kalendářního roku může být nepřehledný.
166. S uvedenou námitkou souvisí i namítané podezření obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K., že ve věci rozhodoval podjatý senát, ohledně čehož Vrchní soud v Praze odkazuje na své dřívější usnesení ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. 6 To 72/2017, kterým zamítl stížnost obžalovaných MUDr. D.R., MUDr. P.K., MUDr. K.K., Ing. P.D., Ing. T.M., Ing. V.K., Ing. M.J., MUDr. J.Ř. a správce pozůstalosti JUDr. Jana Vondráčka proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2017, č. j. 4 T 21/2013-32858, kterým bylo rozhodnuto o nepodjatosti předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a přísedících doc. Ing. Tomáše Mičunka, Ph.D. a Jaroslava Otáhalu ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 21/2013. Toto usnesení se zabývalo i další námitkou ohledně údajného politického tlaku na rozhodování předsedy senátu v této trestní věci. Názor Vrchního soudu v Praze již dříve vyslovený tímto usnesením zůstává neměnný, neboť obsah spisového materiálu ve spojení s očekávanou profesionalitou, kam spadá i odolnost soudce vůči potencionálním vnějším vlivům na výkon jeho profese, existenci jakéhokoli vnějšího vlivu na rozhodování soudu v této věci vylučuje.
167. **Námitku ohledně nerespektování ustanovení § 219 odst. 3 tr. řádu po vrácení věci Vrchním soudem v Praze Krajskému soudu v Praze usnesením ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015** je třeba kategoricky odmítnout. Znovu provedení hlavního líčení je záležitostí mimořádnou, kterou § 219 odst. 3 tr. řádu výslovně spojuje se změnou složení senátu nebo s odročením hlavního líčení na delší dobu a s nesouhlasem stran s přečtením podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení včetně v něm provedených důkazů. Důvody k opakování hlavního líčení v daném případě oprávněně shledány nebyly. Mezi vyhlášením prvního odsuzujícího

rozsudku č. j. 4 T 5/2015 - 31598 dne 23. 7. 2015 a nařízením a konáním hlavního líčení dne 23. 10. 2017 (*viz* č. l. 32727 a násl.) po vrácení věci soudu I. stupně k novému rozhodnutí uplynula doba dvou let a tří měsíců a s přihlédnutím k významnému rozsahu a složitosti trestní věci nejde o delší dobu, která by byla v rozporu se zásadou bezprostřednosti a stírala by paměťovou stopu účastníků řízení ve vztahu k provedeným důkazům s tím, že současně soud rozhodoval ve shodném složení senátu.

168. Pokud jde o **námítku obžalovaného Ing. P.D., že mu nebylo umožněno vyjadřovat se k provedeným důkazům**, odkazuje Vrchní soud v Praze na využití práva jmenovaného obžalovaného nebýt přítomen při hlavním líčení na jeho žádost, pokud přítomen hlavnímu líčení byl, k provedeným důkazům se nevyjadřoval (*viz* např. dne 2. 9. 2013, 8. 8. 2013, 12. 8. 2013, 14. 8. 2013, 15. 8. 2013, atd.), takže Vrchní soud v Praze neshledal, že by mu bylo toto právo vyplývající z § 214 tr. řádu jakkoli upřeno.
169. Ve vztahu k **opakované námitce obžalovaného MUDr. D.R. ohledně vyloučení JUDr. Petra Jiráta, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze, z rozhodování o stížnosti jmenovaného proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 20. 9. 2012** s ohledem na neuplatnění námitek jmenovaného státního zástupce proti žádosti policie o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance MUDr. D.R. s datem 18. 7. 2012 (*čímž podle obžalovaného k této žádosti udělil policejnímu orgánu souhlas, „fakticky projevil předběžnou akceptaci zamýšleného usnesení policejního orgánu a navodil tak situaci, kdy policejní orgán měl k usnesení o zahájení trestního stíhání jeho souhlas*) Vrchní soud v Praze poznamenává, že ji nadále neshledává důvodnou a byť se týká skutků, ohledně nichž byl obžalovaný zproštěn obžaloby (*ad* 4, 6, 7, 8) považuje za nutné vyzdvihnout následující. Námitka se zjevně opírá o rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. 7 Tz 32/2013, podle něhož: „*Pokud policejní orgán konající vyšetřování v určité trestní věci již před zahájením trestního stíhání obviněného věděl od dozorujícího státního zástupce, že usnesení o zahájení trestního stíhání bude akceptováno, nemůže dozorující státní zástupce následně rozhodovat o stížnosti obviněného proti takovému usnesení. Na tom nic nemění ani skutečnost, že dozorující státní zástupce dal k trestnímu stíhání souhlas způsobem, který trestní řád neupravuje.*“ Případně i o rozsudek ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 4 Tz 17/2017, podle něhož „*Souhlas státního zástupce ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu může být i součástí přípisu, jímž státní zástupce prodloužil lhůtu ke skončení prověřování.*“ V obou případech shledal Nejvyšší soud porušení zákona v neprospěch obžalovaných, když o stížnostech obviněných rozhodl státní zástupce, který předtím vyslovil souhlas se zahájením jejich trestního stíhání. Dozorový státní zástupce nebyl příslušný rozhodnout o podaných stížnostech obviněných, neboť tyto měly být předloženy ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu (*druhá alternativa*) k rozhodnutí nadřízenému státnímu zastupitelství. Současně je třeba upozornit, že v prvním zmíněném případě došlo k „dohodě“ mezi státním zástupcem a policejním orgánem, zaznamenané písemně policejním orgánem a ve druhém z nich pak byl souhlas státního zástupce součástí přípisu, tj. v obou případech obsahuje spisový materiál písemně podchycené souhlasné stanovisko dozorujícího státního zástupce k trestnímu stíhání obviněných. V daném případě však součástí spisového materiálu taková skutečnost zaznamenaná není a nelze tedy dovozovat konkludentní úkon státního zástupce v tomto směru, jak činí obžalovaný. V této souvislosti Vrchní soud v Praze připomíná právní zásadu *Quod non est in actis, non est in mundo* (*Co není ve spise, není na světě*).
170. Další opakovaná procesní námitka obžalovaného MUDr. D.R. spočívá v **poukazu na jeho vynětí z pravomoci orgánů činných v trestním řízení v období před udělením souhlasu s jeho trestním stíháním Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky**. Tu je též třeba zcela jednoznačně odmítnout, a to s ohledem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2013, sp. zn. 3 Tcu 82/2013, který rozhodl o nevynětí jmenovaného z pravomoci orgánů činných v trestním řízení za dobu od 3. 11. 2011 do 6. 6. 2012, ohledně stíhaného jednání, na jehož argumentaci pro stručnost Vrchní soud v Praze plně odkazuje.
171. Pokud obžalovaná L.N. namítala **údajný tlak předsedy senátu na její doznání vyplývající z ústního odůvodnění napadeného rozsudku**, Vrchní soud v Praze tuto kategoricky odmítá,

neboť poslechem inkriminovaného záznamu CD ze dne 27. 6. 2018 (*odůvodnění rozsudku od času 1:38:26*) bylo zjištěno věcné konstatování předsedy senátu ohledně této obžalované, ale i obžalovaných Ing. P.D. a Ing. T.M., že výlučně absence jejich doznání znemožnila úvahy o možném ukládání trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby, eventuálně jako trestu podmíněného. Jde ve skutečnosti o pouhé zhodnocení jejího způsobu obhajoby ex post v souvislosti s úvahami o ukládání trestu s tím, že ze spisového materiálu nevyplývá jakýkoli tlak soudu na obžalovanou (*resp. ani na další spoluobžalované*), aby se ke stíhané trestné činnosti doznala.

172. V rámci přednesu odvolání dne 10. 6. 2019 podal obhájce obžalovaného MUDr. D.R. **návrh na odnětí věci Vrchnímu soudu v Praze a její příkazání Vrchnímu soudu v Olomouci podle § 25 tr. řádu**, který ve stručnosti odůvodnil tím, že s ohledem na způsob rozhodování Vrchního soudu v Praze ve věci obžalovaného MUDr. D.R., poměry u zmíněného soudu a nátlak výkonné moci na způsob rozhodování v této věci na soudce JUDr. Pavla Zelenku nelze očekávat, že by byla věc projednána a rozhodnuta nezávisle a nestranně. Fakticky se jednalo o zcela totožný návrh, který předtím podala manželka obžalovaného MUDr. E. R., jakožto zúčastněná osoba, jejíž odvolání však bylo dne 10. 6. 2019 podle § 253 odst. 1 tr. ř. před zahájením veřejného zasedání zamítnuto. V tomto kontextu také Vrchní soud v Praze k uvedenému návrhu obžalovaného přihlížel, kdy je zjevné, že se stal součástí obhajoby vedené obstrukčním způsobem tak, aby bylo zmařeno zahájení veřejného zasedání o projednání odvolání proti napadenému rozsudku (*viz též níže popsané okolnosti související s ustanovením kolizního opatrovníka nezł. D. R.*). Anž by tedy Vrchní soud v Praze jakkoli předjímal rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky o návrhu na delegaci, s ohledem na jeho vlastní rozhodovací praxi ve smyslu § 25 tr. řádu uzavírá, že důvody v návrhu uvedené musí být natolik důležité (*ž logiky věci i zcela konkrétní a podložené obsahem trestního spisu*), aby odůvodňovaly průlom do ústavní zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, vyjádřené v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (*srovnej obdobně rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Td 21/2017, 11 Td 21/2011*). Oproti tomu podaný návrh je souhrnem spekulací o jakémisi komplotu státních zástupců a soudců (sídlících v jedné budově), u nichž navíc z důvodu obav o svoji kariéru, případně kariérní postup hrozí, že budou rozhodovat tak, jak je naladěno veřejné mínění. K těmto otázkám se již Vrchní soud v Praze opakovaně vyjadřoval v rámci rozhodování o podjatosti soudců rozhodujících v této trestní věci (*viz usnesení ze dne 4. 6. 2019, sp. zn. 6 To 64/2018, ze dne 15. 2. 2018, 7. 2. 2018, sp. zn. 6 To 72/2017*) a dovoluje si vyjádřit názor, že tyto již dříve uvedené skutečnosti vylučující neobjektivitu a nestrannost při rozhodování soudu v přezkoumávané trestní věci (*ale i jiných mediálně sledovaných kauzách*) spadají i na ostatní soudce Vrchního soudu v Praze, vyjma těch, kteří již byli z rozhodování v této věci vyloučeni (*viz č. l. 27181 – JUDr. Martin Zelenka a JUDr. Michal Hodoušek*). Proto Vrchní soud v Praze přistoupil k projednání odvolání, aniž by odročil veřejné zasedání a návrh ve smyslu § 25 tr. řádu předložil k rozhodnutí Nejvyššímu soudu České republiky. Aplikovaný postup odvolacího soudu je rovněž dále odůvodněn potřebou ve věci pravomocně rozhodnout a dostat tak zásadě procesní ekonomie a rychlosti trestního řízení, kterou je v daném případě třeba vidět optikou rozsahu a jeho složitostí, jak po stránce hmotněprávní tak i procesní.

173. Dne 6. 6. 2019 bylo zdejšímu soudu doručeno usnesení Okresního soudu Praha – západ z téhož dne sp. zn. 29 Nc 1206/2018, kterým byl nezł. D. R. (*dále jen nezletilý*) ustanoven kolizní opatrovník pro zastupování nezletilého v tomto trestním řízení. Takto bylo rozhodnuto, aniž by se soud péče seznámil s obsahem odvolání nezletilého (jinak též syna obžalovaného MUDr. D.R.) a jeho matky v kontextu obhajoby obžalovaného, z nichž nevyplývá kolize mezi dítětem a rodiči, případně jedním z nich, ale naopak jejich koordinovanost, spolupráce a součinnost mající za cíl zproštění viny jmenovaného obžalovaného, resp. alespoň zmírnění jeho potrestání. Koordinovanost postupu členů rodiny pak vyplývá mimo jiné i ze shody těchto osob na konkrétní osobě advokáta, který byl nezletilému jako kolizní opatrovník na žádost obou rodičů a

se souhlasem nezletilého ustanoven. V řízení péče vedeném u Okresního soudu Praha-západ pod sp. zn. 29 Nc 1206/2018 pak nezletilý dnem 6. 6. 2019 advokáta, jenž mu byl pro trestní řízení ustanoven jako kolizní opatrovník, zplnomocnil. K dokreslení uvedených skutečností vedoucích odvolací soud k závěru, že primárním důvodem tohoto postupu nebylo zajištění obhajoby obžalovaného, ale šlo o součást obstrukcí, jež měly zabránit projednání odvolání proti napadenému rozsudku v nařízeném veřejném zasedání, Vrchní soud v Praze poznamenává, že součástí oznámení kolizního opatrovníka soudu byla žádost o prostudování spisu s dostatečným předstihem před konáním veřejného zasedání, jestliže tato žádost byla odvolacímu soudu doručena ve čtvrtek 6. 6. 2019 v 17,35 a veřejné zasedání mělo být zahájeno v pondělí 10. 6. 2019. Konečně kolizní opatrovník dne 10. 6. 2019 doručil odvolacímu soudu odvolání za nezletilého, a ačkoli mu soudem nahlédnutí do spisu umožněno nebylo, jeho obsahem byly informace, kterými mohl disponovat jen na základě spolupráce s obžalovaným a jeho obhájci. Pro úplnost je třeba konstatovat, že pro případ zjištění kolize mezi nezletilým a jeho rodiči, by sám Vrchní soud v Praze analogicky podle § 251 odst. 2, věta druhá tr. řádu, respektive Úmluvy o právech dítěte kolizního opatrovníka ustanovil. Z uvedeného důvodu tedy Vrchní soud v Praze v rámci odvolacího řízení nepřipustil účast jiným soudem ustanoveného kolizního opatrovníka. S ohledem na blízký příbuzenský vztah odvolatele a jmenovaného obžalovaného a s tím korespondující obsah odvolání nezletilého, z něhož je patrný jeho zájem na tom, aby byl obžalovaný MUDr. D.R. zproštěn obžaloby, i přes absenci konkretizace napadených výroků a veškerých vad rozsudku soudu I. stupně včetně navrhovaného výroku ve smyslu § 249 tr. řádu, Vrchní soud v Praze projednal odvolání nezletilého, a to v jeho nepřítomnosti, neboť přes řádné vyrozumění o konání veřejného zasedání se bez omluvy nedostavil. Jeho právo tak bylo ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu v potřebné míře respektováno. Nad rámec této argumentace Vrchní soud v Praze poznamenává, že citovaným rozhodnutím Okresního soudu Praha – západ o ustanovení kolizního opatrovníka nebyl vázán, neboť posouzení, zda je zde dána kolize mezi zájmy dítěte a rodiči, z nichž jeden z nich vystupuje ve věci jako obžalovaný, druhý z nich účastníkem řízení není (*viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 6. 2019 o zamítnutí odvolání MUDr. E. R. - matky nezletilého jako podané osobou neoprávněnou*), je plně v ingerenci trestního soudu. Důvodem je skutečnost, že se nejedná o právní otázku, při jejíchž posuzování orgány činné v trestním řízení postupují podle § 9 tr. řádu a v určitých případech jsou vázány pravomocnými rozhodnutími soudu či jiného státního orgánu. Jak uvedl Nejvyšší soud České republiky ve svém usnesení ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. 33 Cdo 4272/2009: „*Předběžnou (prejudiciální) otázkou je taková právní skutečnost (právo nebo právní poměr), jejíž existence nebo neexistence by měla vliv na rozhodnutí ve věci soudem projednávané a která sama může být předmětem řízení téhož nebo jiného soudu nebo jiného řízení; jde tedy o otázku, která se sice netýká předmětu řízení, avšak jejíž vyřešení za řízení je nezbytné pro rozhodnutí o předmětu řízení (o věci samé). Její řešení má ovšem platnost jen pro řízení, v níž ji bylo nutno k rozhodnutí věci řešit (k tomu srovnej např. rozhodnutí uveřejněné pod R 61/1965 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů, vydávané dříve Nejvyšším soudem).*“

174. V návaznosti na procesní stav věci se Vrchní soud v Praze znovu zabýval skutkovými zjištěními, učiněné soudem I. stupně s tím, že je třeba předeslat, že zásadní vliv na skutkové závěry má důkazní základna zúžená oproti rozhodování krajského soudu o shora zmíněné nepoužitelné odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu jakož i tzv. prostorové odposlechy a v tomto kontextu je třeba na skutkové závěry krajského soudu pohlížet. Z uvedených důvodů se Vrchní soud v Praze bude nadále zabývat výlučně body 1/ a 2/ napadeného rozsudku, jejichž spáchání obžalovanými bylo prokázáno a vzhledem k rozsahu odvolacích námitek jednotlivých obžalovaných a s ohledem na výsledek řízení, nebude uvádět námitky směřující proti vině ohledně bodů 3/- 8/ napadeného rozsudku, ohledně nichž bylo rozhodnuto zprošťujícím výrokem. Vrchní soud v Praze tedy uzavírá, že skutkové závěry krajského soudu lze považovat ohledně bodů 1/- 2/ za správná, až na objem finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie včetně zohlednění finální žádosti o financování ze dne 13. 4. 2012 s tím, že 85 % ceny bylo hrazeno z Regionálního operačního programu NUTS II Střední Čechy, tj. z prostředků Evropské

unie a 15 % z vlastních prostředků Středočeského kraje, výši předražení zakázky (*vše ohledně bodu 2/*) a vztahení následků trestné činnosti i na potencionální soutěžitele (*bod 1/, 2/*). Jinak správné skutkové závěry krajského soudu nacházejí oporu v provedených důkazech, které krajský soud řádně hodnotil jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a své závěry logicky a přesvědčivě rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, kde nejen podrobně citoval obsah provedených důkazů, ale také pečlivě a srozumitelně vysvětlil, které skutečnosti vzal na jejich základě za prokázané a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, tak jak mu to ukládá ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu. Podrobně, přesvědčivě a logicky se v této souvislosti vypořádal též s jednotlivými aspekty obhajoby obžalovaných, kterou lze na základě jím provedených důkazů považovat za spolehlivě vyvrácenou. Lze dodat, že odvolacímu soudu nepřisluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti pouze na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na podkladě před ním provedeného dokazování /*viz § 259 odst. 3 písm. a), písm. b) tr. řádu*/, což také učinil, jak vyplývá ze shora uvedeného v bodě 140. a z popisu skutku shora, a to ve smyslu zjištěných a výše specifikovaných vad. V dalších podrobnostech proto odvolací soud v tomto směru odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku. Pouze vzhledem k odvolacím námitkám obžalovaných Vrchní soud v Praze považuje za nutné znovu zrekapitulovat zásadní skutečnosti, které bez důvodných pochybností svědčí o jejich vině.

175. Ve vztahu k bodům 1/ i 2/ je zásadním nikoli však jediným důkazem (*jak bude rozvedeno dále*) výpověď obžalované Ing. I.S. jako spolupracující obviněné (*odvozená od podání vysvětlení svědka MUDr. L. G. ze dne 14. 10. 2011 – viz č. l. 3 a násl., který její osobu, společnost FISA i další pachatele – MUDr. D.R., MUDr. K. K., MUDr. P.K. konkretizoval jako údajné pachatele trestné činnosti související s výběrovým řízením na Zámek Buštěhrad s tím, že jmenovitě zmínil i společnost Konstruktiva Branko a. s. a spolupracovníka obžalovaného Ing. V.K. ze společnosti POHL a. s. Ing. Petra Pohla*), což logicky odůvodňuje negativní postoj všech dotčených spoluobžalovaných k jejímu obsahu. Vrchní soud v Praze se touto problematikou zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016 a na svých závěrech zde uvedených nadále setrvává, a to jak ohledně splnění podmínek pro postup podle § 178a tr. řádu tak i ve vztahu k hodnocení výpovědi této obžalované jako věrohodné. V této souvislosti odvolací soud znovu rekapituluje, že z obsahu výpovědi obžalované Ing. I.S. ze dne 18. 10. 2012, kdy souhlasila se svým označením spolupracující obviněné (*viz prohlášení učiněné před státním zástupcem na č. l. 6248 a násl.*) a její konfrontaci s předcházejícími výpověďmi (16. 5. 2012 odmítla vypovídat, 22. 6. 2012 popsala průběh veřejné zakázky „Gymnázium Hostivice“ v podstatných rysech, veřejnou zakázku „Zámek Buštěhrad“ *pak sice poměrně stručně, ale výstižně*) i s popisem stíhaných skutků je zřejmé, že se jednalo o doznání (*ale též usvědčení ostatních pachatelů*) úplné a bez výhrad /*byť na konci výsledku dne 18. 10. 2012 odmítla vypovídat na otázky obhájců s tím, že bude dále vypovídat v hlavním líčení, to vše však poté, kdy podala podrobnou výpověď ve smyslu § 178a odst. 1 písm. a), b) tr. řádu*/ včetně následného vysvětlení, proč se od určitého okamžiku rozhodla plně vypovídat a spolupracovat s policií (*neochota nechat na sobě nařčení, že byla hlavním organizátorem stíhané trestné činnosti – viz č. l. 26185*). Obsah její výpovědi, jež zachycuje podrobně jednání jednotlivých zúčastněných pachatelů včetně požadavku na úplatky, jejich výši i způsob předání artikulovaný obžalovanými MUDr. K. K. a MUDr. P. K. za součinnosti obžalovaného MUDr. D.R. v bodě 2) pak byl způsobilý významně přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny a obžalovaná splnila svůj závazek podat pravdivou výpověď o těchto skutečnostech jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem (*viz její výsledek v rámci hlavního líčení ve dnech 8. 8. 2013, 9. 8. 2013 a 12. 8. - 15. 8. 2013*). Destruktivní rozbor její výpovědi obsažený v odvoláních většiny obžalovaných je třeba jednoznačně odmítnout, a naopak připomenout její shodu s dalšími provedenými důkazy, takže nelze říci, že by se jednalo o osamocenou výpověď stojící proti verzi všech ostatních spoluobžalovaných. Konkrétně je třeba v této souvislosti poukázat na to, že

výpověď jmenované koresponduje v podstatných rysech *(byť vždy jen obledně určité části skutkového děje, který však ve svém souhrnu podává obraz o způsobu páchaní trestné činnosti v souladu s její výpovědí)* v bodě 1) s výpověďmi svědků V. K. *(pro obžalovanou Ing. I.S.fakturoval též v řádu desítek milionů korun práce, které nebyly nikdy provedeny, čímž doložil jí tvrzené „praní“ peněz na úplatky)*, Otakara Čmelinského *(podezřelé okolnosti odcizení losovacího zařízení užívaného v bodě I)*, ale i obžalovaného Ing. V.K. *(připouští, že obžalované MUDr. K.K.a Ing. I.S. se měly domlouvat na úpravě projektu na rekonstrukci gymnázia)*, v bodě 2) Ing. M. B. *(souvislosti s řízením na Buštěhradský zámek dostal svědek od nadřízeného do ruky dotazy uchazečů, u nichž byly rovnou zpracované i odpovědi pro něj neznámou osobou)*, Ing. V. P. *(mimo jiné uvedl, že obžalovaný MUDr. P. K., se kterým se dlouhodobě znali, se o výběrové řízení na rekonstrukci Zámku Buštěhrad zajímal ještě v době, kdy ani nedošlo k převodu vlastnického práva na Středočeský kraj a tvůrcem jednoho z rozpočtů na tuto rekonstrukci byl obžalovaný T.M.; obžalovaným MUDr. D. R. byl svědkovi obžalovaný MUDr. P.K., „přidělen“ jako osoba, s níž má spolupracovat ve věci rekonstrukce Zámku Buštěhrad, již „spoluřídila“ obžalovaná MUDr. K. K.; dále podle výpovědi tohoto svědka obžalovaný MUDr. P.K.požadoval, aby vznikly kontrolní rozpočty na projektové práce, kdy jmenovaný požadoval při předložení levnějšího rozpočtu jeho navýšení na původně plánovanou částku ve výši kolem 200 mil. Kč s tím, že o „mimorozpočtových výdajích“ budou rozhodovat obžalovaní MUDr. P.K.a MUDr. D.R.; když byl svědek odkázán na MUDr. K. K. jako osobu řídící předmětný projekt, inicioval své setkání s obžalovaným MUDr. D. R., aby došlo k vyjasnění situace ohledně této zakázky)*, Ing. P. N. *(potvrdil, že tvůrcem rozpočtu 9/2011 byl obžalovaný Ing. T.M. a že Ing. Vladislav Procházka ze společnosti ARLA s.r.o. mu fakticky přidělil obžalovaného Ing. T.M. ze společnosti Konstruktiva Branko, a.s. jako člověka, který má na starosti zpracování rozpočtu stavby, se jmenovaným byl svědek na ROP Střední Čechy na několika konzultacích a obžalovaný Ing. T.M. se představil jako člověk na tuto práci doporučený krajským úřadem)*, Ing. Michala Soukupa *(potvrdil za společnost AVERS s. r. o., že byli v souvislosti s rekonstrukcí buštěhradského zámku osloveni několika společnostmi se žádostí o poskytnutí chybějící kvalifikace, cenová nabídka pro společnost Konstruktiva Branko byla nejvýhodnější, kdy svědek uvedl, že tuto společnost se rozhodli v daném případě preferovat; současně připustil, že obžalovaný Ing. T.M. mohl být „nějak nápomocen při tvorbě ceny pro ty ostatní“)*, Ing. Jaroslava Felixe *(mimo jiné uvedl, že počátkem roku 2011 – pozn. soudu: tj. před zveřejněním zakázky na centrální adrese - si u něj obžalovaný Ing. T.M. zadal zpracování nejprve studie a posléze projektu týkajícího se Zámku Buštěhrad)*, J. K. *(jako jednatel společnosti Alpine energie Česko s.r.o. potvrdil, že mu byla společností Konstruktiva Branko, a. s. nabídnuta spolupráce na vzduchotechnice pro Zámek Buštěhrad již na podzim 2010 – pozn. soudu: před zveřejněním zakázky na centrální adrese; obdobné plyne i z výpovědi svědků Ing. V. S., D. K.), Ing. J. P. (z jeho výpovědi ve vztahům ke kontrolním mechanismům ROP vyplynulo, že fakticky pokrývaly zejména formální náležitosti předložených materiálů a pozdějších aktivit zadavatele jako nediskriminující kvalifikačních předpoklady, přiměřenost cen, skutečné pozdější provedení předmětného díla dle projektu apod., v žádném případě však nemohly odhalit, zda kontrolované řízení bylo ve prospěch některého soutěžitele zmanipulované)*, Ing. M. K. *(potvrdil, že konzultace týkající se projektové dokumentace rekonstrukce Buštěhradského zámku se účastnil také obžalovaný Ing. T.M., a to za žadatele – poznámka soudu: tj. za Krajský úřad Středočeského kraje, přestože ve skutečnosti byl ze společnosti Konstruktiva Branko, a. s., tj. ze společnosti - soutěžitele, která následně ve zmanipulovaném řízení zvítězila a která byla prostřednictvím jmenovaného obžalovaného tvůrcem konzultovaného rozpočtu)*, Ing. Vladimíra Bäumela *(uvedl v souvislosti s kontrolou ROP, že bylo poměrně neobvyklé přesné stanovení předpokládané hodnoty rekonstrukce Zámku Buštěhrad a nastavení požadavků na restaurátorské práce s tím, že s takovou požadovanou výší restaurátorských prací v rámci kvalifikace uchazečů se i přes velké zkušenosti dosud nesetkal; jelikož neměl k dispozici požadovaný výkaz výměr, nemohl reagovat razantněji a mohl připomínku do kontrolní zprávy formulovat pouze jako doporučení)*, Zdeňka Fučíka *(potvrdil, že v rámci rekonstrukce Zámku Buštěhrad poskytovali subdodávku více subjektům, společnosti HOCHTIEF CZ a.s. ji však poskytnout odmítli, což svědek nedokázal logicky vysvětlit)*, a dále též s obsahem diářů obžalovaných L.N. (ad 1/) a v bodě 2/ MUDr. P.K. a Ing. P.D. a v bodě 2/ dále s listinou nalezenou při prohlídce nebytových prostor užívaných společností FISA na adrese Ve Smečkách 117, Slaný *(neoficiální verze výzvy k podání žádosti o účast a prokázání splnění kvalifikace s úpravami)*, znalecky zkoumanými listinami – položkovým rozpočty s ručními poznámkami obžalovaných MUDr. K.K. a Ing. P.D. nalezenými při domovní prohlídce

bydliště obžalované MUDr. K.K., sdělením ROP Střední Čechy ze dne 27. 6. 2011 ohledně nepřiměřenosti a nesplnitelnosti požadavků na uchazeče o zakázku. Pro věrohodnost výpovědi obžalované Ing. I.S. v neposlední řadě svědčí i to, že pro rekonstrukci Zámku Buštěhrad byly vypracovány postupně tři rozpočty, přičemž ve dvou z nich (1. a 3.) bylo zjevně manipulováno s nákladovými položkami tak, aby mohly být v maximální možné míře čerpány prostředky kraje i Evropské unie na tuto zakázku vyčleněné, což jiným než nelegálním postupem při výběrovém řízení na tuto zakázku nelze vysvětlit. Její výpověď ohledně předpokládaného ušetření na subdodávkách, což mělo posloužit k vygenerování prostředků na úplatky, pak plně koresponduje např. s výpovědí svědka Mgr. Maršálka z ROP Střední Čechy. Odhlédnout nelze ani od takřka totožného *modu operandi*, který je společný oběma prokázaným skutkům. Proto tedy ani skutečnost, že v určitých směrech se obžalovaná Ing. I.S. dopouští nepřesností (*viz např. časové údaje, počet osob, které se setkaly apod.*) či něco neví, neznačí nevěrohodnost jmenované. S ohledem na rozsah trestné činnosti, do níž je zapojena (*viz i její odsouzení pro pokračující útoky téže trestné činnosti rozsudkem Městského soudu v Praze*), její průběh, kdy lze konstatovat intenzivní kontakt zapojených osob v inkriminované době ve smyslu „stále se něco řešilo“, i stres, kterému je jako jediná doznávající se osoba z celé organizované skupiny, vystavena, je logické, že si nepamatuje marginální podrobnosti, které navíc nejsou ani pro posouzení viny obžalovaných, rozhodné. Pokud bylo obžalovaným MUDr. D. R. poukazováno na výpověď obžalované Ing. I.S. v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 57 T 10/2014, což mělo také dokládat její nevěrohodnost, je třeba k tomu uvést, že se jednalo o dvě samostatná řízení, obžalovaná měla právo rozhodnout, jaký způsob obhajoby zvolí, takže vzájemná konfrontace obou jejích výpovědí je z hlediska posouzení věrohodnosti v každém řízení samostatně zcela irelevantní. V tomto kontextu Vrchní soud v Praze hodnotí odvolací námitky obžalovaného Ing. V.K. ohledně toho, že nemohl ovlivnit předmětnou zakázku, neboť nebyl zadavatelem a že podmínky zadávacího řízení nebyly nastaveny výhodně pro společnost Pohl, stejně jako odvolací námitky obžalovaných MUDr. K.K. a MUDr. P.K. v tom směru, že nemohli nikoho zvýhodnit, s losováním neměli nic společného, neznali obžalovaného Ing. V. K. ani svědka Ing. O. Č. a taktéž i obžalované L.N. o tom, že nevěděla o posuzované trestné činnosti, v důsledku čehož se na ní nemohla podílet. Konkrétní podíl jmenovaných obžalovaných na trestné činnosti z výpovědi obžalované Ing. I.S. podporované shora uvedenými důkazy zcela jednoznačně vyplývá s tím, že nebylo nutné, aby se všichni obžalovaní vzájemně znali, naopak to svědčí pro sofistikovanost trestné činnosti, která takto zůstávala lépe skrytá, a při jejím odhalení bylo možno spoléhat na komplikovanost rozkrýví celé sítě pachatelů. Jak sama obžalovaná Ing. I.S. uvedla, byla tzv. „styčným důstojníkem“ mezi stranou zadavatele a administrátora veřejných zakázek a stranou uchazečů o ně, neboť znala obžalované K., L. N. (*kterí se znali s obžalovaným MUDr. D. R.*), současně pak také Ing. V. K. a Ing. P. D., který byl nadřízeným Ing. T. M. V tomto směru tedy lze částečně přisvědčit zmíněným odvolacím námitkám obžalovaných, avšak nikoli v tom směru, že by je jejich vzájemná neznalost vyvíňovala ze spáchání posuzované trestné činnosti.

176. Pro úplnost ve vztahu ke skutkovým zjištěním považuje Vrchní soud v Praze za nutné poukázat na to, že jedinou osobou, která není usvědčována výpovědí obžalované Ing. I.S., je obžalovaný Ing. T.M.. Přesto i v jeho případě je jeho účast na spáchání trestné činnosti v bodě 2/ spolehlivě prokázána, a to výpověďmi svědků xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Námitka obžalovaného Ing. T.M. v tom smyslu, že se nepodílel na tvorbě zadávací dokumentace v případě rekonstrukce Zámku Buštěhrad, je tedy uvedenými důkazy jednoznačně vyvrácena.
177. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním spočívala další opakovaná odvolací námitka obžalovaných MUDr. K. a P.K., L.N. a Ing. P.D. v kritice nedostatečného popisu skutku, ať již v usnesení o zahájení trestního stíhání, tak přímo v napadeném rozsudku, což je třeba jednoznačně odmítnout, neboť v obou případech popis skutku obsahuje zcela konkrétní skutečnosti vylučující možnou záměnu skutku za jiný včetně podílu jednotlivých obžalovaných na jeho spáchání (*viz § 160 odst. 1*

tr. řádu a § 120 odst. 3 tr. řádu). V tomto směru je možno odkázat na usnesení o zahájení trestního stíhání na č. l. 43 a násl. a 58 a násl., 150 a násl., 157 a násl., 166 a násl., 210 a násl., 226 a násl., 242 a násl. a napadený rozsudek. Pokud jde o údajnou absenci popisu výhodnějších podmínek pro předem vybraného vítěze, jak namítal obžalovaný Ing. P.D., jde podle napadeného rozsudku konkrétně o *umožnění podílet se na stanovení rozsahu veřejné zakázky případně též technické specifikaci požadovaných dodávek v rámci veřejné zakázky, získání kontaktu na zástupce pořadatele zadávacího řízení, umožnění podílet se na tvorbě zadávací dokumentace*, což zprostředkovávala mimo jiné včetně *poskytování informací o průběhu zadávacího řízení a zajištění výběru předem domluvených uchazečů tam, kde k omezení účastníků docházelo losem* po dohodě s obžalovanými MUDr. K. K. a MUDr. P. K. obžalovaná L. N. Ohledně popisu skutku ve vztahu k trestnému činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku Vrchní soud v Praze poznamenává, že se neztotožňuje s názorem obžalovaného Ing. P.D., že napadený rozsudek obsahuje nedostatečný popis nepravdivých údajů, jež byly podkladem pro nesprávné použití finančních prostředků z unijních rozpočtů. Jak bude podrobněji odůvodněno v rámci rozboru právní kvalifikace skutku, nepravdivost údajů spočívala v daném případě v předstírání řádného průběhu zadávacího řízení veřejné zakázky, tj. nepravdivé byly veškeré podklady a údaje ohledně celé od počátku zmanipulované veřejné zakázky v bodě 2/, takže skutkové okolnosti zde obsažené ke způsobu této manipulace a z ní vzešlého vítěze veřejné zakázky je třeba vztáhnout i na tento trestný čin.

178. Obžalovaní se opakovaně též kriticky vyjadřovali k závěrům znaleckého posudku znaleckého ústavu ÚRS (*dále jen ÚRS*) zejména ohledně použité metodiky v souvislosti s určením zisku zakázky Rekonstrukce Zámku Buštěhrad (*argumentace, že výše škody je určena na základě cenové soustavy ÚRS, i když dokumentace je v cenové soustavě RTS*) a namítali neoprávněnou manipulaci jednotlivými položkami rozpočtu ze strany znalců. Vrchní soud v Praze se však s těmito námitkami z většiny neztotožňuje, a to z následujících důvodů. Primárně je třeba vidět, jak na to již upozornil soud I. stupně, že i přes uvedenou námitku se znalecké posudky ÚRS a Bohemia Expert (*využívající metodiku RTS*), kterými byl v řízení řádně proveden důkaz, pokud jde o obvyklou cenu rekonstrukčních prací Zámku Buštěhrad, téměř shodují (*viz ÚRS – 165.397.546 Kč bez DPH, Bohemia Expert – 166.237.522 Kč bez DPH*), výrazná shoda panuje i co do porovnání s kontrolním rozpočtem Ing. Švarcové (*cca 161 mil. Kč*). Předražení díla zjištěné znalci (*škoda pro Středočeský kraj*) pak při zohlednění ceny obsažené ve smlouvě o dílo (178.932.974 Kč bez DPH, tj. cca 213 mil. Kč vč. DPH) a zisku ve výši 7,12%, z něhož znalci vycházeli, představuje 13.535.427 Kč bez DPH (*poznámka soudu: správně 428 místo 427*), tj. 16.242.512 Kč včetně DPH, což výrazně ve prospěch obžalovaných zapadá do důkazního rámce, kdy bylo bez pochyb prokázáno, že obžalovaní se předem dohodli na navýšení rozpočtu díla o 24 mil. Kč, což byla částka na úplatky zakomponovaná do nabídkové a vítězné ceny společnosti Konstruktiva Branko. Z uvedeného je zřejmé, že tato společnost byla schopna rekonstrukci provést ještě levněji, než uvedli znalci, neboť byla schopna ušetřit na subdodávkách, což opět odpovídá provedenímu dokazování. Jinak by totiž (*pokud by stavěla za ceny vyplývající ze znaleckých posudků*), nemohla dostat plné výši slíbeného úplatku, jak nakonec obžalovaní opakovaně namítali. Vrchní soud v Praze však na základě provedeního dokazování dospěl k závěru, že je třeba korigovat znalecké závěry ve prospěch obžalovaných a vzít v potaz nejvyšší možnou míru optimálního zisku dosahovaného ve stavebnictví v inkriminované době, což ve prospěch obžalovaných ovlivňuje míru předražení předmětné veřejné zakázky. Ten podle odborné literatury (*viz bakalářská práce Analýza nákladů stavební zakázky autorky Soni Rudecké na Vysokém učení technickém v Brně, Fakultě stavební, 2013*) činil 15 %. Jednoduchou matematickou operací, kdy od obvyklé ceny stanovené ÚRS (165.397.546 Kč) odečetl znalci zvažovaný zisk ve výši 7,12 % a poté přičetl zisk 15 %, stanovil odvolací soud předražení této veřejné zakázky ve výši 2.268.547 Kč bez DPH. V tomto směru také upravil popis skutku v bodě 2/. Oproti tomu znalecké závěry ohledně neoprávněného zisku společnosti Konstruktiva Branko, který byl stanoven jako nejmenší možný jednak proto, že ÚRS vůbec nezohledňoval ve svých závěrech položku interiérů, ale i s přihlédnutím k výpočtu zisku, který vycházel ze 7,12 %, ačkoli podle odborné literatury činil optimální zisk ve stavebnictví

v inkriminované době 10 – 15 % (viz shora citovaná bakalářská práce), resp. podle Českých stavebních standardů (portál RTS) aktualizovaných 18. 3. 2008 měl zisk z celkové ceny ve stavebnictví představovat cca 7-9 %. Z uvedeného je zřejmé, že ačkoli jsou ceny dle ÚRS metodiky skutečně obvykle vyšší než dle metodiky RTS (viz např. *Diplomová práce Bc. Petra Zieglera Optimální cena stavby jako odraz cenové kalkulace, VUT v Brně, fakulta stavební, Ústav stavební ekonomiky a řízení, která stanoví tento rozdíl na 11%*), v daném případě znalecký posudek ÚRS Praha postupoval zcela ve prospěch obžalovaných, když počítal se 7,12 % zisku, tj. se ziskem na jeho téměř samé spodní hranici, z níž nevychází ani software RTS (viz již výše uvedená diplomová práce Bc. Petra Zieglera, která zmiňuje 9% zisk užívaný softwarem RTS). Souhrnně pak Vrchní soud v Praze připomíná, že pokud jde o zisk ze zakázky, musí být od odměny zhotovitele odečteny jeho náklady na realizaci zakázky (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2016 sp. zn. 5 Tdo 1475/2015). Vrchní soud v Praze však k tomu ještě dodává, že prostý odpočet nákladů, tj. včetně subdodávek (bez stanovení jejich obvyklé ceny) je možný v případě, že již k realizaci zakázky došlo a jednáním pachateli nedochází k manipulaci na straně nákladů, ale „pouze“ k manipulaci výsledku zadávacího řízení, tj. např. dopředu je vybrán vítěz, avšak nedochází k manipulaci s cenou díla (tj. jeho rozpočtem); pokud však k realizaci zakázky nebylo přistoupeno a k manipulaci s cenou díla dochází (např. aby mohlo být čerpáno co nejvíce prostředků, které má zadavatel na úhradu ceny k dispozici) tak jako v daném případě, musí být předmětem znaleckého zkoumání i náklady na realizaci díla, jež pak díky jejich odpočtu od odměny zhotovitele za dílo, mají vliv na výsledný zisk zhotovitele; k tomu také v daném případě došlo, když znalci vycházeli při stanovení obvyklé ceny díla i z nákladů zhotovitele na dílo, jak vyplývá z jejich znaleckého posudku včetně výsledku zpracovatelů při hlavním líčení (viz č. l. 9182). Námitka obžalovaného Ing. T.M. v uvedeném směru je tedy zcela irelevantní. Pokud znalci v této souvislosti změnili rozpočtovou položku – omítky, jak bylo obžalovanými opakovaně namítáno, bylo to proto, že její tloušťky neodpovídaly výkazu výměr, za který odpovídá projektant. Celkově však znalci ÚRS převzali výkaz výměr obecně, tj. množství u jednotlivých položek ponechali a řešili jen jednotkové ceny. Nakonec ani obžalovaný MUDr. D. R. opakovaně zmiňovaný znalec znaleckého ústavu Bohemia Experts Ing. Martin Plotek neměl zásadní námitky k závěrům ÚRS ohledně zakázky Zámek Buštěhrad, když při hlavním líčení dne 19. 2. 2015 (viz č. l. 30589 a násl.) zmínil, že některé položky RTS jsou dražší než ÚRS a naopak, ale ve výsledku nejsou velké rozdíly v celkové cenové hladině (č. l. 30952). Dále zmínil, že sami měli k dispozici papírovou i digitální projektovou dokumentaci výkazu výměr, objekt si prošli, výkazy výměr poměřovali s projektovou dokumentací a objevili chybějící práce za 600 tisíc Kč (č. l. 30596). S ohledem na celkovou zjištěnou škodu spočívající jednak v předpokládaném zisku společnosti Konstruktiva Branko a jednak v předražení díla pro Středočeský kraj dospěl odvolací soud k závěru, že se jedná o částku marginální, bez vlivu na posouzení viny a trestu obžalovaných, a proto ji ve svém rozhodnutí nerefletoval.

179. Komplexně pak k odvoláním obžalovaných (zejména MUDr. D.R., MUDr. K.K., MUDr. P.K.) Vrchní soud v Praze podotýká, že jejich argumentace ve svém souhrnu fakticky popisuje, jak by mělo výběrové řízení probíhat podle zákona. V daném případě však bylo vše od počátku ilegální, takže poukaz na zákonné postupy je zcela v rozporu s prokázaným skutkovým dějem, resp. jde zcela proti němu; ani skutečnost, že kvalifikační požadavky odpovídaly běžným standardům výběrových řízení, jak o tom vypovídali zaměstnanci ROP Střední Čechy, kteří prováděli kontrolu zadávacích řízení, nevylučuje trestněprávní jednání obžalovaných založené na dohodě zajistit konkrétní společnosti ve výběrovém řízení, které navenek vypadá jako řádně nastavené, „vítězství“ a znemožnit tak, případně ztížit osobě zvenčí ve výběrovém řízení uspět. S ohledem na prokázané (z logiky věci vyplývající) skryté jednání pachatelů je pak vyloučeno tuto nezákonnou manipulaci s výběrovým řízením běžnými kontrolními mechanismy (obžalovaným, případně alespoň některým z nich navíc dostatečně známými) odhalit. Jak již správně konstatoval krajský soud, zmíněná kontrola veřejných zakázek totiž sleduje formální náležitosti vyplývající ze zákona o zadávání veřejných zakázek a ty splněny byly (byť až po určitých úpravách na základě upozornění ROP v případě bodu 2/).

180. **Obžalovaní ve svých odvoláních také vyjádřili výhrady i k právnímu posouzení skutku.** Předně znovu namítali neúčinnost ustanovení § 256 tr. zákoníku vzhledem k rozdílnému znění tohoto ustanovení při vyhlášení („*zjednat výhodu*“) a při jeho publikaci („*sjednat výhodu*“). Jak již Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 17. 10. 2016, sp. zn. 6 To 106/2015 uvedl, je skutečně pravdou, že k této tiskové chybě došlo a byla opravena až s účinností od 17. 9. 2015 sdělením Ministerstva vnitra (*podrobněji viz níže*). S ohledem na znění § 2 odst. 2 ve spojení s § 11 zák. č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, v aktuálním znění (*dále jen zák. o Sb. zákonů*), které předpokládá opravu tiskové chyby právního předpisu (*tj. rozdíl mezi textem právního předpisu předaným k vyhlášení a vyhlášeným textem takového předpisu*) sdělením Ministerstva vnitra, jež se vyhlásí v nejbližší částce Sbírky zákonů, nelze mít za to, že by do příslušné opravy bylo ustanovení § 256 tr. zákoníku neúčinné, jak dovozují někteří z obžalovaných. Naopak výkladem citovaných ustanovení zákona o Sbírce zákonů lze dospět k závěru, že se s těmito chybami a priori počítá (*chyba je běžnou součástí jakékoliv aktivity jinak vázané na daná pravidla*) a dokud k opravě chyby v právním předpisu nedojde sdělením Ministerstva vnitra, je třeba ve všech případech vycházet ze znění při vyhlášení zákona, v daném případě z dikce § 256 tr. zákoníku jako „*zjednání výhody*“ (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2015 sp. zn. 5 Tdo 66/2015*). Vzhledem k tomu, že odvolání v neprospěch (*části*) obžalovaných bylo státním zástupcem podáno pouze do výroku o trestu, nebyl Vrchní soud v Praze oprávněn ohledně obžalovaných, u nichž odvolání v neprospěch podáno nebylo (*Ing. I.S., Ing. P.D., Ing. V.K., Ing. M.J. a MUDr. J.Ř.*), změnit napadený rozsudek ohledně dikce „*zjednání výhody*“ (*širší pojem než „sjednání“*), neboť to vylučuje zákaze reformationis in peius (*viz § 259 odst. 4 tr. řádu*), a to i přesto, že znění § 256 odst. 1 tr. zákoníku vyhlášené ve Sbírce zákonů v době rozhodování soudů nižších stupňů bylo v rozporu se zněním schváleným v rámci legislativního procesu Parlamentem České republiky. V případě obžalovaných MUDr. K.K., MUDr. P.K., L.N., Ing. T.M. a MUDr. J.H. bylo podáno odvolání v jejich neprospěch výlučně do výroku o trestu, takže zde brání uvedené změně u tohoto trestného činu skutečnost, že by neměla vliv na ukládaný trest (*viz § 254 odst. 1 věta druhá tr. řádu*). Pouze v případě obžalovaného MUDr. D.R., u něhož tato právní kvalifikace byla shledána až odvolacím soudem, vycházel tento z dikce zjednání výhody v intencích shora uvedené argumentace (*viz níže u hodnocení právní kvalifikace*).
181. Další odvolací námitkou vztahující se k této právní kvalifikaci v návaznosti na již dříve vyslovený názor odvolacího soudu je skutečnost, že trestnost činu je třeba vztahovat na konkrétní a nikoli potencionální uchazeče o veřejnou zakázku. Konkrétně k tomu Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 17. 10. 2016 uvedl, že je třeba přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaných, že tzv. úkor jiných soutěžitelů je možno zvažovat pouze ve vztahu ke konkrétním nikoli potencionálním subjektům. Ustanovení § 256 tr. zákoníku (*stejně jako § 257 a § 258*), chrání zájem na řádném a zákonném provedení jakékoli veřejné soutěže, zadání veřejné zakázky nebo jakékoli veřejné dražby, zejména zájem na dodržování stanoveného postupu za rovných podmínek pro jejich účastníky (*soutěžitele*). Soutěžitelem je pak ten, kdo ve stanovené lhůtě v podmínkách soutěže předložil návrh do soutěže vyhovující i všem ostatním jejím uveřejněným podmínkám, přičemž od podmínek soutěže se návrh může odchýlit jen v rozsahu, který podmínky soutěže připouštěly (*k tomu blíže viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II, 1. vydání, Praha. C. H. Beck, 2010, s. 2384 a 2386 – 2387*). Z uvedeného je zřejmé, že jmenovaného trestného činu se může pachatel dopustit pouze vůči zcela konkrétnímu subjektu, který se dané soutěže již účastní, nikoli vůči nespécifikovanému okruhu subjektů, kteří se (*byť např. i z důvodů případných nezákonností provádějících dané zadávací řízení*) do konkrétní soutěže nepřihlásili. V daném případě pak v bodě 1/ bylo prokázáno, že se o veřejnou zakázku se ucházelo konkrétních 16 subjektů, jejichž množství bylo již na základě trestného jednání pachatelů losem zúženo na 5 subjektů předem domluvených a jednajících ve vzájemné shodě. V případě bodu 2/ pak díky změně důkazní situace nebylo možno prokázat, že všichni uchazeči jednali od počátku ve vzájemné shodě, prokázáno bylo pouze to, že předem domluveným vítězem byla společnost Konstruktiva Branko. Je tedy zřejmé, že v obou případech došlo k poškození určitého počtu soutěžitelů na úkor předem domluveného vítěze, takže v tomto

smyslu odvolací soud upravit popis skutku.

182. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném a zákonném provedení veřejné soutěže, zadání veřejné zakázky nebo veřejné dražby, tedy zájem na dodržování stanoveného postupu za rovných podmínek pro jejich účastníky. V tomto smyslu je tedy třeba kategoricky odmítnout (*až kuriózní*) námitku obžalované L.N., že se soutěžitelé mohli podílet na tvorbě zadávací dokumentace, neboť to zákon nezakazuje a pokud se někdo ze soutěžitelů na tomto podílel, tak neměl vůči ostatním neoprávněnou výhodu, pro zásadní rozpor se zásadou transparentnosti a rovnosti ve smyslu § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách s tím, že se jedná ve skutečnosti o jedno z typických jednání naplňujících znaky trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku. Již ze samotného významu slov *zadávací dokumentace* vyplývá, že se jedná o *podklady, které má vypracovat a předložit zadavatel*.
183. Jedná se o trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 tr. zákoníku), přičemž postačí úmysl nepřímý /§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku/. Pachatelem může být kterákoli trestně odpovědná fyzická nebo právnická osoba. *Předností* je myšleno jakékoli zvýhodnění některého dodavatele, soutěžitele nebo některého z účastníků veřejné dražby, pokud jde o časový předstih. *Výhodnějšími podmínkami* se rozumí jakékoli jiné podmínky, které zvýhodňují některého dodavatele, soutěžitele nebo účastníka před ostatními. K úmyslnému zavinění u tohoto trestného činu navíc přistupuje ještě úmysl způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch (*tzv. úmysl přesahující objektivní stránku trestného činu, druhý úmysl či dolus coloratus*), přičemž ke způsobení škody ani k opatření prospěchu nemusí dojít. Prospěch přitom může mít jak sám pachatel, tak i kdokoliv jiný. V posuzovaném případě obžalování úmyslně ovlivňovali proces zadávání veřejných zakázek (*v bodě 1/MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. I. S. a Ing. V. K. a v bodě 2/ MUDr. K. K., MUDr. P. K., L. N., Ing. I. S., Ing. P. D., Ing. T. M. a MUDr. D.R.*) takovým způsobem, aby veřejnou zakázku získala předem určená obchodní společnost, které zjednali (*sjednali*) přednost před jinými uchazeči o veřejnou zakázku, neboť o okruhu účastníků v užším řízení (*pouze v bodě 1/*) i o vítězi zadávacího řízení bylo předem rozhodnuto. Tímto jednáním obžalování způsobili, že provedené úkony zadavatele veřejné zakázky byly úkony diskriminačními a netransparentními, tedy v rozporu s ustanovením § 6 tehdy účinného zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Úmysl způsobit jinému škodu a opatřit sobě nebo jinému prospěch vyplývá přímo z jejich jednání. Získání veřejné zakázky je totiž vždy pro dodavatele majetkovým přínosem, neboť veřejná zakázka je úplatná a dodavatel za ni obdrží plnění, v němž je zakomponován podnikatelský zisk, resp. i další výhody typu upevnění postavení na trhu, získání nových kontaktů apod. Škoda naopak vznikne v majetkové sféře toho uchazeče o veřejnou zakázku, který byl zmanipulovaným zadávacím řízením vyloučen z regulérní soutěže, případně v majetkové sféře zadavatele, pokud dojde k předražení zakázky. Okolnostmi naplňujícími kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu zjednání (*sjednání*) výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu k základní skutkové podstatě vymezené v odst. 1 citovaného zákonného ustanovení, jsou a) spáchání činu v pozici člena hodnotící komise, vyhlášovatele nebo pořadatele veřejné soutěže nebo veřejné dražby, licitátora nebo člena organizované skupiny, b) způsobení značné škody, c) získání pro sebe nebo pro jiného značného prospěchu. Organizovanou skupinou se podle judikatury rozumí sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen ojedinělý, jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, ale postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel. Tomu, aby pachatel spáchal trestný čin jako člen organizované skupiny, nebrání skutečnost, že se nepodařilo zjistit totožnost všech členů organizované skupiny. Postačí totiž, pokud bylo zjištěno, že mezi

nejméně třemi osobami reálně existujícími a vzájemně spolupracujícími došlo k určité součinnosti na realizování trestné činnosti, která vykazuje takovou míru plánovitosti jejího průběhu a tomu odpovídající koordinaci úkolů jednotlivých osob, že tyto okolnosti zvyšují pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu (*viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 940/2010 ze dne 12. 8. 2010*). Odstavec 3 citovaného ustanovení pak postihuje žádost pachatele, přijetí nebo získání slibu majetkového či jiného prospěchu v souvislosti se zjednáním výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě. Ještě přísněji je pak postihováno shodné jednání spáchané úřední osobou (*viz § 256 odst. 4 tr. zákoníku*).

184. V posuzovaném případě vpředu konkretizovaní obžalovaní u každé jednotlivé zakázky tvořili organizovanou skupinu a byli si vědomi, resp. byli minimálně srozuměni s účastí na sofistikované, skryté, dobře organizované trestné činnosti více osob, které plní jednotlivé úkoly na základě určité dělby úkolů odpovídajících jejich postavení, resp. pracovnímu zařazení tak, aby konkrétní veřejné zakázky získaly předem vybrané obchodní subjekty, které za tuto službu poskytly, resp. přislíbily poskytnout úplatky ve formě předem dohodného finančního plnění. Obžalovaná L.N. se pak činu dopustila v obou případech i jako pořadatel veřejné soutěže. Značnou škodou ve smyslu § 256 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se ve smyslu § 138 tr. zákoníku rozumí škoda ve výši nejméně 500 000 Kč. V případě bodů 1/, 2/ vznikla škoda v podobě zisku (*prospěchu*) předem vybraných vítězů, a to společnosti POHL cz a. s. ve výši nejméně 296 302 Kč a společnosti Konstruktiva Branko ve výši nejméně 9 410 758 Kč a v bodě 2/ navíc vznikla škoda předražením pro Středočeský kraj ve výši nejméně 2 268 547 Kč, takže u všech obžalovaných byl znak způsobení škody značné, resp. získání značného prospěchu pro jiného naplněn. V případě obžalovaných MUDr. K.K., MUDr. P.K. a L.N. pak byl naplněn i kvalifikační znak žádosti a přijetí majetkového prospěchu v podobě úplatků, které u každého z nich přesahovaly 500 000 Kč ve smyslu § 256 odst. 3 tr. zákoníku a v případě obžalovaného MUDr. D.R. shodný znak, avšak v pozici úřední osoby ve smyslu § 256 odst. 4 tr. zákoníku, neboť v inkriminované době byl hejtmánem /*viz § 127 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku*/. U všech obžalovaných proto byly naplněny shora specifikované zákonné znaky skutkové podstaty zločinu zjednání (*sjednání*) výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku, v bodě 1/jako trestného činu dokonatého, v bodě 2/ spáchaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (*pozn. soudu: v případě obžalovaného MUDr. D.R. v právní větě ne zcela správně vyjádřeném*).
185. Odvolací námitky se týkaly i trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku, který spočívá v jednání pachatele v základní skutkové podstatě podle odst. 1 v uvedení, použití nebo předložení nepravdivých, nesprávných nebo neúplných dokladů nebo v tom, že pachatel v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo takové doklady nebo údaje zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu. V tomto případě je v podstatě již účastenství ve formě pomoci kriminalizováno jako dokonatý trestný čin. Konkrétně se jednalo o namítanou nemožnost naplnění znaků trestného činu podle § 260 tr. zákoníku, neboť zde uvedený subjekt (*Evropské společenství*) v rozhodné době neexistoval. K tomu se již odvolací soud vyjádřil v předchozím rozhodnutí a na svých závěrech setrvává. Pro přehlednost znovu uvádí, že obžalovaní byli uznáni vinnými jmenovaným trestným činem ve znění reflektujícím skutečnost, že od 1. 12. 2009 se právní nástupkyní Evropských společenství (*jež tvořila tzv. první /komunitární/ pilíř Evropské unie*) stala Evropská unie (čl. 1 odst. 3 smlouvy o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy), a tato změna byla také promítnuta do terminologie užívané v § 260 tr. zákoníku. Souhrnně tedy Vrchní soud v Praze k této problematice uvádí, že není pravdou, že by některé znění § 260 tr. zákoníku poskytovalo ochranu neexistujícímu subjektu.
186. Další námitkou směřující proti této právní kvalifikaci bylo tvrzení, že naplnění účelu dotace poskytnuté z rozpočtu Evropské unie (*prostředky měly být použity v souladu s deklarovaným účelem*),

nemohlo dojít k naplnění znaků tohoto trestného činu. I k tomu již odvolací soud ve svém předchozím rozhodnutí zaujal stanovisko a ani zde neshledává důvod k jeho změně. Nadále má tedy za to, že uvedený trestný čin je spáchán i za situace, kdy účel dotace je sice naplněn, ale podkladem pro poskytnutí finančních prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií jsou nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady, resp. údaje v nich obsažené. Vzhledem k tomu, že nepravdivý údaj je takový, který svým obsahem neodpovídá skutečnosti, zmanipulovaná zakázka pro dopředu vybraného vítěze (*což je podstatou části stíhaného jednání*), je vždy svým charakterem podložena nepravdivými údaji a v tomto směru pachatel umožní nesprávné použití finančních prostředků z některého z evropských rozpočtů. To nemůže zhojit ani skutečnost, že finanční prostředky poskytnuté z rozpočtu Evropské unie byly vynaloženy v souladu s deklarovaným účelem. V této souvislosti je možno odkázat na úkoly stanovené členům Evropské unie v rámci Společné akce o korupci v soukromém sektoru přijaté Radou Evropské unie na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, jež nacházejí odraz v definici pojmu obstarání věcí obecného zájmu pro oblast obchodních vztahů v soukromém sektoru jako zachovávání smluvně převzaté nebo právním předpisem uložené povinnosti obsažené v § 334 odst. 3 tr. zákoníku s tím, že se musí jednat o povinnost, která má zabránit protiprávnímu poškození (*znevýhodňování*) nebo bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají. Ze Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Boj proti korupci v EU – reakce na obavy podniků a občanské společnosti (*stanovisko z vlastní iniciativy*) (2016/C 013/11) vyplývá, že „korupce je v souladu s Úmluvou OSN proti korupci obvykle definována jako „zneužití postavení k vlastnímu prospěchu“. V červnu 2011 učinila Evropská komise důležitý krok v oblasti řešení a potírání korupce v Evropě tím, že přijala komplexní protikorupční balíček. Zřídila unijní protikorupční informační mechanismus“. Z uvedeného je zřejmé, že boj proti korupci je jedním ze základních zájmů Evropské unie, s čímž je v příkrém rozporu názor obžalovaných o nedůležitosti průběhu výběrového řízení na zakázku financovanou z prostředků Evropské unie, pokud tyto budou použity v souladu se žádostí o dotaci.

187. Odvolací soud se tak ztotožňuje se soudem I. stupně, jestliže dospěl k závěru o naplnění znaků tohoto trestného činu ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaných MUDr. D.R., MUDr. K.K., MUDr. P.K., L.N., Ing. I.S., Ing. P. D. a Ing. T. M. tj. u veřejné zakázky popsané v bodě 2, a to v jeho kvalifikovaných skutkových podstatách, kdy okolnostmi podmiňujícími použití vyšší trestní sazby jsou podle odst. 4 písm. a) spáchání činu členem organizované skupiny a podle odst. 5 způsobení škody velkého rozsahu. V tomto případě skončilo jednání ve stadiu pokusu, k dokonání trestného činu nedošlo. Shodně s krajským soudem má odvolací soud za to, že jmenovaní obžalovaní věděli, že v případě zadávacího řízení na veřejnou zakázku v bodě 2/ financovanou dílem z dotací s příspěvkem z rozpočtu Evropské unie bude příjemce dotace v návaznosti na podanou žádost o dotaci povinen předkládat dokumentaci zadávacího řízení, které bylo v daném případě od počátku obžalovanými zmanipulované ve prospěch konkrétního vítěze. Příslušné doklady tak obsahovaly vědomě nepravdivé údaje o průběhu zadávacího řízení. Kvalifikační znak spáchání činu členem organizované skupiny /*odst. 4 písm. a)* / byl rozebrán výše, způsobení škody velkého rozsahu /*odst. 5/* ve stadiu pokusu, která ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku činí minimálně 5 milionů Kč, vyplývá ze snahy obžalovaných získat finanční prostředky z rozpočtu Evropské Unie ve výši 150 000 929,50 Kč. Výše dotace byla snížena v souladu s provedeným dokazováním, neboť rozhodnutí soudu I. stupně nereflektovalo zpětvzetí původní žádosti o dotaci ze dne 28. 3. 2012, jež měla činit 166 521 048,60 Kč a podání žádosti nové dne 13. 4. 2012.
188. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného MUDr. D.R., neztotožnil se odvolací soud se soudem I. stupně, který jej uznal vinným zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku s odůvodněním, že *se neztotožnil s námitkami obhajoby, že skutková podstata zločinu sjednání výbory při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 4 tr. zákoníku je ve vztahu speciality ke zločinu přijetí úplatku dle § 331 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a měla by*

tedy být (v případě uznání viny) u obžalovaného použita. Založení takového vztahu mezi skutkovými podstatami zločinu podle § 331 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a zločinu podle § 256 odst. 4 tr. zákoníku by totiž zcela nelogicky favorizovalo (z pohledu dané trestní sazby by se fakticky u § 256 odst. 4 tr. zákoníku jednalo o privilegovanou skutkovou podstatu) pachatele, který jako veřejný činitel přijme úplatek v souvislosti s veřejnou zakázkou (veřejnou soutěží či dražbou), oproti pachateli, který taktéž jako úřední osoba přijme úplatek za jiných okolností nesouvisejících s veřejnou zakázkou. Jinými slovy by to znamenalo, že z pohledu zákonodárce je přijímání úplatku veřejným činitelem za veřejnou zakázku cosi, na co je namístě pohlížet shovívavěji (z pohledu daných trestních sazeb nutno říci velmi podstatně shovívavěji) než na přijímání úplatků veřejnými činiteli v souvislosti s obstaráváním ostatních věcí obecného zájmu. Takovýto výklad zmíněných zákonných ustanovení je zcela nelogický a jistě záměrem zákonodárce nebyl. K tomu Vrchní soud v Praze podotýká, že trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku je speciální vůči trestnému činu přijetí úplatku podle § 331 tr. zákoníku, kdy korupční jednání úřední osoby v rámci řízení o zadání veřejné zakázky, veřejné soutěže nebo veřejné dražby je vyjádřeno přímo v její nejprísnejší kvalifikaci (§ 256 odst. 4 tr. zákoníku), což vylučuje právní kvalifikaci skutku podle § 331 tr. zákoníku, jež postihuje korupci obecně. Právní kvalifikace skutku, jak o ní rozhodl Vrchní soud v Praze, tak vystihuje celou povahu korupčního jednání, jehož se obžalovaný MUDr. D.R. v tomto případě dopustil. Je proto možno uzavřít, že Vrchní soud v Praze při zohlednění důvodů specifikovaných shora uznal obžalovaného MUDr. D.R. vinným podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku pokusem zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 4 tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku. Změna právní kvalifikace byla provedena i bez postupu podle § 225 odst. 2 tr. řádu, který není třeba zachovat, má-li být skutek posouzen nejen jako trestný čin uvedený v obžalobě, nýbrž zároveň jako další trestný čin (v jednočinném souběhu), který je trestný stejně přísně nebo mírněji. Podle původní právní kvalifikace byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou 5 - 12 let, nynější právní kvalifikace je u obou trestných činů z hlediska trestní sazby mírnější, neboť podle § 256 odst. 4 tr. zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody na 3-10 let, podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku na 5-10 let. Celkově tedy nebyl obžalovaný MUDr. D.R. uznán vinným podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého byl skutek právně posouzen v obžalobě.

189. Obžalovaní Ing. I.S., Ing. P.D. a Ing. V.K. pak byli uznáni vinnými též trestným činem podplacení, a to obžalovaná Ing. I.S. podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, obžalovaný Ing. P.D. podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a Ing. V.K. podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytli úplatek, obžalovaní Ing. I.S. a Ing. P.D. navíc takovýto úplatek slíbili a poskytli v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a obžalovaná Ing. I.S. se tohoto jednání dopustila též vůči úřední osobě. Pojmem *obstarávání věcí obecného zájmu* ve sféře obchodních vztahů se zabývá § 334 odst. 3 tr. zákoníku, který je charakterizuje jako *zachovávání smluvně převzaté nebo právním předpisem uložené povinnosti, která má zabránit protiprávnímu poškození nebo bezdůvodnému zvyhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají*. Je zřejmé, že v daném případě byl všemi shora jmenovanými obžalovanými poskytnut a obžalovanými Ing. I.S. a Ing. P. D. též přislíben úplatek (tj. podle § 334 odst. 1 tr. zákoníku *neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvyhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, a na kterou není nárok*) mající vliv na obchodněprávní vztahy, konkrétně smlouvy o dílo a s tím související smluvní dokumenty související s realizací zakázek konkretizovaných v bodě 1/ a 2/, které se dotýkaly obecného zájmu i z hlediska charakteru předmětných zakázek, kdy jejich výsledkem měla být rekonstrukce gymnázia a zámku, tj. prostor sloužících ke vzdělávání a kulturně společenskému využití obyvatelstva.
190. K trestnosti úplatkářství, kam spadá mimo jiné i trestný čin podplacení podle § 332 tr. zákoníku, nestačí pouhé zjištění úplatku. Mezi úplatkem a obstaráváním věcí obecného zájmu (*podnikáním*)

musí existovat souvislost. Neoprávněná výhoda proto musí mít vztah k činnosti, která spadá pod obstarávání věcí obecného zájmu (*pod podnikání*), což také bylo v daném případě prokázáno, neboť jmenovaní obžalovaní přislíbili, resp. poskytli úplatek právě za zajištění vítězství konkrétních obchodních společností ve výběrových řízeních pod bodem 1/ a 2/, což v případě obžalovaných Ing. I.S. a Ing. P.D. vedlo ke způsobení značného prospěchu jiného, u obžalovaného Ing. V.K. tento kvalifikační znak naplněn nebyl. Prospěchem se zde rozumí to, co pachatel získal trestným činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 trestného činu podplacení podle § 332 tr. zákoníku. Prospěch tu má povahu materiálního zisku pachatele vyčíslitelného v penězích, proto se pro stanovení výše prospěchu užijí částky jinak rozhodné pro určení výše škody uvedené v § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Značný prospěch tedy představuje částku nejméně 500 000 Kč. Postačí již jen to, že jednání pachatele k získání takového prospěchu pro sebe či jiného směřovalo, není tedy třeba, aby bylo prospěchu v této výši skutečně dosaženo. U obžalované Ing. I.S. bylo navíc prokázáno i spáchání tohoto činu vůči úřední osobě (*blíže odst. 191*), tj. obžalovanému MUDr. D.R. (*ke odůvodnění tohoto kvalifikačního znaku odst. 184*). Naopak u obžalovaného Ing. P.D. nikoli (*ač byl v tomto smyslu stíhán*) s ohledem na nepoužití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu coby usvědčujících důkazů.

191. Námitku obžalovaného Ing. V.K., že se mohl dopustit maximálně trestného činu nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 2 tr. zákoníku s ohledem na výpověď obžalované Ing. I.S., podle níž jí měl obžalovaný předat 1, 5 milionu Kč, které ona měla dát obžalovaným K., aby při využití jejich vlivu na obžalovaného MUDr. D.R. zařídili vítězství společnosti POHL CZ, a. s. ve výběrovém řízení na zakázku rekonstrukce Gymnázia Hostivice, pokud MUDr. D.R. není pro tento skutek stíhán a z provedeného dokazování nevyplývá, že by měl být jakožto osoba obstarávající věci obecného zájmu, příjemcem úplatku, je třeba odmítnout. Podle komentáře k trestnímu zákoníku (*viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II § 333 Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, 2895 a násl. s.*), je pro rozlišení trestného činu podplacení podle § 332 a trestného činu nepřímého úplatkářství podle § 333 tr. zákoníku rozhodující kromě toho, že objektem trestného činu nepřímého úplatkářství je zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, ale v užším rozsahu nežli v případě skutkových podstat trestných činů přijetí úplatku (§ 331) a podplacení (§ 332), protože se *postihuje pouze úplatné působení (svým vlivem nebo i prostřednictvím jiného) výlučně na výkon pravomoci úřední osoby*, nestačí tedy působení na jakoukoli osobu obstarávající věci obecného zájmu, i okolnost, komu je úplatek určen, tedy zda prospěch z úplatku je určen tomu, kdo má o věci rozhodovat (§ 332), nebo zda je určen tomu, kdo má svým vlivem působit na výkon pravomoci úřední osoby (§ 333). S ohledem na to, že bylo prokázáno, že úplatek byl poskytnut osobě fakticky rozhodující o tom, kdo bude vítězem veřejné zakázky, tj. obžalovaným K. v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu (*ke odůvodnění tohoto znaku odst. 188*), aniž by bylo současně prokázáno (*kromě obžalované Ing. I.S., která byla bezprostředně napojena na obžalované K. jakožto osob s úzkou vazbou na obžalovaného MUDr. D.R., někdejšího hejtmána*), že by obžalovaný Ing. V.K. (*ale též Ing. P.D.*) věděl, že jde o jednání páchané vůči úřední osobě, je právní kvalifikace skutku podle § 332 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku zcela správná. Pro úplnost je třeba podotknout, že v případě prokázání uvedeného jednání, tj. poskytnutí úplatku v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu úřední osobě, by bylo třeba takový skutek kvalifikovat jako trestný čin podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku a nikoli jako nepřímé úplatkářství podle § 333 odst. 2 tr. zákoníku.
192. Ani další námitka obžalovaného Ing. V.K. týkající se právní kvalifikace skutku v tom směru, že podle něj byl za poskytnutí úplatku poškozen sám, ačkoli se předmětného jednání měl dopustit společně s obžalovanými K., Ing. I. S. a L. N. nemá své opodstatnění. U obžalovaných K. a L. N. je třeba zohlednit, že byli příjemci úplatku, kdy souvislost jeho přijetí v tomto případě plně vystihuje právní kvalifikace skutku jako trestného činu zjednání (sjednání) výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 tr. zákoníku postihující právě v odst. 3 jejich korupční jednání, což současně

pro poměr speciality vylučuje právní kvalifikaci skutku též jako trestného činu přijetí úplatku podle § 331 tr. zákoníku (*k tomu blíže odst. 187*). Obžalovaná Ing. I.S. pak trestným činem podplacení uznána byla (*viz odst. 188*).

193. Pokud jde o odůvodnění pokračování v trestné činnosti u obžalovaných K., L.N., odkazuje Vrchní soud v Praze na odůvodnění napadeného rozsudku (*odst. 319*) a pouze ohledně obžalované Ing. I.S. považuje v souvislosti se změnou rozsahu pokračující trestné činnosti uvést následující. K závěru, že jednání posuzované v tomto trestním řízení a jednání, kterým byla uznána vinnou rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 57 T 10/2014-9214 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 2019 č. j. 5 To 40/2018-9382, naplňuje znaky pokračování ve smyslu § 116 tr. zákoníku dospěl odvolací soud jak pro naplnění stejné skutkové podstaty trestného činu zjednáání (*sjednání*) výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 tr. zákoníku (*mimo to byla obžalovaná Ing. I.S. uznána citovaným rozsudkem městského soudu také trestným činem dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku*), tak i pro objektivní i subjektivní souvislost a velmi podobný způsob provedení jednotlivých dílčích skutků. Obžalovaná se totiž v obou případech dopustila nekalých praktik spojených se zadáváním veřejných zakázek velmi obdobným způsobem, kdy v době od ledna 2011 do října 2011, resp. od srpna 2011 do 14. 5. 2012 stručně shrnuto spoluovlivňovala průběh výběrových řízení na veřejné zakázky tak, aby se jejich vítězem staly předem vybrané obchodní společnosti.

194. **V souvislosti s novým rozhodnutím o vině obžalovaných i s ohledem na odvolací námítky se Vrchní soud v Praze zabýval i uloženými tresty (§ 254 odst. 3 tr. řádu).** Předně považuje za nutné zdůraznit, že ani za situace, kdy by bylo rozhodnuto o vině obžalovaných shodně jako před krajským soudem, neuvažoval odvolací soud o uložení trestu propadnutí celého majetku obžalovaným K. a MUDr. D. R., jak navrhoval státní zástupce. Takový trest by totiž byl v kombinaci s dalšími tresty (*zejména dlouholetými tresty odnětí svobody*) zcela zjevně nepřiměřeně přísný, a to i při zohlednění závažnosti trestné činnosti, o níž je rozhodováno. Jeho dopad by byl na obžalované (*ale i osoby jim blízké*) neúměrně drakonický, a to i s přihlédnutím k jejich střednímu věku (*u některých z nich již blízkému se věku seniorskému*) neumožňující (*případně velmi obtížně*) návrat k běžnému důstojnému životu ve společnosti, pro niž navíc všichni jako lékaři bez pochyb vykonali mnoho dobrého. Při ukládání trestů všem obžalovaným Vrchní soud v Praze postupoval důsledně podle § 39, § 41 - 42 tr. zákoníku, v případě obžalované Ing. I.S. i podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku, § 58 odst. 4 tr. zákoníku a § 259 odst. 4 tr. řádu a zohlednil následující skutečnosti. V neprospěch obžalovaných vzal v úvahu, že jim je ukládán trest za předem připravené, dohodnuté, organizované, ziskuchtivé jednání spočívající ve spáchání více trestných činů, sahající do nejvyšších pater územní samosprávy s ohledem na zneužití někdejší pozice hejtmana Středočeského kraje obžalovaného MUDr. D.R.. Tím se posuzovaná trestná činnost dotkla nejen důvěry občanů k reprezentantům územní samosprávy, potažmo státu (*s ohledem na to, že většinová společnost podrobně nerozlišuje zástupce územně samosprávních celků od zástupců ústavní moci výkonné či zákonodárné*), ale s ohledem na prokázaný skutkový děj vyvolala, resp. prohloubila nedůvěru v zákonný průběh výběrových řízení podle zákona o veřejných zakázkách. Celkově se tak jedná o vysoce společensky škodlivé jednání všech obžalovaných, jejichž zapojení do trestné činnosti odpovídalo konkrétnímu funkčnímu postavení či zařazení daného člena skupiny s tím, že za osoby ovládající celou skupinu je možno v obou útocích označit obžalované MUDr. K. K. a MUDr. P.K., k nimž v případě bodu 2/ přistoupil i obžalovaný MUDr. D.R.. Souhrnně je pak třeba zmínit, že jednotliví obžalovaní byli na sobě přímo závislí a jeden bez druhého by trestnou činnost úspěšně spáchat nemohl. Konkrétně se obžalovaní MUDr. K.K. a MUDr. P.K. dohodli, která z obchodních společností, na něž měli napojení prostřednictvím obžalované Ing. I.S., zvítězí v konkrétních výběrových řízeních, k čemuž v bodě 2/ dopomohl i obžalovaný MUDr. D.R., který z pozice hejtmana Středočeského kraje a člena Rady Středočeského kraje ovlivňoval proces výběrového řízení ve prospěch předem určeného vítěze a dále i tak, aby bylo možno vyčerpat veškeré prostředky Středočeského kraje na danou zakázku vyčleněné, obžalovaná L.N.

poskytovala potřebné informace budoucím „vítězným“ subjektům a umožňovala jim jako administrátorka zvítězit, na čemž zástupci „vítězných“ společností aktivně participovali užitím získaných informací při tvorbě dokumentace související s výběrovým řízením a následně úplatkem v podobě finanční hotovosti odměnili (*resp. přislíbili odměnit*) obžalované, kteří jím vítězství v tom konkrétním případě umožnili, tj. K., L. N. a v bodě 2/ i MUDr. D.R.. Polehčujícími okolnostmi jsou oproti tomu bezúhonnost všech obžalovaných před spácháním nyní posuzované činnosti, ale i po jejím spáchání, ačkoli od něho uplynula delší doba (*konkrétně 7 let*). V případě obžalovaného MUDr. D.R. je třeba přihlížet s nižší intenzitou s ohledem na obstrukční způsob vedení jeho obhajoby k délce trvání trestního řízení, na které se tak spolupodílel, přičemž u všech obžalovaných souhrnně je tuto skutečnost třeba hodnotit i v kontextu složitosti a rozsahu trestní věci, což vede Vrchní soud v Praze k závěru, že se nejednalo o nepřiměřeně dlouho trvající trestní řízení. V případě obžalované Ing. I.S. doznání k trestné činnosti a významné přispění k objasnění trestné činnosti spáchané se spoluobžalovanými vzal v potaz v souvislosti s mimořádným snížením trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 tr. zákoníku, což současně vylučuje k těmto okolnostem přihlídnout jako k polehčujícím podle § 41 písm. l tr. zákoníku (*viz § 39 odst. 4, věta druhá tr. zákoníku*). Pro úplnost Vrchní soud v Praze připomíná, že oproti situaci před krajským soudem je obžalovaným ukládán trest za trestnou činnost menšího rozsahu (*kromě obžalované Ing. I.S., které byl uložen společný trest za pokračující trestnou činnost*) a v případě obžalovaného MUDr. D.R. došlo dále ke zmírnění právní kvalifikace jeho jednání, jak bylo rozvedeno shora. Konkrétně při zohlednění všech shora uvedených skutečností Vrchní soud v Praze uložil všem obžalovaným kombinaci trestů odnětí svobody, peněžitých trestů (*ani u jednoho z obžalovaných nedospěl odvolací soud k závěru, že by šlo o nedobytný trest, neboť všichni jsou dlouhodobě výdělečně činní, konkrétně jsou zaměstnaní – obžalovaní K., L.N., Ing. P.D., případně mají zastoupení v obchodních společnostech – MUDr. D.R., Ing. V.K., Ing. I.S., Ing. T.M. – viz veřejně dostupný obchodní rejstřík a vlastní nemovitý majetek – viz údaje z katastru nemovitostí na č. l. 34 420 a násl.*) a trestu zákazu činnosti, obžalovaným MUDr. D.R. a Ing. P. D. navíc také trestu propadnutí věci, konkrétně finančních prostředků, které byly u obžalovaných zajištěny jako úplatek (*viz osobní prohlídka po zadržení obžalovaného MUDr. D.R. dne 14. 5. 2012 před domem obžalovaných K. - § 70 odst. 1 tr. zákoníku*), resp. prostředky na úplatek určené (*viz domovní prohlídka v místě bydliště obžalovaného Ing. P.D., v rámci níž byly zajištěny prostředky, které mu podle své výpovědi předala obžalovaná Ing. I.S. na úplatky dne 14. 5. 2012 a v důsledku zadržení obžalovaných zůstaly pro tyto účely nevyužity - § 70 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku*). Tresty odnětí svobody byly vyměřeny ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby § 260 odst. 5 tr. zákoníku (v případě obžalovaného MUDr. D.R. blíže její polovině), resp. § 256 odst. 2 tr. zákoníku u obžalovaného Ing. V.K., kterému stejně jako obžalované Ing. I.S. byl výkon trestu podmíněně odložen. U jmenované obžalované sice podle Vrchního soudu v Praze přicházelo v úvahu již uložení trestu odnětí svobody bez podmíněného odkladu, avšak s ohledem na zásadu zákazu reformace in peius, kdy v její neprospěch nebylo státním zástupcem podáno odvolání, nebyl Vrchní soud v Praze oprávněn ustoupit od již uloženého podmíněného trestu. Ve smyslu § 45 odst. 1 tr. zákoníku zároveň nesmí být společný trest mírnější, než trest uložený dřívějším rozsudkem, kterým jí byl podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest ve výši 1 000 000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 200 denních sazeb ve výši 5 000 Kč a podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, jí byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku. Vrchní soud v Praze tak obžalované ponechal v platnosti podmíněný trest ve výměře uložené krajským soudem (*3 roky s podmíněným odkladem na zkušební dobu 5 let*), stejně jako trest zákazu činnosti a sjednotil dva vedle sebe uložené peněžité tresty po 1 mil. Kč na jediný peněžitý trest ve výměře 2 mil. Kč s náhradním trestem ve výměře 2 let (*tj. ve shodné výměře jak bylo stanoveno krajským soudem*). Takto uložený trest pak plně odpovídá zákonným

požadavkům specifikovaným shora. Pokud jde o obžalované MUDr. D.R. a K. na rozdíl od krajského soudu jim neuložil trest propadnutí majetku podle § 66 tr. zákoníku, neboť pro to neshledal zákonné podmínky, když podle odst. 3 citovaného ustanovení tento trest postihuje *majetek obžalovaného (Trest propadnutí majetku postihuje pouze majetek, který je ve vlastnictví odsouzeného v den nabytí právní moci rozsudku, jímž byl uložen s výjimkou prostředků a věcí, na něž se propadnutí nevztahuje podle věty za středníkem § 66 odst. 3 tr. zákoníku – viz R 41/81)*. Ani podrobným doplněním dokazování, které provedl Vrchní soud v Praze v rámci veřejného zasedání výsledkem manželky a bratra obžalovaného MUDr. D.R. a četných listinných důkazů (*spisový materiál týkající se dědictví po zemřelých rodičích obžalovaného a sporného řízení o dědictví s jeho bratrem, která dosud nebyla skončena*), totiž nebylo na jisto postaveno, že finanční prostředky zajištěné při domovní prohlídce na adrese xxx (*nemovitost byla podle katastru nemovitostí ve spoluvlastnictví obžalovaného, jeho otce a bratra*) dne 15. 5. 2012 byly majetkem obžalovaného, který se hájil tím, že z většiny šlo o prostředky naspořené jeho rodiči (*téměř 9 mil. Kč a 44.500 Euro*) a dále i to, že šlo o peníze jeho manželky, což slyšení svědci potvrdili či nezpochybnili, resp. manželka obžalovaného vypověděla, že část finančních prostředků, které neuměla přesně vyčíslit, získala dary, případně dědictvím po tetě (*tuto část výpovědi specifikovala přesně částkou cca 30 500 Kč zaslanou na účet*). Dále uvedla, že částka zaslaná na účet obhájce obžalovaného měla sloužit jako záloha na náklady obhajoby s tím, že šlo o peníze, které měla ve společném jmění manželů s obžalovaným. Z výše uvedeného vyplývá, že pouze ohledně částky 5 mil. Kč zaslané na účet obhájce obžalovaného lze dospět k závěru ohledně vlastnictví svědčícího z titulu společného jmění manželů obžalovanému. V rámci tohoto dokazování pak vyšlo najevo (*viz dědické řízení po zemřelé MUDr. E. R. vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 26 D 1099/2008*), že prostředky rodičů obžalovaného MUDr. D.R. ve výši téměř 9 mil. Kč a 44.500 Euro neprošly dědickým řízením po matce obžalovaného, zřejmě z vůle jeho již taktéž zemřelého otce, neboť obžalovaný MUDr. D.R. byl v tomto řízení na základě plné moci otcem zastupován a bratr obžalovaného RNDr. M. R. nebyl o finanční situaci rodičů podrobně informován. Tato skutečnost však taktéž nevyvrací bez důvodných pochybností námitku obžalovaného MUDr. D.R. o vlastnictví shora uvedených finančních prostředků jeho rodiči, neboť není výjimkou, že část majetku vyjde najevo až po skončení dědického řízení, a to nejen toho, o němž dědici nevěděli, ale také majetku, který do soupisu pozůstalosti notáři neuvedli. Motivace k tomuto kroku je zjevně ekonomická i sociální, neboť poplatek notáře za projednané dědictví se odvíjí od hodnoty dědictví, a pokud jde o majetek po zemřelém manželovi, jeho neprojednání v rámci dědického řízení umožní pozůstalému partnerovi disponovat celým majetkem naspořeným během manželství, aniž by se musel v danou chvíli dělit se svými potomky, čímž je posíleno jeho finanční zabezpečení do budoucna. Konečně i zákon pamatuje na tyto situace, když postup při dodatečném projednání dědictví vyplývá z § 193 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dříve § 175x občanského soudního řádu). Pokud jde o prostředky zajištěné při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaných K., ze spisového materiálu nevyplývá důkaz, který by se zabýval vlastnickými právy k tomuto majetku. Je tedy zřejmé, že pouze ohledně obžalovaného MUDr. D.R. byly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí majetku co do částky 5 mil. Kč (*resp. postižena by byla jen polovina této částky s ohledem na společné jmění s jeho manželkou*), což však by byla nepřiměřeně mírná majetková sankce (*kombinace trestu propadnutí majetku a peněžitého trestu je ze zákona vyloučena – viz § 53 odst. 1 tr. zákoníku*), takže odvolací soud uložil obžalovaným MUDr. D.R. a K. při zohlednění § 39 odst. 7 tr. zákoníku místo toho jako majetkovou sankci trest peněžitý. Vymahatelnost tohoto trestu s ohledem na prokázaný zejména nemovitý majetek jmenovaných obžalovaných (*viz výpis z katastru nemovitostí, kterým byl proveden důkaz*) ve spojení s naspořenými prostředky není ohrožena i při zohlednění omezené výdělečné činnosti v důsledku nadcházejícího výkonu dlouholetých trestů odnětí svobody. Pokud jde o peněžitý trest uložený obžalované L. N., byla snížena jeho výměra o 250 tis. Kč s ohledem na omezení rozsahu prokázané trestné činnosti, již se dopustila i do značné míry v souvislosti s podřízeným postavením v rámci skupiny obžalovaných s tím, že původní výměra tohoto trestu v kombinaci

s 5letým trestem odnětí svobody a trestem zákazu činnosti v téže výměře by byla nepřiměřeně přísná. Naopak u obžalovaných Ing. P.D. a Ing. V.K. byl trest ponechán beze změny, neboť intenzita a charakter jejich zapojení do trestné činnosti odůvodňuje závěr o přiměřenosti jim uložených trestů, byť za menší rozsah trestné činnosti, než kterou je uznal vinnými krajský soud. Vrchní soud v Praze v souladu s návrhem státního zástupce dále uložil nad rámec rozhodnutí krajského soudu obžalovaným MUDr. D. R., K. a Ing. T. M. trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce a zaměstnání ve výkonných orgánech veřejné správy a územní samosprávy včetně funkcí a zaměstnání v Regionálních radách Regionálních operačních programů (*obžalovaný MUDr. D.R.*) a v zákazu činnosti spojené s výkonem funkcí ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev nebo jejich zastupování na základě zmocnění (*obžalovaný K. a Ing. T. M.*). Důvodem pro uložení tohoto druhu trestu obžalovaným bylo zabránit jim po konkrétní stanovenou dobu (*obžalovaný MUDr. D.R., MUDr. K.K. a MUDr. P.K. každý 7 let, Ing. T.M. 2 roky*) vykonávat funkce, resp. činnost, v rámci, níž se dopouštěli posuzované trestné činnosti a tím jim zabránit, případně ztížit její opakování. Vymezením rozsahu zákazu činnosti obžalovanému MUDr. D.R. není upřeno jeho pasivní volební právo (*tj. kandidovat a být volen*), které nesmí být trestem zákazu činnosti dotčeno (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 5 Tdo 848/2010*), ale dotýká se výkonných funkcí v příslušném územněsprávním celku (*např. starosta, místostarosta, člen rady obce či kraje, hejtmán, apod.*), což vyloučeno naopak není (*viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 9. 2013, sp. zn. 6 Tdo 877/2013*). Současně bylo tomuto obžalovanému zakázáno působit ve funkcích a zaměstnáních v Regionálních radách Regionálních operačních programů, jež jsou funkčně propojeny s působením v určitých pozicích územní samosprávy (*v daném případě obžalovaný*

MUDr. D.R. hejtmán a současně předseda výboru regionální rady ROP), což výrazně posilovalo úspěšnost páchání posuzované trestné činnosti. V případě obžalovaných K. a Ing. T.M. pak bylo přistoupeno k vymezení trestu zákazu činnosti v kontextu jejich skutečných aktivit při páchání trestné činnosti, kdy ačkoli nebyli formálně právně statutárními zástupci předmětných obchodních společností, trestnou činnost páchali v souvislosti se svým faktickým působením v nich, kdy zneužívali postavení ředitelky Oblastní nemocnice Kladno, a.s. nemocnice Středočeského kraje (*obžalovaná MUDr. K. K.*), částečný pracovní úvazek v jednotlivých oblastních nemocnicích (*obžalovaný MUDr. P. K.*), resp. pozici obchodního ředitele společnosti Konstruktiva Branko a. s. (*obžalovaný Ing. T.M.*).

195. Jak již bylo naznačeno shora, **vyloučením odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a tzv. prostorových odposlechů došlo k takovému omezení důkazní základny, že se nepodařilo ohledně bodů 3 – 8 napadeného rozsudku prokázat, že se stal skutek, pro nějž byli obžalovaní stíháni**, a to ani po doplnění dokazování při veřejném zasedání (*viz zejména výslech svědka MVDr. L. G.*). Konkrétně ohledně bodu 3 byla nadále k dispozici jako usvědčující důkaz poznámka v diáři obžalovaného MUDr. P.K. (*příloha č. 2, položka 31 spisu*) ze dne 28. 6. 2011 (*tj. ještě před vytvořením zadávací dokumentace, ale po souhlasu s vypsáním poptávkového řízení na zakoupení stomatologického robota*) v 10b. Janda (*tj. osoba jednající za společnost JANDA-DENTAL a.s., která se jednala jako uchazeč řízení účastnila a zároveň také zařízení vítěznému uchazeči B. Braun Medical s.r.o. posléze dodala*), následující měsíc má potom jmenovaný obžalovaný v diáři opakovaně poznámky „H.“, resp. „H. – volat zubní robot“. Z výpovědi svědka Ing. L. K., náměstka Oblastní nemocnice Kladno vyplývá, že obžalovaný MUDr. P.K. neměl mít formálně vzato z hlediska jeho pracovního zařazení s realizací takových zakázek nic společného, pokud zakázky malého rozsahu měl ve své gesci jmenovaný svědek, jehož výpověď v tomto směru potvrzují i Mgr. R. G. a Mgr. A. R., kteří byli členy představenstva Oblastní nemocnice Kladno a taktéž i MUDr. V. L., bývalý náměstek téže nemocnice. Svědek Ing. L. J., zástupce společnosti JANDA-DENTAL, a.s. uvedl, že společnost B. Braun Medical s. r. o. (*vítěz výběrového řízení v bodě 3*) nemohla poptávaný zubní robot sama ani dovézt ze zahraničí, neboť s výrobcem v Německu neměla smlouvu, zatímco společnost JANDA-DENTAL, a.s. tuto smlouvu měla. Na to navazuje zjištění, že v rámci následného subdodavatelského vztahu prodala

předmětné zařízení společnost JANDA-DENTAL, a.s. vítězné společnosti B. Braun Medical s. r. o. a to o více než 300 000 Kč levněji, než za kolik se jej sama „*pokoušela nabídnout*“ ve veřejné soutěži, což svědek Ing. L. J. nedokázal spolehlivě a logicky vysvětlit. K tomuto bodu vypovídal též obžalovaný MUDr. J.H. (*ačkoliv nebyl pro tento skutek stíhán*), kdy podle jeho výpovědi jej zřejmě kontaktoval obžalovaný MUDr. P.K.s dotazem, zdali mají toto zařízení ve své nabídce, v reakci na což mu byla zpět zaslána technická specifikace zařízení, jelikož se vědělo, že B. Braun Medical s. r. o. spolupracuje se společností JANDA-DENTAL, a. s. Z těchto důkazů je zřejmé, že obžalovaný MUDr. P.K.se o nestandardně probíhající výběrové řízení na tuto zakázku zabýval ještě v době před vytvořením zadávací dokumentace a z pohledu jeho pracovního zařazení v Oblastní nemocnici Kladno zcela mimo jeho kompetenci, avšak k prokázání toho, že se skutek stal, jak tvrdila obžaloba, tyto důkazy jednotlivě ani ve svém souhrnu nepostačují. Shodně je tomu i v případě skutků pod body 4-8, kde lze z jednotlivých a fakticky osamocených důkazů vysledovat podezření na nezákonné praktiky v souvislosti s výběrovými řízeními, avšak ani zde nebylo prokázáno, že se stal konkrétní skutek. Jmenovitě v bodě 4 svědek Ing. L. K. nebyl schopen popsat faktickou pracovní agendu obžalovaného MUDr. P.K. v nemocnici, kde měl být tento také náměstkem, svědkyně MUDr. M. M. uvedla, že ohledně tohoto výběrového řízení za nemocnici komunikovala s obžalovaným MUDr. P.K., po dotazu na ředitelství jí bylo zřejmě obžalovanou MUDr. K. K. řečeno, aby komunikovala se jmenovaným. Svědkyně dále popsala svoji účast v komisi pro hodnocení nabídek a výběr vítěze zakázky podle nabízené ceny, působilo to na ni jako formalita, zakázka byla v řádu desítek milionů a rozdíl v nabídkách byl v řádu sto tisíc. Oba svědci popřeli, že by měli informaci o jakékoliv manipulaci řízení. I ohledně tohoto bodu pak byly v diáři obžalovaného MUDr. P.K. nalezeny poznámky týkající se jeho kontaktů s obžalovaným Ing. M. J. v souvislosti s touto veřejnou zakázkou, přičemž tyto kontakty časově předcházejí ještě samotnému vyhlášení veřejné zakázky v příslušném informačním systému (1. 12. 2011). Již dne 16. 11. 2011 má totiž obžalovaný MUDr. P.K.v diáři poznámku „9:30 Martin Kotva – DD + Nie → VH (Kaucký)“. Diář pak obsahuje obdobné poznámky i z doby po zveřejnění předmětné zakázky, např. 5. 12. 2011 – „11 – J. DD“, 27. 12. 2011 – „Martin – Kotva“, 10. 1. 2012 – „J. volat (DD!)“. I další poznámky v diáři obžalovaného MUDr. P.K. svědčí o jeho zájmu o předmětnou zakázku: např. 29. 11. 2011 – „Lucie – DD + Nie → CA“, 5. 12. 2011 – „Melicherčíková“. V případě bodu 5 o zájmu obžalovaného MUDr. P.K. o tuto zakázku a o jeho angažovanosti v ní svědčí v době po odsouhlasení záměru realizace zakázky a znění zadávací dokumentace radou kraje opět záznamy v jeho diáři. Např. dne 29. 7. 2011 „D3 – PB → ROP“, 5. 8. 2011 „MLC Nid, D3“, 18. 8. 2011 „J. Kladno, D3, D1“, 29. 8. 2011 „Pb → D3“. Poznámky týkající se této zakázky se v diáři obžalovaného MUDr. P.K. vyskytují i po uveřejnění oznámení o zakázce. Podezřelými indiciemi v případě tohoto útoku jsou následující skutečnosti. Nabídku do soutěže v tentýž den 17. 10. 2011 podaly společnosti PURO-KLIMA, a.s. a HOSPIMED, spol. s r.o. v rozpětí 5 minut a členkou komise pro otevírání obálek i členem komise pro posouzení a hodnocení nabídek byla v obou případech mimo jiné také obžalovaná L.N.. Ohledně bodů 6-7 lze poukázat na to, že obžalovaní MUDr. P.K.a MUDr. J.Ř. se znají od studií, v případě zakázky Nemocnice Kutná Hora činil rozdíl v nabídkových cenách cca 250 tis. při nabídkách skoro 13 mil., v případě zakázky Oblastní nemocnice Kolín došlo k podání nabídek v rozpětí dvou minut, v obou případech byla členkou komise pro posouzení a hodnocení nabídek mimo jiné obžalovaná L.N.. K praktikám na trhu vypověděli svědci Ing. P. K. a Ing. V. B., kdy první z jmenovaných uvedl, že společnosti Medinet s.r.o. si jako jeden z potenciálních uchazečů vyzvedla zadávací dokumentaci, nabídku ovšem posléze nepodala, druhý z uvedených svědků (*obchodní ředitel společnosti Dräger Medical s. r. o*) zmínil k výběrovým řízením týkajícím se ON Mladá Boleslav, ON Příbram, ON Kolín, že přestože neviděl žádný písemný dokument, tak z jednání na trhu vyplynulo, že trh byl dohodou soutěžitelů dlouhodobě rozdělen. Na výslovný dotaz soudu, zda byla v souvislosti s dodávkou nějaké zdravotnické technologie a materiálu někdy požadována zadavatelem určitá provize nebo výhoda, svědek uvedl, že „většinou to šlo mimo nás přes zprostředkovatele, kdy spíš bylo naznačeno, přes koho to má jít“. Ve vztahu k bodu 8 je možno zmínit

následující skutečnosti. O tuto zakázku se ucházely společnosti B. Braun Medical s.r.o. (*vítěz*), A.M.I. – Analytical Medical Instruments s.r.o. (dále AMI) a PURO-KLIMA, a.s., kdy nejnižší nabídkovou cenu udala AMI, kterou komise nejprve vyloučila z dalšího hodnocení s odůvodněním, že uchazeč nesplnil technický kvalifikační předpoklad v požadovaném rozsahu a následně jako nejvhodnější vybrala shora uvedenou nabídku společnosti B. Braun Medical s. r. o., proti čemuž soutěžitel AMI podal námitku. V odůvodnění této námítky jednatel AMI Ing. Zbyněk Macháček popsal, z jakého důvodu má za to, že společnost prokázala splnění kvalifikačních předpokladů a navrhl, aby bylo rozhodnutí o vyloučení uchazeče „*zrušeno jako diskriminační a zvyhodňující úzký okruh potenciálních dodavatelů*“. Ředitel ON Mladá Boleslav následně námitce stěžovatele nevyhověl. Svědci MUDr. L. H. – bývalý ředitel ON Mladá Boleslav potvrdil, že obžalovaná MUDr. K.K. byla fakticky jeho bezprostřední nadřízenou, Ing. R. B. – technickoprovozní náměstek v ON Mladá Boleslav – potvrdil totéž, kdy současně nevěděl, zda měl obžalovaný MUDr. P.K. v nemocnici nějakou funkci. Z výpovědi tohoto svědka také vyplývá, že společnost AMI byla v rámci výběrového řízení vyloučena na doporučení samotného administrátora. Svědek Ing. D. P. – jednatel společnosti Fresenius Medical Care – ČR, s.r.o. potvrdil, že tato společnost usilovala o předmětnou zakázku jako subdodavatel AMI a uvedl, že sám výběrové řízení podle jeho podmínek vnímal jako „*vypsané pro kompletátory*“. V přípravném řízení doslova uvedl, že z jeho pohledu byly zakázky pro nemocnice Středočeského kraje řízeny z Kladna – konkrétně obžalovanými K. To však již při hlavním líčení nepotvrdil. O zájmu obžalovaného MUDr. P.K. o danou zakázku a jeho kontaktu s obžalovaným MUDr. J. H. – projektovým manažerem B. Braun Medical s. r. o. – v souvislosti (*mimo jiné*) s ní svědčí i v tomto případě poznámky v diáři obžalovaného MUDr. P.K. ze dne 5. 10. 2011 (*tedy ještě dávno předtím, než byl vůbec dán souhlas radou kraje se zněním zadávací dokumentace*) a dále i z 15. 10. 2011 a 20. 10. 2011. Den před doručením rozhodnutí o vyloučení uchazeče společnosti AMI (*dne 29. 2. 2012*) se podle diáře obžalované L.N. měla u ní zastavit na 10. hodinu pracovnice B. Braun Medical s.r.o. Rykrová, stejně jako dne 11. 4. 2012 v 9:00 hod. Je tedy zřejmé, že Vrchní soud v Praze zprostil obžalované obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu pro útoky pod bodem **3-8** s ohledem na to, že nedostatek procesně použitelných důkazů neumožňuje bez důvodných pochybností dospět k závěru, že se v této části stal skutek, pro který byli obžalovaní stíháni.

196. S ohledem na skutečnosti rozvedené shora, rozhodl Vrchní soud v Praze tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku s tím, že ohledně obžalovaných L.N. a MUDr. J.H. zamítl odvolání státního zástupce, jemuž v této části odvolání nevyhověl (*viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 9. 1999, sp. zn. 8 Tž 129/99, podle něhož „bylo-li státním zástupcem podáno odvolání ohledně více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, musí odvolací soud rozhodnout tak, aby bylo zřejmé, že je rozhodnuto výrokem o odvolání ohledně každé z těchto osob. Takové odvolání je třeba chápat jako odvolání skládající se z tolika samostatných částí, kolika osob se týká, takže o takovém odvolání není rozhodnuto jako o celku a účinky rozhodnutí odvolacího soudu ve vztahu k jednotlivým osobám nelze dovozovat z toho, jak bylo rozhodnuto o odvolání ohledně některých z nich. To mimo jiné znamená, že v případě, kdy odvolací soud shledá důvodným takové odvolání jen u některé z osob, odvolání ohledně dalších podle § 256 tr. řádu zamítne“*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Dovolání může podat Nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, by nebylo považováno za dovolání, byť by tak bylo označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b tr. řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f tr. řádu.

Praha dne 26. června 2019

JUDr. Pavel Zelenka v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Kateřina Korečková, Ph.D. v.r.